

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

**ИНТУИЦИЯТА
ГЛАСЪТ НА ДУШАТА**

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

**ИНТУИЦИЯТА
ГЛАСЪТ НА ДУШАТА**

тематични извадки от Словото на Учителя за
интуицията, шестото чувство и ясновидството

**Издателство •Бяло Братство•
София, 2007**

Тази книга се издава с подкрепата на братските общности от Варна, Шумен, Търново, Габрово и София.

© Учителя Петър Дънов, автор

© Издателство Бяло Братство, 2007

ISBN 978-954-744-081-4

СЪДЪРЖАНИЕ

Част I. Интуиция	7
Част II. Шесто чувство	65
Част III. Ясновидство	97
Част IV. Упражнения.....	145
Книгопис.....	171

Част I

ИНТУИЦИЯ

*Вие трябва да разбирате вътрешния
език на Природата.*

*Великата Сила, която прави хората
разумни, иде отвътре.*

*Великата Сила, която лекува хората,
иде отвътре.*

*Любовта, която повдига човека, и тя
иде отвътре.*

*Отвън съществуват само условия,
поводи.*

*Вътрешният свят е реалният,
истинският, действителният свят...*

*Пробуждането на душата е
зазоряване. Един вътрешен прилив
на Светлина, Знание, Сила и Живот.
Виделината се проявява. Разумни,
Напреднали същества участват в това
явление. Те го създават със своята мисъл.*

*Душата се пробужда за един нов
живот. Божественото Слънце изгрява...*

*Настава ден, настава време за учение
и работа.*

Учителя

ИНТУИЦИЯ

Лекция от Учителя, държана на 23 юли, 1930 г.

Когато ходи по каменисти места и удари крака си, или друга някоя част на тялото си, човек усеща болка. На какво се дължи болката? На удара. Ударът пък не е нищо друго, освен предаване на особен род енергия, от която човек не се нуждае. Следователно всяко нещо, което не е потребно на човека, причинява болка. Недоволен от това, че се е ударил, човек казва: „Как не се намери някой да оправи този път?“ Човешка ръка не може да оправи това, което Природата е наредила. Ако планинският път трябва да се изглади, първа Природата ще направи това. Човешки сили не са в състояние да оправят пътищата на Природата. Там други сили работят.

Засега на човека са дадени две задачи: да приеме соковете на своето сърце и да ги отпрати към ума си. Втората задача на човека е да развие ума си, за да разбира Божиите пътища и закони, чрез които светът е създаден. Да развие ума си, това значи, да усили мисълта си. Ако мисълта на човека е силна, той може да приема Божиите блага и да ги предава. Той става проводник на Божественото. Ако мисълта на човека е слаба, той нищо не може да постигне. За такъв човек се казва, че не е развит. Колкото да е учен, ако човек не може да се ползва от великите блага на живота, неговата ученост е временна. Може ли да се ползва от тия блага, той е истински учен, той е мъдрец. Не може ли да се ползва от благата на живота, колкото да се товари с тях, той все прост ще си остане. Какво ще кажете за камилата, която сте натоварили със скъпоценни камъни и злато? Дали е натоварена със скъпоценности, или е без всякакъв товар, камилата все камила си остава. Ако не е натоварена, тя е по-доволна

от положението си, по-леко се движи. Следователно щом човек не може да използва богатата, както трябва, те му причиняват болка. Всяко нещо, което причинява болка на човека, е чуждо за него. Той трябва да се освободи от чуждите, непотребни за него неща.

Как познава човек, кои неща са потребни за него, и кои – непотребни? Чрез интуицията. Интуицията е Божествено чувство, вложено във всеки човек, но не е еднакво развито във всички хора. Който е развил това чувство в себе си, той сам проверява нещата. Както не е нужно за човека да търси някой професор да му каже, дали един лимон е кисел, така не е нужно за онзи, който има интуиция, да му се доказват нещата.

Иска ли човек да познае колко е кисел лимонът, ще вземе нож, ще го разреже и ще го опита. Иска ли да провери нещо въвн от своите пет сетива, човек ще приложи интуицията си и ще знае всичко, което го интересува. Като знае това, човек трябва да се допитва до интуицията си. Намериш ли се в трудно положение и не можеш да решиш известен въпрос, обърни се към интуицията си, тя ще ти каже, какво да правиш. Вярно чувство е интуицията, тя никога не лъже. Интуицията, като Божествено чувство, е капитан на човешкия кораб. Докато слуша този капитан, човек изобщо не може да греши. Умът, сърцето и волята са слуги на този капитан. Ако го слушат и му се подчиняват, човек живее добре. Не го ли слушат, животът на човека се отклонява от правия път.

Христос казва: „Ако се не роди човек изново, не може да влезе в Царството Божие.“ Които не разбират закона, мислят, че е мъчно да се роди човек. Мъчно ли е да се роди житното зърно? Посадете едно житно зърно в земята, при благоприятни условия, и го оставете свободно. То ще израсне, ще цъфне и плод ще даде. Мъчно ли е да усилите доброто в себе си? Колкото малко да е доброто във вас, ако му дадете благоприятни условия да се развие, то ще се увеличи, ще даде плод. Ако хората не успяват в

доброто, причината за това е, че не го поставят при благоприятни условия. Понякога те са силни в злото, в отрицателното, защото му дават добри условия за развитие. Слушате, например, някой да казва, че е неспособен. Той постоянно държи тази мисъл в ума си и не работи. Какво означават думите „не съм способен“? Не си способен да прегaziш с краката си дълбока река, която няма мост. Има ли мост, ти си способен вече да я преминеш.

Следователно щом реката няма мост и не можеш да я прегaziш, стани способен да направиш мост и да минеш по него. Причината да не се обичат двама души е, че няма мост между тях. Нека всеки от тях прехвърли по една дъска, и мостът ще бъде готов. Щом мостът е готов, и обичта ще дойде. Някой се оплаква, че никой не го обича. Какво трябва да прави, за да го обичат хората? Нека направи една овощна градина на място, отдето минават много хора. Кой как мине край градината му, да раздава от плодовете: ябълки, круши, сливи, дини, пъпеши. В скоро време той ще завърже добри, приятелски отношения с тия хора, и те ще го обикнат. Всеки човек има в себе си незасети места, които трябва да засее с доброкачествени плодове. След пет години най-много, той ще има плодове, чрез които може да направи връзка с хората и да го обикнат. Добре е всеки ден да посадите по една добра мисъл в ума си и по едно добро чувство в сърцето си, да има какво да раздавате на своите близки. Красиво нещо е да видите душата на човека, в която растат благоуханни, разноцветни цветя. Чрез посадане на благоуханни цветя и доброкачествени плодове в градината на своята душа, човек дава условия за проява на любовта към ближните си.

Като ученици, вие трябва да работите за придобиване на любовта, без да се страхувате от миналия си живот. Миналото е толкова необходимо, колкото и настоящето. Миналото е встъпление към настоящето.

От миналото си човек се учи. Без опитностите на миналото, новият живот остава недостъпен за човека. Какви са спомените ви от миналото, добри или лоши, това не е важно. Нещата са добри и лоши от гледището на човека, но не и от гледището на Природата, която използва всичко. Следователно, ако мислиш, че животът не е добър и няма смисъл да живееш, погледни с окото на Природата, в която всички неща са осмислени. И тогава, ако мислиш, че не си способен да направиш нещо по ум и по сърце, възложи това нещо на интуицията. Тя ще направи всичко, за което ти се считаш неспособен.

Като се говори на хората за съзнателна работа върху себе си, за служене на Бога, те казват, че днес не се наемат за тази работа. Един ден, когато станат чисти и свети, тогава ще служат на Бога. Защо? Защото мислят, че днес, при техния грешен живот, Бог не може да ги обича. Те се лъжат. Искат ли искрено да служат на Бога, нека започнат още сега. Остане ли в бъдеще, когато станат свети и чисти, те много ще изгубят. Не е лесно да постигне човек чист и свят живот. Това е работа на вековете, не се постига в един ден. Що се отнася до отношенията на Бога към човека, те остават едни и същи през всички времена и епохи. Бог е неизменен в себе си. Външните отношения на Бога към хората, към всички живи същества, са различни, но вътрешните са едни и същи. С други думи казано: вътрешно Бог е дал на всички хора едни и същи условия, но външните условия са различни, според нуждите на всеки човек. Ще каже някой, че е грешен, че прави грехове. Грешили, човек не трябва да съжالياва, но да извади някаква поука от грешката си. Като сгрешил, човек трябва да се радва, че му е дадена възможност да прояви една своя добродетел. Колкото по-голяма е погрешката му, толкова по-голяма трябва да бъде добродетелта, която проявява. За такива хора се отнася стиха: „Всичко, каквото се случва в живота на човека, който люби Бога, ще се обърне на Добро.“

Мнозина грешат, защото искат да придобият всичко изведнъж. Това е невъзможно. Може ли човек да изяде всичкото ядене изведнъж? Не е ли по-добре, всеки ден да си хапва по малко, отколкото да изяде всичкото ядене изведнъж? Не е ли по-добре човек да разбира всеки ден по малко, отколкото да разбере всичко изведнъж? За да дойде до дълбокото разбиране на живота, човек се нуждае от специални условия. За да разбере живота на някое животно, човек трябва да влиза в положението му, да разбира неговия ум и неговото сърце. При това положение животното е готово само да му послужи. Сега, като няма връзка с човека, животното, бяга от него. За да разбере живота на ангелите, човек трябва да влезе във връзка с техните умове и сърдца. Без тази връзка, никакво разбиране не може да съществува.

И тъй, искате ли да разбирате нещата в тяхната действителност, възложете това на интуицията в себе си. Каквото каже тя, вярвайте ѝ. Остане ли да вярвате на своя ум и на своето сърце, те да ви управляват, вие сте на крив път. Слугите не могат да управляват господаря си. Остава ли се на тях, те непременно ще объркат пътя. Искаш ли да научиш нещо, възложи го на интуицията си. Колкото да учиш и философстваш, в хиляда години едва ли ще научиш толкова, колкото си научил чрез интуицията за един ден. Чрез интуицията ти можеш да научиш какво представя животът на Слънцето и на Луната, а с ума си едва ще научиш, какви елементи влизат в състава на Слънцето. Ще каже някой, че може да се съобщава със Слънцето. Ако е така, нека каже нещо характерно за живота и съществата на Слънцето. Например, ако говорите за хората като жители на Земята, ще кажете, че всички дишат, всички мислят и чувстват, всички се движат.

Щом сте дошли на планината, вие имате условия да проявите доброто в себе си. Например, спънете ли се в някой камък, не се сърдете, но спокойно се наведете и го турете на такова място, да не спъва пътниците. Ако

попаднете в някоя малка локва и се изцапате, спрете се да я изчистите. Като гледате клековете, не се отнасяйте с пренебрежение към тях, но мислете за живота им, за условията, при които се намират, да почерпите урок на търпение. Вземете си малко чиста пепел от изгорелите клекове, пресейте я добре и си послужете с нея като цяр. Когато имате някакво неразположение, вземете малко от тази пепел, на върха на един нож, изсипете я в чаша гореща вода и, като се утаи, изпийте водата. Като ходите по планините, бъдете благодарни за всичко, което виждате. Планината, със своята растителност, представя дело на велики работници, които са работили с векове. Всичко, което са направили, има свой смисъл и значение. Когато работи, геният влага в работата си смисъл. Какво ще кажете тогава за ония велики и гениални майстори, които работят в Природата?

И тъй, бъдете бодри, весели и силни. Силата на човека се заключава в това, че Бог работи в него. Докато животът тече, реката е силна. Изчезне ли животът и силата на реката изчезва. Следователно силата не е в реката, но в живота, който тече през нея. На същото основание казвам: Силата не е в човешкото съзнание, но в живота, който излиза от Бога и се втича в човека. Като знаете това, внимавайте да не се подпушите, да затворите пътя за Божественото в себе си. Подпушите ли се, вашите нечистотии ще влизат навътре, вместо да излизат навън. Не запушвайте тръбите на вашата канализация, през които нечистотиите излизат навън. Отпуснете тръбите на вашата канализация, за да може доброто и чистото да прониква отвън. Дръжте тръбите на канализацията си отворени за доброто, което иде отвън и се втича навътре. Дръжте тръбите на канализацията си отворени и за злото, да излезе отвътре навън. Постигнете ли това, животът ви ще се нареди, както Бог е предвидил.

Божият Дух, възлюбеният на нашите души, ще свърши всичко за нас.

Новата култура изисква нещо абсолютно ново, различно от старите възгледи и вярвания, които днес хората имат. Новото учение е учение на Любовта. Туй учение ще го приложим и ще го носим в себе си. Бъдещата култура ще бъде култура на Любовта, Мъдростта и Истината. В тази Култура полици няма да има. Затвори няма да има. Съдилища няма да има и гробища няма да има.

В Новата култура ще има друго гориво. Осветлението ще става по друг начин. Храната ще се добива по друг начин. Това са все задачи на Шестата раса. Тя има своя програма, ще донесе нещо ново на човечеството. Нейната култура в сравнение със сегашната ще бъде култура на истинско братство и безкористие.

В бъдещата култура съобщенията ще стават другояче. Няма да има нужда от железници и аероплани. Тесастаракултура. Аконякой иска да ми изпрати едно писмо, ще постъпи така: писмото ще напише на хартия, направена от най-фина материя. Тогава този мой приятел със силата на своя ум, със силата на своята воля ще го изпрати през пространството, ще го материализира в моя дом. Аз ще съм, да кажем, на хиляда километра. В този момент писмото ще бъде при мен. Когато пък искам да му пратя писмо, и аз ще постъпвам по същия начин.

Когато искате да пътувате, проектирате мисълта си към своя приятел и тъй както седите, ще изчезнете и ще се намерите при него. Поразговорите се с него и пак се връщате. Човекът на Шестата раса ще се нарича ученик на Разумната Природа. Езикът на Природата – това е езикът на Бога. Човекът на Шестата раса ще бъде съработник на Живата Природа, ще изучава нейните закони и ще живее според тях. Неговият ум ще бъде светъл, без никакви сенки – без никакви противоречия. Той ще излъчва Светлина.

Вие сте забравили, че сте били Светлина, и сега с ред доказателства трябва да ви убеждавам, че сте били Светлина.

(83; с.392)

В човека постоянно се градят неговите органи. В Шестата раса хората ще имат нови органи и ще виждат света разширен. Тези нови органи (сетива) се развиват под влияние на Божествените сили на Любовта, Мъдростта, Истината и на всички добродетели. Затова човек трябва да даде път на тези Божествени сили в себе си – да ги прояви в своите мисли, чувства и постъпки.

В тялото, в мозъка се крият сили, които трябва да се разработят. Всеки трябва да ги разкрие и да ги разработи. Достатъчно е да употребява човек по един час на ден за размишление върху великите духовни въпроси, за да прогледне. Ако човек не може да измени своята мисъл, ако не може да внесе една нова мисъл в ума си и ако не може да я задържи в себе си поне за една минута, от него нищо не може да стане.

Човек има разни центрове в себе си, чрез които може да се съобщава с възвишените същества. Но той трябва да организира своето духовно тяло. В това физическо тяло се организира духовното. Когато Христос казва „Имам дом неръкотворен“, разбира това духовно тяло. Новото тяло се гради сега. Новите ни чувства и способности ще се положат в новото тяло, което сега се гради. В някои то е още в началото си, у други – още на един месец, у други – на два месеца, на три, на пет месеца и т.н. Плътта е тяло, където временно живее духът, а духовното тяло е тяло на вечността. Физическото тяло, което имаме, е великолепно здание. То е модел на бъдещото тяло.

(32; 3)

Вие не можете да изучавате окултните науки без интуиция. Сегашната наука е предисловие на окултната наука.

(70; 1617)

Има един друг свят и този свят един ден ще се разкрие пред нас. Невидимият свят е реален, но понеже ние нямаме органи още, той е за нас още непознат, неразбран. Ние го смятаме за телепатия, интуиция, нещо отвлечено, туряме му разни имена. Но съществува един по-широк свят, отколкото съвременните хора разбират. Сега аз няма да ви навеждам известни факти. Има хора, които предчувстват онова, което има да става. Отде го знаят? Има други, които никак не могат да предчувстват. Но онези хора, които предчувстват нещата, те имат известни белези. Ако разглеждате човешката култура, онези хора, у които интуицията е развита, имат известни белези в очите. Ако разгледате човешкото око, ще видите, има известни петна в него. Такива петна, както при Слънцето. Ще ги видите в окото на всички онези хора, които са надарени с ясно виждане, които имат туй зрение, защото има хора, които виждат зад стената. Има издадени книги за това: виждат зад себе си, виждат и отпред, и отзад, навсякъде виждат и знаят какво става.

(29; 34)

Какво означава думата „перцепция“ или думата „интуиция“? Това са сложни думи, които трябва да се изяснят. Частичката „ин“ в думата „интуиция“ означава „вътре“; „тау“ пък означава главното условие на живота – Бог, Който се е проявил отвътре навън. Бог влияе на човека със Своя ум и той Му се подчинява, като придобива общ център с Него. Тогава казваме, че този човек има интуиция. Интуиция може да има само онзи човек, който има обща връзка с Бога, с Първичната Причина. И животните имат

връзка с Бога. Чрез ума на Бога те се направляват и по този начин избягват много нещастия. Ако и ние сме свързани с ума на Бога, ще знаем кога ще дойде Господният ден.

(41; 2)

Много начини има, по които човек познава ще се оправят ли работите му, или не. Бог не е оставил човека в тъмнина, дал му е възможност сам да се справя, да не се лута от едно място на друго. Достатъчно е да се вгълби в себе си, да провери как ще се наредят работите му. Без да се допитва до някого отвън, той сам ще разбере. Затова се иска здраве. Ако човек е здрав, работите му се нареждат добре; той усеща в себе си вътрешен мир и разположение. Ако работите му започнат да се развалят, той губи мира и разположението си. Вътрешният начин на проверяване на нещата наричат интуиция. По интуитивен път човек може да знае какво ще му се случи в живота, кога ще умре и т.н. Оня, който няма интуиция, нищо не знае. Той живее от ден за ден и гледа на всичко като на случайност.

(78; 2)

Надпъпа, подлъжичката има едно място – наричат го Слънчев възел, някои го наричат стомашен мозък. В скоро време са го наричали сърцето на човека. Там е интуицията на човека. По някой път вие чувствате, че нещо ви нашепва. Каквото ви нашепва – вярно е. Каквото мислите с мозъка – едва една стотна излиза вярно. Долу, под лъжичката, като мислите – всичко е вярно, на хиляда мисли само една ще има изключение. Интуицията е Слънчевият възел. Някой път умът се координира с интуицията, когато сърцето и умът са в съгласие. Когато мислиш правилно – в една мисъл трябва да имаш светлина. Щом нямаш светлина – мисълта ти не е вярна.

(14; 14)

Същината на човека се крие в неговото съзнание, което всеки ден го повдига все по на-високо и го упътва в живота му. То му нашепва какво да прави, как и кога да се прояви. В този смисъл съзнанието на човека не е нищо друго освен неговото ръководно начало. Някои го наричат още интуиция, ангел-пазител и др. Който слуша гласа на своята интуиция, работите му се нареждат добре. Престане ли да слуша този глас, всичко на зле върви. Ако искате да бъдете свободни, дръжте връзката си със своето ръководно начало. Това не значи, че няма да се натъкване на мъчнотии. Ще минавате през мъчнотии, през страдания, но лесно ще се справяте. Задачата на човека е да развързва неправилните връзки, да се освобождава от ограниченията и да прави съзнателни, разумни връзки. Съзнателни и естествен връзки са тези на ученика с неговите учители. Той прави връзки, защото има желание да учи. Желанието на човека да придобива знания е естествено. Колкото по-силно е желанието му да учи, толкова по-правилни ще бъдат връзките му с неговите учители.

(50; 28)

Някои от просветените египтяни са придобили знанията си именно по този начин. Те са били поставяни в магнетичен сън, през което време излизали от тялото си и се издигали високо в пространството, отдето наблюдавали Земята и разположението ѝ около другите планети.

(37; 3)

Човек е книга, която първо той трябва да чете и изучава. Малцина четат книгата на своя живот. Тази е причината, поради която хората не се познават. Като не се познават, те ходят при врачки, при учени хора да им говорят за миналото и бъдещето. Миналото, настоящето и бъдещето е в ръката на самия човек. Той трябва да отвори книгата си и да чете – нищо

повече. Ще кажете, че нямате интуиция, с която да познавате хората. Интуицията е Божествено чувство. Който познава общите идеи и се ръководи от тях, той има интуиция. Ще дойде някой да ме пита добър човек ли е. Това е специфична идея, а не обща. На специфичните идеи не може да се отговаря. Ако аз кажа, че е добър, друг ще каже, че не е добър. Защо? Защото понятието за добро днес е специфично. Във всички специфични идеи има подценяване или надценяване. Обаче, има и обща идея за доброто. Според тази идея казвам: всяка чешма, всеки извор, които не престават да дават от своето изобилие, са добри; всяко перо, което не престава да пише, е добро; всеки човек, който от рождението си до края на своя живот не е казал една лоша или обидна дума, е добър. Всичко, което не издържа на тия условия, се отнася към специфичното добро.

(9; 4)

Има нещо в човека, което му показва какво е настоящето. Това, което наричат интуиция, не е нищо друго освен онова непосредствено схващане в него на това, кое е настояще и кое минало и бъдеще. Щом схване момента изведнъж, това е настояще. Ако изучава нещата, това е вече минало. Това, което човек схваща с интуицията си или с Божествения си ум, то е настояще. Следователно всеки човек трябва да обърне внимание на своята интуиция. По какво се отличава интуицията? Интуицията или Божественото чувство в човека се отличава по това, че всяка мисъл, която иде от интуицията, не произвежда никакво раздвояване нито в ума, нито в сърцето, нито в съзнанието на човека. В интуицията има единство на нещата. Това е настоящето. Аз наричам настоящето Божественото в света, бъдещето е ангелското, а миналото е човешкото. Ангелите представят бъдещето. Те са минали по-

напред от хората и знаят много повече от тях. В сравнение с ангелите хората са изостанали много назад. И в религиозно отношение те са изостанали назад. Човешката религия е религия на миналото. И ангелите имат своя религия. Ние проповядваме Божествената религия, религия на настоящето. Тази религия се заключава в онова вътрешно, интуитивно, Божествено чувство, което схваща отношенията на нещата към тази велика Сила, която дава живот. Един ден вие ще съзнаете, че и миналото, и настоящето, и бъдещето съставят една реалност. Миналото принадлежи на онези същества, които са изостанали. Бъдещето – на онези, които са напреднали, а настоящето – това представя ония прояви, които всеки момент стават в нашето съзнание. Това е Божественото, което регулира всички неща. За човека е необходимо и миналото, и бъдещето. От миналото човек се ползва, от бъдещето се вдъхновява, а от настоящето той придобива импулс да работи.

(40; 8)

Като ученици вие трябва да изучавате себе си, да проверявате нещата, за да се домогнете до реалността на живота. Например, някой ученик се явява на изпит, очаква да получи шесторка, а всъщност свършва изпита си едва удовлетворително. Друг пък се колебае в себе си, а свършва добре. Той трябва да се вслушва в себе си, да не изпада в противоречия. Реалността изключва всякакви противоречия. Като развива своята интуиция, човек постепенно навлиза в реалния живот. Изучавайте Природата, задарявайте езика ѝ.

(75; 19)

Когато развивате вашата интуиция, не туряйте ума си да работи. Умът като работи, той спъва интуицията.

Оставете ума си свободен, в едно чисто състояние, да възприеме Божествените мисли, които се отправят към нас. В туй почиващо състояние забравяте всичко, заемате положението на едно дете, което очаква майка му да го вземе и нахрани, и няма да мине дълго време, ще получите отговора. Но ако много мислите и се бъркате, може де се минат ден, седмица, месец и цяла година, отговор няма да получите.

(6; 6)

Слушайте гласа на разумното начало в себе си, за да се развивате правилно. Ако на мястото на разумното начало или на душата поставите своя ум, вие ще се натъкнете на голямо противоречие. Тогава вместо да си помогне, човек повече се обърква. Например, умът знае причините на болестите, но не може да ги лекува. Душата лекува болестите, но не може да пожелае тя да излекува една болест, за да постигне желанието си. Обаче умът, и да желае, не успява. Защо? – Възможностите му са малко. Умът се проявява повече външно, а душата – вътрешно. Една от проявите на душата е интуицията. Чрез нея човек решава лесно задачите си. Ако сте загубили някакъв ценен предмет, интуицията веднага ще ви подсказе къде е и лесно ще го намерите. Оставете ли тази работа на ума, ще изгубите много време и пак няма да я разрешите.

Представте си, че сте изпратили на една и съща работадвамаслуги, дали сте им срок да свършат работата и да се върнат навреме вкъщи. Те започват да работят, но скоро се отказват и се връщат при господаря, когото искат да убедят, че е невъзможно да свършат тази работа. Господарят, който е заинтересуван от работата, отива заедно с тях и ги застава да направят още един опит. В този случай с негова помощ те свършват работата. Слугите представят ума и сърцето на човека,

които имат по-малко възможности, а господарят – интуицията, т.е. човешката душа. Кажете ли душата, че може да направи нещо, трябва да вярвате. Кажете ли умът, че човек не може да се откаже от слабостите си, не му вярвайте. Думата има интуицията. Тя знае, че човек може да се справи със своите слабости и да ги превъзмогне. Щастието на човека се заключава в това, когато умът и душата му са пробудени и са в пълно съгласие помежду си. Има случаи, когато някои хора имат буден ум, а спяща душа, други пък имат непробуден ум, а будна душа. И в двата случая човек разбира нещата едностранчиво: или само външно, или само вътрешно. За да не изпада в противоречие, той трябва да ги разбира и външно, и вътрешно, т.е. и с ум, и с душа.

(7; 16)

Често животните интуитивно схващат нещата по-добре от хората. Това показва, че интуицията у тях е по-силно развита, отколкото у някои съвременни хора. Казвам, работете съзнателно върху развитието на вашата интуиция!

(37;1)

Ако човек се остави свободно, с пълно доверие на своята интуиция, той ще има по-добри резултати в живота си, отколкото ако действа изключително по своя разум. Ако някой човек е болен и се остави на своята интуиция, т. е. на разумните закони, които ръководят целия му организъм, той ще се излекува в скоро време. Оставете се свободно, без страх на своята интуиция, т. е. на Божественото в себе си, и ще видите какви резултати ще получите. Интуицията у човека е неговият разумен баща, на чийто гръб той може да се качва без страх, без тревога. Този кон ще го занесе дето трябва. Всички сте виждали какво правят

малките деца с баща си. Като се върне той от работа, едно по едно децата се качват на гърба му да ги носи. По същия начин и вие понякога се качвате на своя кон, карате донякъде, докато го изморите добре, без да свършите някаква работа.

(37; 1)

Всички неуспехи в живота, всички морални падения се дължат все на обективния ум на човека. Това не се дължи на злата воля на човека, но в обективния ум се включва съдържанието на миналия живот. Когато види, че направите нещо, което не е по негово желание, обективният ум ще донесе хиляди доказателства, за да ви разубеди, да не го правите. Например, някой иска да стане сутрин рано, да се помоли на Бога, но той веднага ще започне да го разубеждава: „Поспи още малко, докато изгрее Слънцето, защото въвн е студено, 15 градуса студ, ще се простудиш.“ Виждате, че този човек слуша обективния ум и не става да си направи молитвата. Много хора стават неврастеници, заболяват от ред болести, защото се поддават на съветите на обективния ум. Той казва: „Не се качвай на този трен, защото ще дерайлира; не излизай сутрин рано на разходка, защото ще се простудиш; не се качвай по планините, ще паднеш и ще строшиш крака си.“ По този начин той наплашва човека, вързва го на едно място и му става господар. След това човек започва вече да вижда неправилното положение, в което е изпаднал, но мъчно може да се освободи. Забелязано е, че всички хора, в които обективният ум е силно развит, говорят много, като преповтарят едни и същи неща от миналото.

Субективният, вътрешният ум или, както го наричат, „истинският човек“, не е нищо друго освен Божественото начало в него. Той живее и в миналото, и в бъдещето, и в настоящето, и каквото каже на

човека, излиза вярно. Той има интуиция, за отличие от обективния ум, който няма такава интуиция. Обективният ум обича да плаши човека. Той му казва, например: „Не минавай през това място, има приготвена засада против тебе, ще те убият.“ Ти обаче не го послушаш, минеш през този път и виждаш, че никаква засада не те чака. Той казва: „Не влизай в тази гора, защото има мечки, които ще те нападнат.“ Ти минеш през гората и виждаш, че никакви мечки няма. Субективният ум е добрият съветник на човека – каквото каже, всичко става. Ти се тревожиш нещо, но той, без да дава някакви доказателства, казва: „Имай търпение, всичко ще се нареди, всичко ще се оправи.“ – „Как ще се оправи?“ – „Имай търпение, ще видиш как ще се оправят работите.“ Обективният ум всякога има желание да спъне човека. Като види, че някой е много ревностен в духовния път, той му казва: „Слушай, толкова години вече как се подвизаваш, ставаш рано, молиш се, правиш добро, сега вече трябва да си починеш, ти си по-добър от другите, нека сега те пороботят вместо тебе. Ако продължаваш да живееш по този начин, ще станеш смешен за хората.“ Съвременните хора са дошли до областта на обективния ум, но трябва да се справят с него. Щом дойде човек до тази област, той се раздвоява и ту решава да тръгне напред, ту отлага. Вие се намирате в положението на човек, който се качва на плета, иска да прескочи, но пак слезе долу, отложи; пак се качи на плета, пак слезе. Най-после трябва да стане някаква катастрофа, някакъв катаклизъм, който да го застави да се качи на плета, да прескочи и да мине на отвъдната страна.

Обективният ум се проявява и в религията, и в науката. На него се дължи консерватизмът на хората. Достатъчно е веднъж да ги обсеби той, за да ги държи вързани около себе си като коне. Ето защо хората

трябва да се освободят от него и да станат като майки, които крият от децата си какво мислят да правят или какво са направили.

(46;14)

Помнете: Божественото, разумното начало в човека или неговото подсъзнание всякога му нашепва какво да прави. Слушайте този глас. Завързваш приятелство с един човек. Този глас ти казва: „Пази се от този човек, той не може да ти бъде приятел.“ – „Добър, благороден човек е той.“ – След две години вашето приятелство ще се свърши. Не може да се разчита на него. Вътрешният глас в човека е онзи негов слуга, Стоян, който не му се докарва, не му прави външни услуги, но при всички трудни моменти в живота му той тихо му нашепва: „Това направи, онова направи.“ Който слуша неговите съвети, никога не се излъгва. Този глас наричаме Божествено чувство или интуиция. Тя предвижда всичко, каквото може да се случи в живота на човека, и го предупреждава. Във всеки народ се явяват пророци, които предсказват неговото бъдеще. Ако води война, те казват какъв ще бъде нейният край. Духовното развитие на един народ се изразява чрез неговия пророк. Интуицията никога не лъже. Каквото чувства човек интуитивно, това става. То не е като гаданието на онзи циганин, който казвал: „В този дол или има вода, или няма.“

Хората трябва да развиват интуицията си, за да могат в трудни моменти на живота да си помагат. Искаш да започнеш търговия, не знаеш какво да правиш. Повикай интуицията на помощ, тя ще ти подскаже какво да правиш. Всяко съмнение показва, че работата няма да излезе на добър край. Всеки има по един Стоян в себе си, който може да го посъветва как да постъпи. Кажи му: „Стояне, как мислиш ти по дадения въпрос?“ Той ще каже: „Господарю, не

започвай тази работа. Няма да имаш успех.“ Каквото ти каже Стоян, така ще излезе. За да бъдеш още по-сигурен, попитай и себе си. Каквото положение да заемаш – лекар, свещеник, министър, генерал, допитвай се до мнението на Стоян. Генерал си, ще влизаш в сражение – попитай Стоян ще победиш ли или ще те бият. Стоян казва: „Не бързай още, моментът не е добър.“ Повечето хора страдат от прибързани работи. Няма да бързаш. Ще се допитваш до интуицията. Ако хората се вслушваха в Божествения глас в себе си, животът им щеше да бъде десет пъти по-добър от сегашния. Понеже са заглушили този глас, те правят много грешки.

Учените постъпват по-правилно от религиозните. Преди да се произнесат върху даден въпрос, те правят ред измервания и изчисления. По отклонението на светлината в специални инструменти те съдят за разстоянието на една или друга звезда от Земята. И като направят десетки наблюдения и изчисления, тогава се произнасят. Религиозният казва: „Е, пет горе, пет долу, не е важно.“ Не е така. Не е безразлично дали едно събитие ще стане пет години по-рано, или по-късно. Явленията в природата и живота стават на точно определено време. Казваш: „Трябва да бъде религиозен.“ – Защо? – „За да развивам интуицията си.“ – Не само религиозният трябва да работи върху интуицията. И светският човек – учен или прост, се нуждае от интуиция.

(56;5)

Има знание, което днес именно е потребно на човека. За тази цел необходимо е той да работи за развиване на своята интуиция. Тя ще му помогне в много случаи на живота. Когато интуицията в човека е развита, той знае кога и какво да говори, какво да направи, какво да научи и т.н. У когото интуицията не е развита, той не знае къде какъв разговор да води.

Дойде му някой приятел на гости и той започва да говори работи „ни в клин, ни в ръкав“, и в края на краищата двамата остават недоволни. Като си отиде приятелят му, той казва: „Не трябваше да постъпя така. И аз не исках това, но така излезе.“ Да имаш интуиция, това значи да разбираш кому какво е нужно и да го задоволиш по най-разумен начин. Ако срещнеш някой философ, ще се разговаряш на неговия език. Необходимо е всеки човек да развие в себе си интуицията. Тя му е дадена от Бога, за да схваща той отдалеч събитията. Условиата се дават даром, а резултатите се придобиват. Това значи: условията за развиване на интуицията са дадени на човека даром, а той трябва да работи върху себе си, да прави усилия, да я развие. Когато се развива интуицията, човек престава да се дразни, става тих и спокоен, придобива разположение на духа и вътрешна радост. Той не допуска вече в съзнанието си нищо чуждо, а в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство. Интуицията изключва от себе си всякакви одумвания, всичко речено-казано. Който се ръководи от своята интуиция, той е затворен за шума на външния свят. Той влиза в сърцето си, затваря се там, взима бърсалката и започва да изтрива. Кой какво казал, това се изтрива и остава чисто сърце, на което ще се пишат само Божествени работи. Красиво е да отидете до една чиста дъска, на която нищо не е написано, и очаквате да дойде Божият пръст да пише. Красиво е да спрете и да си починете на една неразорана нива. Ще си починете и ще се помолите Бог да изпрати работници да изорат тази нива. Красиви места са ония, на които човешки крак не е стъпвал, нито човешкият живот е орал. Тези места са девствени и те очакват Божият крак да стъпи върху тях.

Сега, моята цел е да насоча вниманието ви към тия места, тях да търсите. Вие четете произведенията на някой поет, но виждате, че много човешки крака са стъпвали на нивата, която той е орал и сял. Преди тебе никой не трябва да е стъпвал на мястото, където ще ореш и ще сееш. Това място е определено само за тебе. Нека всеки стъпи на ново, чисто място, определено само за него. От това място той ще определи посоката на своето движение. От своето място той по-добре ще разбере и другите хора, по-добре ще определи и техния път. Всяко нещо се цени и познава на своето място. Ако вземете един хубав хляб и отидете при един чист планински извор да си хапнете от хляба и пийнете от чистата вода, вие ще оцените хляба и ще благодарите за него. Ако вземете същия хляб и отидете да орете на една нива, обрасла с тръни и бодили, ще оцените ли хляба? От непосилния за вас труд и хлябът ви ще бъде горчив. Следователно, за да оцените един поет, вие трябва да имате интуиция, да схванете мисълта му. Вие четете едно стихотворение за кокичето или за минзухара и се чудите откъде този поет е измислил тези неща! В хубави образи той е описал страданието на кокичето, но вие не го разбирате. Защо не го разбирате? Защото нямате интуиция. Ако имате интуиция, щяхте да разберете защо поетът пише така. Наистина, кокичето не може да пролива сълзи, но поетът е вложил тия думи в устата на кокичето с цел да изрази друго нещо, което вижда в живота. Поетът описва действителността в разни образи или я изказва чрез устата на различни живи същества, били те растения, животни или хора.

И тъй, хората могат да се разберат помежду си, само когато се ръководят от интуицията. Щом се разберат, те ще могат да живеят добре. Щом живеят добре, те ще бъдат радостни и весели и Царството Божие ще се въдвори на Земята.

(15; 1)

Като прави наблюдения, човек трябва да бъде буден, вярно да следи процесите, които стават. Някои хора се произнасят за явленията чрез наблюдения, а други – чрез интуиция. Наблюдението се отнася до настоящия момент, а интуицията – до миналия и бъдещия. Човек наблюдава само това, което става в даден момент; интуицията се произнася за явления, които ще станат в бъдеще. Разправят за един диригент на оркестър, че както дирижирал, предчувствал смъртта си. Той изменил определената програма и казал на музикантите да свирят погребален марш. Те се изненадали от това, но изпълнили желанието му. Когато изсвирили марша, диригентът паднал мъртъв на земята.

Един стар човек, на 90-годишна възраст, от село Николаевка, Варненско, станал рано сутринта, измил се, облякъл се, седнал на стола и запушил цигара. След това изпратил внучето си да вика свещеника да го причасти. Свещеникът дошъл и запитал дядото защо го вика. – „Пътник съм, отче, искам да ме причастиш.“ Свещеникът не повярвал, засмял се, но го причастил. След това тръгнал за дома си. Едва стигнал пътната врата, чул тревога вкъщи – дядото починал.

При наблюдението взима участие обективният ум, затова нещата могат да бъдат верни или неверни. При интуицията, обаче, всички неща са верни. Там нещата не се изследват научно, но знаеш, че както ги чувстваш, така стават. Интуицията е Божествено чувство, което всеки човек има, но не у всички хора е еднакво развито. Дайте място на интуицията в себе си да расте и да се развива. В бъдеще новите хора ще имат силно развита интуиция. Тя показва на хората как да постъпват. Интуицията иде в помощ на човека, да го предпази от ненужните страдания и нещастия. Давид казва: „В грях ме зачена майка ми“. Това е човешка работа. Щом има зачеване в грях, има зачеване и без грях. При последното зачеване интуицията действа.

Понятието „интуиция“ за някои хора е разбрано и известно, а за други – неразбрано и неизвестно, както са неизвестни буквите x , y , z в математиката. Как се е образувала буквата „ x “? – От буквата „ c “, взета в различни положения – право и обратно. Лявата ръкавица не става на дясната ръка, но ако я обърнете наопаки, можете да я турите и на дясната ръка. Следователно, за да направите нещата възможни, трябва да ги обърнете наопаки. Ако имаш две ръкавици за дясната ръка, а въвн е студено, какво ще направиш? Ще обърнеш едната ръкавица и ще я туриш на лявата ръка. Има ли нещо лошо в това? Щом се намери в затруднение, човек трябва да обърне нещата. – „Може да се случи нещо лошо.“ – Това е суеверие. Казват за някого, че умът му се обърнал. Има ли нещо лошо в обръщането на ума на един човек, ако до този момент той е мислил криво? Щом се обърне умът му, той изправя мисълта си. Като изправи мисълта си, и работите му се оправят.

Един крадец влязъл в обора на един селянин и откраднал двата му вола. Какво направил той? – Едно престъпление, т.е. обърнал една от ръкавиците наопаки. Полицията го хваща и го предава на властта, която го осъжда да върне воловете на стопанина. Значи, обърнатата ръкавица дойде в първото си положение. Много от мислите и желанията на сегашните хора са обърнати ръкавици. Те трябва да се върнат в първото си положение. За превръщане на изопачените си мисли, чувства и желания човек трябва да има големи опитности. Това значи да е минал през всички науки и да ги прилага в живота си. Като изучава растенията, той трябва да придобие нещо от тяхната опитност; от животните също трябва да придобие някакви ценни качества. Всяко животно има една ценна черта, която заслужава да ѝ се подражава. Вълкът, например, се отличава с голямо постоянство и вяра. Той не се осигурява, не трупва храна в запас. Също така той е

голям демократ. Острата муцуна на лисицата показва, че е интелигентна, съобразителна и схватлива. Като дойдете до свинята, от нея ще научите изкуството да орете земята. С муцуната си тя разорава земята. Ако сте неспокойни и нетърпеливи, мислете за бивола, за вола, за овцата. Като го хапят мухите, биволът влиза във водата и започва да се гурка. Без да се смущава, той намира лесен начин за освобождаване от хапливите мухи. За нетърпеливия е добре да кладе огън, особено от дъбови дърва, и да вари вода. Така той развива търпение. Екскурзиите, които правите, имат за цел да придобиете по-голямо търпение. Като методи за това се препоръчват кладене на огън, варене на вода. Щом огънят се разгори, човек веднага се разполага и започва да пее – става весел и доволен. Освен развиване на търпението огънят внася нещо красиво в човешката душа. Който е развил търпение, развива и интуицията си. Голяма придобивка е за човека да има интуиция, да познава хората, да предвижда нещата.

Като ученици правете опити с животните и растенията, да видите какво влияние оказват те върху вас. Като отидете на екскурзия, запалете огън и стойте около него половин или един час, да видите как се отразява върху душата ви. После седнете настрана от огъня и мислено си представете, че сте овчар и пасете хиляда бели овце. Като срещнете бивол, вгледайте се в очите му, ще видите, че има нещо красиво в тях. Добре е да се занимавате и с минералогия, да видите отличителните свойства на всеки минерал. Като изучавате съзнателно естествените науки, ще дойдете до положение да схващате положителната черта на всеки минерал, растение или животно и да се ползвате от тях. Само така ще се осмисли науката за вас и ще я приложите – не само във физическия си живот, но и в духовния. Всички живи същества крият в себе си динамически сили, които могат да се използват. Те действат върху човека възпитателно. Като се учи, той

придобива големи богатства и сила, става знаменит. Богатството, което човек придобива от науката, трябва да се тури в обръщение. Всеки факт трябва да бъде живо семе, посято в земята. Ако семето не се посади, няма да даде никакъв плод. Както малкото семе израства и става голямо дърво, така и вие трябва да започвате от малките величини, да ги посадите в благоприятна за тях почва, докато се развият в големи дървета и дадат плод. Затова нека някой от вас се заеме да изучава космите, друг – само палеца, трети – показалеца, четвърти – движенията, хода на хората, и т.н. Ще кажете, че това са маловажни работи. По-важно ли е да лежи човек с месеци на гърба си и да мисли за смъртта? По-добре е да мислите за качествата на вълка, на лисицата, на вола, на овцата, на дъба, отколкото да мислите за смъртта, за задгробния живот и т. н.

Изучавайте всички форми в природата и вижте кои действат положително върху характера ви и кои – отрицателно. От положителните се насърчавайте, а отрицателните избягвайте. Веднъж Мохамед се обезсърчил от една своя работа и се отказал от нея. Като седял и размишлявал за неуспеха си, видял, че една мравка се бори с някакво препятствие. Тя направила 99 опити да преодолее пречката, но не могла. Най-после, на стотния път, тя успяла да мине препятствието. Мохамед си казал: „Ако една мравка може да приложи такова постоянство и да се справи с мъчнотията си, защо и аз да не приложя постоянството си? По-високо ли стои мравката от мене?“ Той направил последно усилие и работата му била свършена успешно.

(7; 22)

Вие влизате в окултната наука и понеже не я познавате, казвате, че се занимавате с нея, но в действителност вие от нея малко знаете. Защото, ако не разбираш математика, геометрия, физика, химия,

физиология, зоология, ботаника, как ще разбираш окултната наука? Тя е съвсем отвличена. Вие имате едно вътрешно понятие, едно чувство, което определя отношението ви към дадена наука. Всяка една наука си има едно чувство, на което почива, и ти чувстваш в себе си знаеш ли нещо, или не. Например, за да бъдеш метеоролог, трябва да имаш едно чувство, чрез което ще знаеш кога ще се развали времето, кога ще има вятър, дъжд, кога ще има сняг. Не само това, но ти можеш да имаш в себе си един сеизмограф и да знаеш кога ще стане земетресение. Също можеш да знаеш кога ще има промени на Слънцето – ще има ли петна или не. Ти чувстваш тия неща, но тия ваши вътрешни чувства не можете да ги разберете. Да кажем, някой път вие сте неразположен, а всъщност това е едно налягане върху кръвообръщението отвън. Различно е налягането, когато времето е влажно или сухо. Когато времето пък е бурно, имате пак специфично налягане, което е неустойчиво. Следователно това песимистично настроение се дължи на времето. И когато някой е крайно неразположен, налице е едно съвпадение на неговото неразположение с външното налягане. Някой път се случва, че паднете. Като не разбирате закономерните отношения, които съществуват в известно налягане, него ден вие не вземате в съображение, че няма да можете да ходите свободно. Например, ако се вдигнете във въздуха като птица с крилата си, какво трябва да правите? В това отношение птиците знаят повече от човека как да хвъркат. Или ако влезете в морето, и искате да се гмурнете надълбоко, какво трябва да правите? В това отношение рибите знаят много повече от човека. Понякога вие подценявате птиците – те са много учени същества, специалисти. Също и рибите са специалисти в спусканията на тия дълбочини – имат знание като водолази да слизат на най-голяма дълбочина, понеже могат да живеят там. Човек е

изгубил познанието, което рибите имат и ако човек слезе там, ще се задуши.

Сега, да се върнем на темата: вие не можете да изучавате окултните науки, ако нямате интуиция. Окултната наука без интуиция е непонятна. Човек, който няма интуиция, мъчно може да се справи с нея. А помагало на интуицията е вътрешното чувстване на нещата, усетът. Всички те са спомагателни средства за изучаване. Това, което ви казвам, е теория. Мислете върху него, а не го навивайте на пръста си.

(64;13)

Трябва да се възпитаваме. В нас има нещо, което ни дава съвети, което ние наричаме интуиция. По някой път вие не обръщате внимание. Например, заболви ви гърбът. Вие усещате болка в коляното или в глезените, или в пръстите. Това е собственият ви барометър, който показва, че времето ще се развали скоро. Ако има вятър, да се облечеш. Казвам: скоро ще се яви градушка. Ти казваш: „Боли ме гърбът.“ Ти не си се разболял, но тия кости, както антените, приемат електричеството, което те безпокои.

(53;2)

Кой е голям човек? Голям човек е този, който знае да расте. Това подразбира правилно растене в живота. Душа, която не може да расте, тя не може да стане голяма. Малките неща стават големи. Човек трябва да расте, за да стане голям. Не е мъчно това. В тази големина трябва да има едно вътрешно разбиране, една сила, която да разбира нещата. Това може да направи всеки един човек, който има тази прозорливост, която наричаме „интуиция“. Човек не може да се развива, ако не схваща нещата интуитивно. Интуицията е чувство, наука в човека, която схваща нещата изведнъж. Това, което един обикновен човек цял живот следва и не може да постигне, човек с интуиция моментално може да постигне същото нещо.

И най-големите опити, които сега хората правят, с интуицията ще бъдат играчка. Този опит може да се направи в 5-10 минути. Целта, с която сегашните хора се домогват до науката, е свършено друга от тази на просветените хора, които работят с интуиция. Сега тя не се употребява за благо на цялото човечество, а само за лично благо. По този начин те си причиняват големи пакости сами на себе си.

(43; 1)

Ако човек иска да разбере дали работите му ще се наредят, той трябва да уповава на интуицията в себе си, която никога не лъже. Някога човек е мрачен, неразположен, работите му не вървят добре. Той не вижда никакъв изход в положението си, но въпреки това интуицията му подсказва, че всичко ще тръгне напред. Както му се подсказва отвътре, така става. На какво отдавате силата на младата мома, която запалва сърцето на младия момък, или силата на младия момък, който запалва сърцето на младата мома? Знание имат те! Интуицията работи в тях. Казват, че младият момък се е влюбил в младата мома. – Не, не се е влюбил той, но младата мома е запалила сърцето му и той гори. Тя му казва: „Ти трябва да ме слушаш. Ако не ме слушаш и не учиш, ще те изгоря, пепел няма да остане от тебе.“ – „Ще те слушам.“ – „Ако учиш, човек ще станеш!“ Когато момата се влюби в момъка, и той ѝ казва същото. Кое от двете положения предпочитате: да горите или да не горите? Казвате, че горението е лошо нещо. Съгласен съм с вас. Лошо нещо е човек да гори, но ако не гори, и това е лошо...

Съвременните хора са нещастни, защото не са намерили човек, който да ги запали, както трябва.

(39; 20)

Човечеството е минало през всичките форми: минало е през школата на минералите, минало е през

школата на растенията, през школата на рибите, на птиците, на млекопитаещите. Сега се създава една нова форма. Бялата раса дава мястото на Шестата раса, хората на която ще бъдат другояче устроени. Носът ще бъде другояче устроен, очите ще бъдат другояче устроени. Тези хора ще виждат и отзад, и отпред, и отгоре, и отдолу, навсякъде ще виждат. Сега виждаме само на 180 градуса. Какво става зад нас, не виждаме. Ние не предвиждаме какво ще стане в бъдеще. Някои са започнали да предвиждат и това го наричат интуиция. В бъдеще хората ще знаят какво им предстои, ще виждат какво се крие в техния мозък, какво се крие в сърцето, ще започнат да обработват своите чувства.

(18; 42)

У човека има едно чувство между веждите, има една жлеза в гърлото, друга в сърцето, трета в гръбначния стълб и ред други жлези, чрез които човек може да се ориентира в много работи, които сега ви смущават. Например, вие не знаете какво ще бъде времето утре. Вие може да знаете прекрасно. Някой има да ви дава пари. Има една жлеза, която може да ви каже дали ще ви ги даде или не. Как? Онзи, който има да ви дава, казва: „Няма да ви дам парите.“ Той препраща вълните в пространството. Тази жлеза ги долавя и казва: „Няма да ти плати.“ Това, което казва тази жлеза, е вярно. Това сега наричаме интуиция. Не е интуиция. Една жлеза има, която мисли много умно, и не само сега, но и след хиляди години може да ти каже какво ще стане.

(77; 33)

Както физическото тяло има своя физиология и анатомия, също така и астралното, менталното и причинното тела имат своя физиология и анатомия. Физиологията и анатомията на по-високите тела е

подобна на тези на физическото тяло. Обаче, когато човек прави известни аналогии, те трябва да бъдат верни. Ако аналогията са верни в своите съотношения, човек интуитивно ще почувства в себе си вътрешна хармония, вътрешно доволство. Например, някой напише едно стихотворение. Прочете го един-два пъти, но не му харесва нещо. Поправи го малко, пак го прочете, остави го да поседи известно време. След това отново го прочита, намира, че сега е по-добро, харесва го. Това показва, че вътре в човека има някакво чувство, което определя кои неща са прави и кои – не. В това отношение, като ученици, вие трябва да развивате своята интуиция, с която разумно да разрешавате кои положения са верни и кои – не. Ако интуицията ви е добре развита, като напишете нещо по даден въпрос, както имахте за днес да пишете за сърцето, като го прочетете два-три пъти, веднага ще си дадете оценка вярно ли сте написали темата, или не. Ако работата ви е добра, и вие ще бъдете доволни, и другите, които слушат, също ще бъдат доволни. Ако вие не сте доволни от написаното, по никой начин не очаквайте другите да бъдат доволни.

(59; 21)

Има едно разумно разбиране в живота, един важен момент в живота. Които са изучавали закона на интуицията, те знаят как може да се познават нещата мигновено. Интуитивно можете точно да видите какво може да стане в едни момент някъде. Като срещнете един човек, можете да прозрете вътре в него какво става. Това вътрешно виждане у всички ви трябва да е развито. Също, да дадете ход на Божественото в живота.

(31; 9)

Първото нещо, което трябва в бъдеще да спазвате, е да не приписвате на човека туй, което не знаете – например, че еди кой си човек е грешен.

Ще кажете: „Но аз чувствам тъй!“ – На чувствата не разчитайте. От 100 чувствания само едно е право, а 99 – не. И всеки ден може да проверявате, че вашите чувствания са лъжливи. А интуицията е нещо друго – тя е Божествен закон, който показва какви са отношенията. Интуицията показва отношенията право – и нашите, и на другите хора. Ето защо, старайте се да развивате интуицията си. Самоосъждане между вас да няма.

(4; 6)

Вие трябва да развивате интуицията си. Тя ви е необходима, за да разбирате човешкия характер, да разбирате кои хора са подобни на вас и кои не. С тези, които са подобни на вас, вие може да живеете добре, но от тия, с които не си съответствате, трябва да се държите на известна дистанция.

(65; 6)

Чрез самосъзнанието човек е придобил известни блага, но същевременно той е развил нещо отрицателно в себе си. Значи, дето е благо, там е и зло. С други думи казано: като се ползваш от сладчината на нещо, ще се ползваш и от горчивината му. – Как ще се избави човек от голямото зло? – Чрез интуицията, т.е. чрез висшето съзнание, наречено още свръхсъзнание или Божествено съзнание.

(48; 11)

Три живота има в света. Единият живот е съвършен – той е Божественият живот. Другият живот е на интуицията, а третият е практичен – като нашия живот на Земята.“

(62; 38)

Когато ангелът на разумността дойде при тебе, ти трябва да знаеш какво да му поискаш. Ако не си

разумен, ще му поискаш хубави дрехи и украшения. Ако си разумен, ще го помолиш да ти помогне да развиеш своите дарби... Ако се вслушваш в своя вътрешен глас, ти ще познаеш кой е ангелът на разумността и какво да искаш от него. Този глас наричам Божествена интуиция. – „Къде е този ангел?“ – В самия човек. Когато дойде ангелът в тебе, твоят слуга ще ти каже: „Господарю, ангелът от небето слиза, пригответи се да го посрещнеш!“ Ако господарят се вслушва в гласа на своя слуга, ангелът ще му донесе своето благословение и работите му ще се уредят. Ако е небрежен към този глас, нищо няма да успее. Той е човек, който мисли само за работите си на Земята.

(48; 10)

В новия живот само онези разсъждават правилно, които имат интуиция. Те влизат в положението на хората и ги разбират.

(48; 11)

Допуснете, че вие стоите от едната страна на някоя ограда, а аз – от другата, и през една малка дупчица си пъхна пръста. Вие побутвате пръста ми, но не знаете, че зад оградата стои човек. Ако сте прост човек, ще стиснете малко пръста ми и ще кажете: „Нещо мекичко, тъничко хванах.“ Ще тикнете пръста ми назад и той ще се скрие. Ако, обаче, сте чувствителен, деликатен, ще почувствате, че зад тази преграда има особена енергия, нещо друго – живо същество, което обичате, и ще започнете да описвате това същество. Такова е положението на поета. Зад тази преграда той вижда това, което обикновеният човек не може да види. Следователно всеки от вас ще се стреми да развие Божественото съзнание, интуицията в себе си – да вижда във всички форми Божествените прояви на живия Господ на Любовта.

(4; 14)

Като ученици, за да дойдете до вътрешното познание на нещата, вие трябва да развивате интуицията си, за да си служите с нея. За да дойдете до вътрешното познаване на нещата, вие трябва да съгласувате мислите и чувствата си. За да реализирате вашите мисли и чувства, волята ви трябва да бъде възпитана. Искан ли човек да успява в живота си, Любовта му трябва да бъде съвършена.

(22; 24)

Когато влезете в един учен свят и четете някоя хубава книга, не сте ли изпитвали тъжно впечатление? Този учен човек има нещо, което му куца. Разбира се, нисшата, животинска душа на човека не е тъй схватлива, че да може да разбере де са грешките. Понеже интелектът борави с пипане в духовния свят, затова той трябва да се подпомогне с духовното зрение. Не трябва да отидем в другата крайност – да кажем, че които имат интуиция, нямат нужда от пипане. Не, и те се нуждаят. За далечните предмети е зрението, а за близките – пипането.

Ние влизаме да изучаваме духовния свят не тъй, както са ни учили досега, т.е. тъй, както е описан, той ни се представя като нещо нереално, етерно, въздухообразно. За душата, за духа нямаме такава ясна, реална представа.

(4; 16)

На Земята вие сте в един университет. Другите университети са спомагателни на този, големия университет. Нали на Земята имате първоначално училище, прогимназия, гимназия, университет и тогава завършвате образованието си. Всички заедно представят встъпление в онзи, големия университет, в който сега учите. Вие какво учите в земния университет? Това, което учите, мислите ли, че това е волята Божия?

Хрумне ви някаква мисъл в ума, мислите, че това е волята Божия. Имате някакво разположение, мислите, че това е волята Божия. Най-първо трябва да знаете – това разположение, което имате, от Бога ли е или от хората. Когато срещнете някоя мечка и се уплашите, този страх от мечката ли е или от Бога? Срещнете един умен човек и започвате да мислите. Това мислене от Бога ли е или е от този човек? Какво наричам Божествена мисъл? Когато човек е сам и се намира в голяма мъчнотия, дойде му една мисъл как да излезе от мъчнотията – тази мисъл иде непосредствено от Бога.

Сеганеразбирайте, чедругитенещанесапотребни, но другите са второстепенни. Ако вие не разчитате на вашия ум, който Бог ви е дал, ако вие не разчитате на вашата душа, която живее в тялото, тогава вие уповавате на хората отвън. Че де е стабилността? Кое е по-вярно в тебе: което е вътре или вън от тебе? Онова, което е вътре в твоя ум, онова, което е в твоето сърце, онова, което е в душата, е по-вярно от всичко онова, което отвън ще дойде и което ти чакаш. Казвам: този, вътрешния живот тепърва има да го учите.

(61; 16)

В човека има една точна цигулка, с която проверява нещата. Ние наричаме тази цигулка „доброто, разумното сърце“. Ние го наричаме още „интуиция“, или Божествено начало в човека. То никога не лъже. Неговите тонове са чисти, ясни, абсолютно верни. Искате ли да разберете дали известно положение е вярно, или не, отнесете се до вашето добро сърце като към отличен съветник. Неговите врати са всякога отворени за онзи, който искрено се интересува от нещо. Доброто сърце разрешава и най-трудните въпроси. През каквито мъчнотии и страдания да минава човек, в края на краищата Божественото

ще победи. В човека Божественото побеждава, а човешкото остава победено. Това е закон, в който няма никакво изключение.

(55; 7)

Разумното сърце може да бъде учител на човешкия ум. Това, което умът научава за хиляда години, разумното сърце го научава само за един ден. Това, което разумното сърце е научило отдавна, умът едва сега го учи. Някои мислят, че умът върши всичко. Отчасти е така. Умът върши всичко, но по инициатива на сърцето. Ето защо човек трябва да разбере истината първо със сърцето си, а после с ума си. Същото се отнася и до любовта. Човек трябва да разбере любовта първо със сърцето си, а после с ума си. Когато преведете истината на човека чрез езика си, оставете го той сам да я разбере вътрешно, със сърцето си. Щом я разбере, то ще я предаде правилно на ума.

(27; 19)

Мнозина от вас сте неразположени духом, нервни само поради това, че не предизвиквате у вас проявите на разумното сърце. Когато говори то, вие си казвате: „Ти не слушай сърцето си, а слушай ума си!“ Не, най-първо човек трябва да слуша разумното си сърце, а след това своя ум. Например, искате да знаете дали идващия понеделник времето ще бъде хубаво или не. Започвате да разсъждавате с ума си и след като разсъждавате дълго време, определяте какво ще бъде времето. Записвате си и като дойде понеделник, проверявате. Дохожда понеделник и времето не излиза както сте го определили. Тогава софистът ще дойде у вас и ще каже: „Да, но еди-къде си грее слънце.“ Разбира се, че слънцето грее някъде, но това не е философия. Аз ви питам – тук, в София, времето хубаво ли ще бъде? Вие казвате, че ще бъде хубаво, и не мислите повече върху този въпрос... Щом се оставите в пасивно положение на мисълта, ще усетите

под лъжичката си едно приятно разположение, без никакво раздвояване. Това показва, че времето ще бъде хубаво. Обаче, ако усетите на това място едно малко стягане, времето ще бъде лошо – нищо повече! Може да направите този опит веднъж, два, три и повече пъти. Може да направите и ред други опити. Срещнете един човек, запитайте се: „Мога ли да живея добре с този човек?“ Като запитате тъй разумното си сърце и нещо ви стяга, сърцето ви подсказва, че този човек няма добри навици и не ще можете да живеете с него. Този човек не е лош, но не е предизвикал своите добри навици. На друго място пък сърцето ще ти каже: „Ти можеш да живееш с този човек.“ И ти чувстваш едно приятно разположение. Каквото ти каже разумното ти сърце, неговата дума е вярна.

(65; 24)

Виждаш една река, знаеш колко е широка, но не знаеш дълбочината ѝ. Взимаш един камък, хвърляш го и определяш дълбочината на реката. Интуицията е камъчето, което хвърляш. Тя помага при разрешаване на трудните задачи. Човешкото сърце е река, на която първо трябва да знаеш дълбочината, а после широчината.

(45; 4)

Сега ще правите разлика – в постъпките на разумното сърце няма страх. Когато разсъждава умът, там вече има страх. В разумното сърце гняв няма. Но в ума има гняв. В разумното сърце, в добрите навици завист няма, в ума има завист. Всички отрицателни черти се дължат на участието на вашия ум, а когато са движим по добрите навици, всичко е разумно, всичко е в хармония.

Та ще знаете, че вие сте под влиянието или на вашия ум, или на вашето разумно, благородно сърце. Аз не говоря за онези чувства, които уподобявам на каша. Не, те принадлежат към съвсем друга област.

Разумното сърце, това са ония вътрешни неща в човека, които са придобити от миналото.

(65; 24)

Поколебаеш ли се, каже ли ти разумното сърце нещо и ти не го извършиш, ще почувстваш, че си направил погрешка.

Та гледайте да предизвиквате добрите навици в себе си. По това ще се отличавате и пред външния, и пред вътрешния свят. Само чрез добрите навици на сърцето ви ще имате един сносен живот, защото условията, при които живеете сега, са доста груби. Дори и у животни, които се подчиняват на този вътрешен закон, на своето разумно сърце, някой път работите им се оправят много по-добре, отколкото човешките.

(65; 24)

Досега аз съм се занимавал с вашия ум и виждам резултата в умственото ви развитие. Отсега нататък искам да се занимавам с разумното ви сърце. Не със сърцето изобщо, а с разумното сърце на човека. Туй разумно сърце е душата на всички човешки прояви. Всяко желание, зародено в душата на човека, придобива ценност.

(65; 24)

Вътрешно животът на хората е уреден. И ако се оставите на своята интуиция, на своето разумно сърце, на своя ум и на своята воля, вие ще изпълните задълженията си хиляди пъти по-добре, отколкото без това ръководство. Зле ли щеше да бъде на българите, ако се ръководеха от този принцип? Дето действа този принцип, всичко се нарежда добре. Не говоря само за българите. Всички славяни трябва да бъдат силни със своя ум, със своето сърце и воля. Знаете ли каква сила представя човешката мисъл?

(35; 7)

Докато е буден, с будно съзнание, човек хроникира всичко, което става около него; заспи ли, той нищо не може да хроникира. Той не знае какво става около него, нито какво става на Земята. Има същества, които хроникират всичко, което става на Земята. Затова обаче се изисква непрерывност в съзнанието. Ще дойде ден, когато и човек всякога ще има будно съзнание. Тогава той ще знае къде какво се върши всеки момент. При сегашното си развитие човек не може да схваща всичко, което става на Земята, защото не може да го издържи.

(13; 13)

За всичко, което ви се изпреди на пътя, ще се попитате вътре в себе си как да постъпите и след това ще бъдете смели. Напред! – И ще минете без опасност. За последствията не мислете. Постъпвате ли съобразно този закон, цялата разумна Природа е с вас, всички разумни същества са с вас. Те ще оправят вашия път. Проявите ли добрите навици, вашият път е отворен. Поколебаете ли се малко, тогава ще дойдат обратните сили в Природата, а вие знаете вече какви са последствията от тия сили.

(65; 24)

В човека има нещо неразумно. Той не разчита на своята разумност. Човек всякога трябва да разчита на първата мисъл, която идва в ума му. Тази мисъл се развива като едно зрънце. Щом тази мисъл узрее, тя постоянно се оформя. Ти имаш вече една идея, имаш поле да действаш. Отхвърлиш ли първата мисъл и вземеш втората или друга някоя, тя непременно ще те постави на крив път.

(43; 10)

Често хората мислят, че са прави в постъпките си, когато се ръководят от своите вътрешни разбирания. Обаче, тук те трябва да бъдат много внимателни. Не всякога вътрешно им разбиране е съгласно с Божиите закони. Знаете ли какво нещо е вътрешното разбиране? Човек може да възприеме някаква мисъл отвън, по телепатичен начин и без да знае това, да я смята за проява на интуицията, на Божественото чувство в себе си. Без да мисли много, той казва: „Бог ми каза да направя това.“ Не, това е мисъл, приета някъде отвън, както по радио се предават разни мисли. Човек трябва да се изпитва, да знае откъде идват мисли към него. Той трябва да познава проводниците, да ги различава; иначе ще изпадне в грешки. Някой възприел една мисъл от Париж или от Лондон и бърза да се похвали, че получил някакво съобщение от невидимия свят. Друг пък казва, че получил някакво съобщение от жителите на Луната. Питам: как е получил това съобщение, когато днес нямаме радиоапарат до Луната? Или как е получил съобщение от невидимия свят? Божествените вълни се отличават с особени свойства: ако си болен и възприемеш една такава вълна, моментално ще оздравееш; ако умът ти е объркан, моментално ще се проясни; ако сърцето ти се е втвърдило, моментално ще се смекчи; ако си бил скръбен, тъжен, моментално ще цъфнеш като цвят, ще станеш бодър, весел, радостен. Това значи да си възприел Божествена мисъл.

(15; 3)

Вие минавате за много учени. Вие не познавате себе си, къде се намират някои центрове. Едва сегашната наука в наше време е показала къде е Божественият център. Досега казват: религиозен център, религиозно начало, религиозни чувства на човека. За да бъде човек религиозен, има особено място вътре в мозъка. И за сърцето има особено място. Три апарата има

в мозъка. Един Божествен апартамент има. Сега няма да ви кажа къде се намира. Вие сте толкова учени хора! Ще отворите вашите енциклопедии, ще го намерите там. Изучавайте радиото, което ви свързва с Божествения свят – то е реалният свят.

(34; 10)

Вашето радио на колко езици ви говори? Вие казвате: „Чух нещо, но не можах да го разбера.“ Чул си нещо, което иде от просветения свят на някоя държава – някоя дума, но не разбираш езика. Духовният свят е една област широка, не може да се изясни. Мъчно може да се изясни. Само известни отношения може да се покажат. И трябва да се намерят много образи. Например, вземете мисълта за чистотата – чисто и нечисто. По какво се отличават те в духовния свят? Разбираме във физическия свят чисто и нечисто, но в духовно отношение как ще обясниш? Ти на физическо поле виждаш кое е чисто и нечисто, а другото не го виждаш, но усещаш една мисъл, че е чиста или нечиста.

(24; 7)

Съвременното човечество има особено благоволение от невидимия свят. Много тайни се разкриват, които в миналото не се разбирали във всяко направление. В миналото радиото е било известно само на посветените. Посветените имат радио от оня свят и от тоя свят и си говорят. Заминал някой за оня свят, ще знаеш на какви вълни да се разговаряш. Ще ти каже адреса си, на кое място е. Оня свят има градове, села, има училища, има университети.

(18; 43)

В нас колко груби мисли има, които са като чукове. Всичките ваши мисли, ваши желания и ваши постъпки трябва да ги превърнете в тънки жици. С чук може ли да работите в радиото? Тия, тънките жици

са, които употребяват в електричеството. Тънките жици са, които стават проводници. Колкото мислите са по-фини, толкова чувствата са по-фини, толкова човек може да бъде по-добър проводник на онова, Божественото.

(18; 33)

Човек трябва да работи върху себе си, да придобие съсредоточаване. Когато е съсредоточен, мисълта помага на човека да се предпази от ред нещастия и катастрофи в живота. Ако мисълта му е съсредоточена, той може лесно да реши да предприеме ли едно пътешествие или не, през кой път да мине и т.н. Ако водите един слон и го поставите да мине през един мост, той първо ще постави крака си на моста, ще опита дали гредите са здрави. Щом почувства, че мостът няма да издържи на неговата тежест, той се отдръпва назад. Никой не е в състояние да го застави да мине през този мост. Обаче, ако минават мишки през същия мост, те ще минат безпрепятствено. Ако плъх влезе в параход, на който предстои потъване, той непременно ще излезе на сушата. Плъхът предчувства катастрофата, която ще стане с парахода. Понякога животните имат по-силно предчувствие от хората. Това се дължи на техния силен инстинкт. Някога човек е имал голяма чувствителност, но благодарение на отклонението си от правия път той я изгубил. Съзнателна работа се иска от човека, за да възстанови своята чувствителност. Възпитанието и самовъзпитанието имат за цел именно това, да възстанови човек своето първоначално, естествено състояние, което някога е имал; да придобие онова, което някога е изгубил. Ама щял да среща препятствия на пътя си. За съзнателния човек препятствията са условия за развиване на волята, за разработване на неговия ум.

(55; 14)

Мнозина казват, че може да се мисли право. Но мярката за правото мислене не е външна мярка. Казвате: „Какво нещо е истината?“ Истината не може да се определи. В душата на всеки един човек има едно чувство, една мярка, с които той познава Истината. Във всеки един човек има едно чувство, с което той познава Любовта. В човека има и едно чувство, с което той познава Мъдростта.

(49; 27)

Ти в една работа ако не впрегнеш своя ум да мисли правилно, ако не впрегнеш сърцето си да чувства правилно и ако не впрегнеш волята си да има сила, не можеш да имаш резултати. Волята, която действа без сила, и сърцето, което действа, без да чувства, не дава резултати. Чувстването иде от истинското ухо, т.е. от слушането. Който слуша, има чувства. Който не слуша, няма чувства, той има усещане. Глухият има усещане, а пък който не е глух, има чувствания. Сърцето отговаря на слушането, а пък умът на гледането. Ако вашето сърце не слуша и ако вашият ум не вижда, тогава какво може да направите? Каква картина може да нарисува един художник, който е глух и сляп и чиито ръце нямат сила? Може да отидете при някой благодетел, който да нарисува картината и да си тури името отгоре, но това е друг въпрос. Та казвам: искам да ви наведе на една мисъл – трябва да започнем да работим с онова, което Бог е вложил в нас. Новата култура, новото в света е да работим само с онова, което Бог ни е дал. Да употребим само онзи ум, който Бог ни е дал. Да употребим само онзи ум, който Бог е вложил в нас. И само там можем да намерим Истината, Божествената Мъдрост и Божествената Любов.

(61; 8)

Всички трябва да се учите. Някой път аз седя и ви намирам, че сте много учени хора. Някой път ви намирам, че сте гениални за някои неща да ги представите тъй, както не са. Та се чудя някой път и казвам: как им дойде на ум това? Как го измислиха това нещо? Дойде някой при мен и казва: „Аз го чувствам това, интуиция имам.“ Но знаете ли какво нещо е интуицията? Интуицията на наш език е един трансформатор. Интуицията е едно чувство, което трансформира нещата, за да стават достъпни за тебе. Известна енергия, ако не се трансформира, тя е недостъпна. За нас трябва да стане трансформиране на нещата, за да бъдат достъпни за нашия ум. Та интуицията е нещо Божествено. Има неща Божествени, които при трансформиране стават достъпни за нашия ум. Това е интуиция. У някои това чувство не е така силно развито. Аз често казвам: Онези, които имат дебели вежди, интуицията е слаба у тях. А на онези с тънките вежди, интуицията е по-силна. Някой казва: „Моите вежди дебели ли са?“ Аз разбирам дебели вежди – на Тарас Булба, тъй надвесени надолу, че той през веждите гледа – два сантиметра дебели вежди. А пък тънки вежди разбирам, които са много деликатни, с много деликатни косми и малко косми – да образуват много мекички тънки вежди, ама не тези, изкуствените, както сега ги правят дамите.

(24; 1)

Щом минавате от един свят в друг, световите се различават по своята материя. Духовният се различава от физическия. Божествената материя се различава от духовната. Има съществена разлика, но въвн от това веждите са антени, възприемателни антени. Чрез веждите ти възприемаш какво се строи горе. Чрез веждите може да възприемеш интуитивно това, което става в Божествения свят. И затова хората обичат да

имат хубави вежди. Посоката на веждите показва от какво се интересува човек. Като видя веждите, ще зная от какво се интересуваш. Вечерно време с какво се занимава човек? Нали вечерно време слушате радио? Има много радиостанции – сто, двеста. Човек слуша някоя радиостанция и я затваря. Не се интересува от това. Някой може да иска да слуша лекция на френски или на немски, някой може да иска да слуша опери, някой цигулар, или някой оратор как говори. Снощи кое беше същественото във вашето радио? Коя беше последната мисъл, с която заспахте? Трябва да ги хроникирате. Научете се да записвате съществените си мисли. И защо една съществена мисъл никога не се повтаря. Може да се повтори някой път, но в друг вид. (51; 8)

Важното е: не прекъсвайте връзката с Божествения порядък! Защото, докато си свързан с Божествения порядък, ти ще живееш, всичко ще ти върви наред. Направиш ли най-малкото опущение да се откъснеш, веднага ставаш като лист, който вятърът може да духа навсякъде. Нямаш вече никаква опора. Изучавайте света на светлината, порядъка на духовете. То е съдържанието. Вие, ако не сте свързани с порядъка на духовете, никакво знание не можете да имате, няма кой да ви ориентира. Духовете са, които слизат и учат хората какво трябва да правят. Ти седиш и мислиш, дойде една светла мисъл, и ти казва: „Така направи!“ Като го направиш, върви добре. Един приятел ми разказваше. Когато участвал в миналата война, на едно място чул, че нещо му казва: „Не стой тук!“ След пет минути на същото място паднала граната. „Не стой тук!“, нищо повече. Друг един офицер ми разправяше: „Едно нещо ми казва „Мръдни се!“ Аз питам: „Защо да се мръдна, че тук навсякъде има опасност?!“ – „Мръдни се!“ Аз седя и разсъждавам и един куршум ме прободете. Разбрах защо трябваше да се отместя. Вие казвате някой

път, че няма опасност. Казва ви нещо, мръднете се. Не се мърдате и казвате: „Каквото Господ даде.“ Господ казва: „Понеже Аз ще мина оттука, мръдни се да не те прегазя!“ Ако ти не се мръднеш, Господ ще те прегазя. Предупреждава те. Ти трябва да се мръднеш, не Господ да си измени пътя. Господ никога не се отклонява от Своя път. Хората, които седят на Божия път, трябва да се отстранят. Те нямат право да седят на него.

(57; 26)

Човешкият ум е станция, през която минават писма, телеграми от един човек до друг, от една държава до друга, а даже и от земята до небето и обратно. Следователно, ако човешкият ум като една станция е приел някакво устно или писмено съобщение във вид на писмо или телеграма, той няма право да предава това, което е чул; той няма право да издава чужди тайни. Човек има право да предава само онова, което се отнася до самия него. Обаче всичко друго, което не се отнася до него, представлява държавна тайна или тайна на Природата. Никой няма право да изнася тайните на Природата. Щом наруши този закон, Природата затваря ключовете на станциите си за него.

(13; 13)

В света има един огън, който гори хората. Например: ако някой човек ви е дал нещо – пари или хляб – и в него е вложил една лоша мисъл, вие, като се наядете с хляба, ще почувствате мисълта. Ще почувствате едно неразположение. Хората в миналото, които са знаели тия тайни никога не са искали да ядат такъв хляб, понеже знаят, че в него има нещо вложено, което не е приятно, не е хубаво. Понякога дадат на човек някой подарък и той не го иска. Казвам: ние живеем в света и не всяко нещо може да буташ. Някой човек върви из София, като дойде до една улица, не минава през нея, през друга

ще мине. Той усеща, че ако мине през тази улица, ще изгуби настроение и минава през друга. Може земните течения да не съответстват на неговия организъм или мислите на хората, които живеят на тази улица, да не му хармонират. Някой ще каже, че това е суеверие. Не, това е предпазване в света. Има нещо, което предпазва човека. Ако вие всички слушате вашето радио, ще ви кажат откъде да минете и как да минете. Като станеш сутрин, ще ти кажат как да излезеш, в кой час да излезеш. Всичко ще ти кажат.

(57; 23)

Учете се нещата, които говорите, да ги проверявате в себе си. Искате да посетите един ваш приятел в града или на Изгрева. Спри се, виж в себе си вярно ли е, там ли е, направете един опит. Дали е там или не – не знаеш. Ако приятелят ти е в къщи, ще усетиш една пълнота в ума и сърцето си. Някой път ще усетиш пълнота, а някой път – празнота. Нещо ти казва: „Иди, той е там.“ Друг път усещаш, че не там. Отиваш и го няма. Веднъж, два, три пъти правиш опити и започваш да различаваш тези състояния. Когато вашият приятел е там, ще разберете по вашето състояние. Понякога от невидимия свят ви дават признак. Като речеш да посетиш свой приятел и лявата ти вежда заиграе – той не е там. Като ви поиграе дясната – идете, ще го намерите. Съобщение има. Ти като запиташ, от невидимия свят казват: „Не е там.“ Те са отривисти, с една дума ти отговарят, разсъждение няма. Казваш: „Да ида ли?“ – „Да.“ Казваш: „Как ще бъде времето?“ Като ти кажат: „Да“, не питай какво ще бъде времето, ще има ли превозни средства. Като ти кажат: „Да“ – върви напред. Като ти кажат: „Не“ – не отивай. Ти казваш: „Ако има превозни средства, пари имам.“ Не ходи, колкото и да бъдеш осторожен, ще се случи нещо лошо.“

(57; 26)

Следователно искате ли да се справите разумно със съдбата си, вслушвайте се в Божествения закон, който във всички случаи ви нашепва как трябва да постъпвате. Ти бързаш, искаш в няколко години да станеш учен. Нещо в тебе ти нашепва: „Не бързай!“ Щом чуеш този глас, вслушай се в него и не бързай. Бързаш ли, ще се осакатиш. Ти започваш една работа, но я отлагаш, вижда ти се мъчна. Този глас ти нашепва: „Побързай малко, не отлагай!“ Някога седиш и не знаеш какво да правиш. Този глас ти казва: „Спри! Чакай, докато въпросът се изясни.“ Някога си затворил спирачките и се чудиш защо работата ти не върви. Изведнъж чуваш, гласът ти нашепва: „Отвори спирачките!“ Каквото гласът ти каже, слушай го. Така именно съдбата ще разбере, че има работа с умен човек, и ще бъде по-снизходителна към тебе.“

(67; 37)

Съвременните хора лесно уреждат работите си на физическия свят, но не могат още да уреждат работите си в духовния свят. Например, чрез телефонните съобщения на физическия свят може да се узнае, че отнякъде, на разстояние четири-пет хиляди километра, с еди-каква бързина и на еди-кое място иде голяма буря. По този начин хората могат да се предупреждават, за да избягват известни катастрофи. Чрез телефонните съобщения се определя и времето, дали ще се подобри, или развали. Ние живеем в свят, дето телефонните съобщения са необходими. Както са необходими физическите телефони, така са необходими и духовните. Ние наричаме духовните телефони. „интуиция“.

Един български офицер разправяше една своя опитност от миналата война за силата на интуицията. Той бил началник на гарнизон и като такъв получил заповед да вземе два взвода и да излезе с тях срещу неприятеля. Той избрал едно място за позиция,

което се оказало много благоприятно. Колкото и да ги обстрелвал неприятелят, нито един от войниците не пострадал. Целият ден минал леко. На другия ден престрелката продължила. Когато търсел място да спре с войниците си, отвътре нещо му нашепвало: „Не спирай на старото място. Намери сега ново място, по-далеч от вчерашното“. Той казал на войниците си да се отдалечат от това място, но те отговорили: „Господин началник, добро е това място, не мърдаме оттук“. Обаче, офицерът направил няколко крачки назад. В това време една неприятелска бомба паднала на мястото, дето били войниците, и една част от тях убила, а друга – ранила. Единствен офицерът останал абсолютно незасегнат.

Значи, има нещо в човека, което постоянно му нашепва какво да прави. Това е неговата интуиция. Докато се вслушва в своето вътрешно чувство, в своята интуиция, човек всякога ще бъде добре. Същевременно в човека има едно лъжливо чувство, което може да го заблуди. Войниците се подчинили на лъжливото чувство в себе си и помислили, че както вчера били добре, и днес ще бъдат добре, но не излязло така.

Офицерът послушал своето вярно чувство, своята интуиция. Следователно знайте, че безопасното място не е само едно. Безопасно място е мястото на Бога, а Той е навсякъде. Много са безопасните места. Искате ли всякога да ви бъде добре, вслушвайте се в своя вътрешен глас. Не го ли слушате, всякога ще бъдете изложени на страдания. Слуша ли интуицията си, всеки човек, бил той мъж или жена, може да запази равновесието в дома си. Ако мъжът иде от работа нервен, възбуден, жената трябва да се вслушва в своя вътрешен глас как да постъпи с него. Кажете ли й нещо отвътре да не го безпокои, тя не трябва да го пита нищо, за да се предотврати всякаква буря. Щом разположението му се върне, тя може да го пита каквото иска. Това трябва да спазват и децата към

родителите си, и родителите към децата си. За да има вътрешна хармония в семействата, никой никого не трябва да предизвиква.

(27; 10)

Съвременните хора са дошли до една фаза на живота, дето трябва да дадат предимство на Божественото в себе си. Не направят ли това, те всякога ще страдат и ще бъдат недоволни. Да бъдем доволни от себе си, подразбира доволни от Божественото в нас, от Божествения глас, който ни говори. Който слуша този глас, всякога ще получава по един чек от 20 хиляди лева. Един наш приятел ми разказваше една своя опитност. Заболял от простуда. Лекарите го гледали, давали му наставления, но болестта не минавала. Един ден той чул тихия глас да му казва: „Моли се, ще оздравееш.“ Цял ден той се молил усърдно и през нощта се изпотил толкова много, че трябвало няколко пъти да се преоблича. На сутринта се събудил съвършено здрав. Друг познат също заболял сериозно. И той чул нещо отвътре да му дава съвет как да се лекува. Той изпълнил съвета, но не оздравял. Защо първият оздравял, а вторият не могъл да оздравее? Първият изпълнил съвета на Божествения глас без никакво съмнение, с пълна вяра, а вторият се усъмнил.

(72; 21)

По какво се отличава човек, който познава себе си? Който познава себе си, той е господар на условията в живота. Той от нищо не се спъва. Докато външният свят ви спъва, вие не познавате себе си. Докато очаквате другите да свършат работите ви, вие не можете да имате никакви отношения с невидимия свят. Например, някой от вас иска да отиде на екскурзия. Отвътре нещо ви нашепва да не ходите днес на екскурзия, защото времето ще се развали. Вие не искате да слушате,

казвате, че времето е хубаво, и не желаете да изпуснете случая. В момента, когато тръгвате, времето е хубаво, но не знаете дали впоследствие няма да се развали. Резките промени на времето показват, че вие живеете във вашия неразумен свят. Защо? – Защото не познавате себе си, не познавате разумността, която ви обикаля.

(84; 9)

Най-малката мисъл като дойде при тебе, направи я. Искаш да работиш за Господа, чуваш: „Я вземи стомната и отиди до чешмата.“ Но нещо ти казва отвътре – не взимай стомната. Гласът пак ти казва – иди за вода, нищо повече. Ти по всичките правила като един слуга иди, напълни стомната и я донеси къщи... Казва ти нещо – цветята цъфтят. Ти излез да видиш тия цветя. Кажете ти нещо – полей ги. Каквото ти каже, направи го. Не го разправяй. Съедини нещата. Виж в тебе ще има ли растене. Ако има растене, Божественото работи. Най-първо човек трябва да се научи да разбира де говори Господ.

(76; 8)

Всякога, когато Божественият Дух говори, образува се в главата светлина, една много приятна светлина. Когато Духът говори – една мека топлина се образува. Много ти е приятно, тихо и спокойно. После усещаш свежест по тялото. Приятно ти е навсякъде. Тъй говори Духът. Тогава си готов при най-малкото пошепване да направиш нещо. Някой път в ума има тъмнина, в сърцето – студ, и казваш, че Духът говори. Пак ти говори нещо, но разбъркани работи. Седиш така и нещо ти казва: „Тебе никой не те обича. Господ на молитвите не отговаря.“ Трябва да се стегнеш, да работиш, бъди малко ачигъоз*.

(57; 27)

---

* ачигъоз – (тур.) отворен, събуден

Като ученици вие трябва да имате будно съзнание, да следите какви мисли и чувства минават през вас, за да разберете състоянията, които те произвеждат. Вие трябва да знаете дали да изпълните или да отхвърлите дадена мисъл. От изпълнението или неизпълнението на дадена мисъл зависи вашето щастие.

(33; 533)

Съвременните хора още не са дошли до това развитие направо да се съобщават със съществата от другите светове и да получават от тях необходимите елементи за живота си. Какво правят тогава? Те се обръщат към религията по вътрешен път да се свържат с Бога, т.е. с възможностите на Живия космос.

(33; 544)

Ще ви приведа един случай от моя живот. Тръгвам от Варна с един познат за едно турско село, Гюлекю. Казвам му, че трябва да почакаме два часа и след това да тръгнем. – „Не, веднага да потеглим,“ – настоява той. Казвам му: „Виждаш ли това малкото облаче на запад? Да почакаме да мине и тогава да тръгнем“ – „Какво ще го чакаме? – отвърща – Ще ни е страх ли от такова малко облаче! Да вървим!“ Едва изминаваме два километра, изви се голяма буря и силен дъжд. Водата достигна до половин метър височина. Той носеше захар и кафе – всичко това стана на каша. Слизаме в Аджабер. Не можахме да продължим. Той се чудеше, че от това малко облаче е произлязъл цял потоп. И си казваше: „Отсега ще зная, като видя това облаче на запад, какво може да създаде.“ Като мина бурята, продължихме. Дойдохме до моста, но той беше залян с вода. Пак му казах: „Сега ще се оставим на конете. Ако без да ги буташ, тръгнат, ще вървим. Но ако не искат да вървят, и ние ще се върнем назад.“ – „Как така? Да се оставим на конете?“ – чуди се той. – „Ако ти караш колата, и двамата ще паднем във водата, аз ще изляза, но тебе ще те оставя във водата,

да научиш урока си.“Той ме послуша. Оставихме се на конете. Те минаха през водата, която ги обхвана само около 20 сантиметра. Казвам: Конете разбират работата по-добре от нас.

Казвам: има неща у нас, в които трябва да се вслушваме. Има нещо дълбоко в човешката душа, което ни нашепва какво трябва да правим. Има неща, които засягат дълбоко човешкия ум, човешкото сърце и произвеждат приятни състояния. Но някой път това чувство произвежда дисонанс и трябва да се вслушаме в него. Щом в човека се яви този дисонанс, той трябва да бъде внимателен.

Та казвам: когато се говори за Любовта, трябва да се знае, че тя говори именно чрез това вътрешно чувство. Някои наричат това чувство интуиция, други – душа, трети – дух, четвърти – човешки ум, пети – космическо съзнание и т.н. Както и да го наричат, има нещо, което говори на човека. Човек расте именно в Божественото, което му говори. Децата, които се вслушват в Божественото, растат. Старите, които престават да вярват в него, преждевременно остаряват и главата им побелява.

(60; 16)

Всичкото богатство е заровено в човешкия мозък, само трябва да го обработите, да разровите. Ако идете на телефона и повикате някого, няма ли да дойде? Ако имате закона на Любовта ще ви говорят и по вашите телефони. Там е станцията... Ти казваш: „Имам нужда от малко хляб. Имам нужда от малко спокойствие, имам нужда от малко памет, имам нужда от хубаво разсъждение, имам нужда от музика, имам нужда от изкуство.“ За хиляди работи трябва да се работи.

(57; 32)

Това, което хората днес учат, е написано от първите им учители. Всичко, каквото днешната наука познава, е предадено от първите учители на човечеството. Съвременните учени правят преводи от оригиналните произведения на своите предци. Някой съвременен учен работи върху даден въпрос от науката цели 20 години и най-после открива нещо. Като мисли усилено върху даден въпрос, той нагажда мозъка си така, че го довежда до положение да възприема мисли чрез внушение от разумни същества, които се намират във висшите светове. Следователно чрез мисълта си човек се свързва с интелигентни центрове във вселената и по този начин предава тяхната мисъл.

(37; 21)

Някои се оплакват от слаба вяра. У които вярата е силно развита, това място, което е над областта на музиката, е повдигнато. Когато и тези центрове са силно развити, главата е широка. Тъй че когато мислите, че вярата ви е слаба, постоянно проектирайте мисълта си към посочения център, за-

почнете да го поливате и постепенно ще се създаде онова разположение към вярата, което е скрито във вас. На вярата се дължи ясновидството, интуицията и други способности, около 12.

(5; 6)

Под думата „вяра“ аз разбирам един център, горе, в мозъка. Там има едно радио, което схваща нещата, които ще станат след хиляди години. Туй е моментално. Някои го наричат интуиция. Веднага ще

сметне и знае какво ще стане. Онези хора свързани с високата интуиция знаят какво има да се случи. Те виждат нещата и постъпват по-разумно. Всички хора имат тия центрове, само че някои са ги развили.

(62; 23)

Чувството, което е поставено на най-високо място на главата на човека е Любов към Бога. То е най-високата точка, зенитът. Едно религиозно чувство, то е хилядолетният, както го наричат индусите. Най-високата точка е хилядолетният. Следователно всякога, когато ти се намиращ в едно безизходно положение, отпрати ума си, една струя на живота нагоре и тогава ще приемеш помощ. Помощта няма да дойде от главата, но по радиото ще се предаде. Ти ще дадеш един сигнал и невидимият свят, разумните същества ще ти дойдат на помощ. У някои хора това чувство е рождаемо, този апарат не работи... Казват: „Помолихме се, но не ни се помогна.“ – Апаратът не работи. Когато апаратът работи, винаги ще дойде отговор.

(16; 3)

Казва Христос: „Онзи, който е посял доброто семе, то е Божественото, то е същественото у човека. Туй добро семе да расте.“ Някой път може да се посеят плевели. Те са лошите условия, които са посели лоша мисъл, лошо чувство. Това са посторонни работи. Онова, същественото у вас е доброто семе. Та в тази мисъл и това чувство, и тази интуиция, която във всеки човек я има, ще сполучите да съградите вашия бъдещ живот. Туй нека бъде вашата вяра!

(29; 34)

Когато ние погледнем Природата, външните форми, ще видим, че в тези форми е вложено известно съдържание. Бог е вложил нещо във

всеки плод, във всеки слънчев лъч, във всеки лист, във всичките хора, в техните образи, в техните движения, в техните ръце. И, следователно, ако ти разбираш това, което Бог е вложил, ти разбираш Бога. Бог е вложил нещо във всички форми. И в Природата Той ни говори. Като срещнеш един човек, ти ще прочетеш нещо в него. Този човек е една отворена книга за тебе. И ако прочетеш, ти ще разбереш какво Господ ти говори.

(61; 12)

И ако водите съзнателен живот, ако душата ви е будна и е настроена любовно към всички живи същества, вие ще възприемете Божествената музика на природата, която ще се разлее като жив трепет по цялото ви естество. Чрез тази музика ще ви се предават мислите на всички разумни същества.

(82; с.93)

Живата светлина е оня велик природен деец, който твори формите на човешката мисъл, на човешките желания и чувства. Тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум. Без нея никой не може да мисли и чувствува. Виделината е, която проявява нещата. Тя е, която кара умът да мисли, да разсъждава логически. Тя е, която интуицията схваща непосредствено.

(82; с.81)

Чаcт II

ШЕСТО ЧУВСТВО

Сега разполагаме с пет сетива, трябва да развием шестото. Станете пророци, отдалеч да предвиждате това, което има да ви се случи. Да слушаме гласа на Бога, когато ни говори! – „Може ли Бог да ни говори? Можем ли са слушаме Неговия глас?“ – Можем. Няма по-благ, по-мек глас от гласа на Великия. Щом го чуеш, дето ходиш, каквото правиш, ще носиш радост и веселие в душата си. И тогава, с който човек влезеш в разговор, ще проникнеш в дълбочината на неговата душа, ще разбереш неговите мисли и чувства и ще бъдеш готов да му помагаш. При това положение всички хора ще си услужват.

ШЕСТО ЧУВСТВО

*Утринно Слово от Учителя, държано на 18
октомври, 1936 г. София – Изгрев.*

Ще прочета трета глава от Евангелието на Йоана. Една българска пословица казва: „Повторението е майка на знанието.“ Това е отчасти вярно. Да се повтарят стари работи, това не е знание. Не всички неща, които се повтарят, са верни. Абсолютно верни са ония неща, в които няма никакво изключение. Ти разправяш нещо, но го предаваш или преувеличено, или намалено. Щом не го предаваш, както е станало и в двата случая има нещо невярно.

Някои искат, чрез вярата на хората, да прокарат неверните работи за верни.

Сега вие сте влезли в Школата с цел да развивате известни дарби и способности. Ако не работите, както трябва, влизането ви в Школата е безпредметно. Ако детето прояви дарба към рисуване, а не работи, нищо няма да излезе от него. В първо време майката се радва на неговите драскулки, на картинките му. Обаче това са обикновени работи. Те нямат никаква художествена стойност. Това са обикновени линии. За да придобие художествени линии на ръката, детето трябва да учи, да работи върху своята дарба. Не е лесно да начертаеш художествено една линия. Ръка се иска за това. Човек трябва да работи 20-30 години в областта на художеството, за да нарисува една линия, която да го препоръча като художник. Външно една линия може да е правилна, красива, но, ако я увеличите и се вгледате в нея, виждате, че има нещо неправилно. Същото се отнася и до човешкото лице. Външно то е

красиво, но ако го увеличите, виждате, че има нещо, което не ви харесва. Наистина човешкото лице не е така красиво, както изглежда. Защо? Защото отблизо се гледа. Всеки предмет, гледан отдалеч, се представя по-красив, отколкото е в действителност. Например отдалеч Витоша е по-красива, отколкото отблизо. Колкото повече се приближавам, толкова повече тя губи от красотата си. Линиите ѝ се очертават в подробности и тя започна да губи оная красота, която има отдалеч. Красотата има отношение към разумността и хармонията. Само разумният човек е красив. Ако сравняваме човека, като разумно същество, с животните, виждаме голямата разлика, която съществува между тях. Човек например си прави голяма, удобна къща, да живее свободно, а също така да има място за гости. Каква е къщата на птицата? В нейното гнездо има място само за нея и за малките ѝ. Дойде ли ѝ някой гост, за него няма място. Такива са къщите и на останалите животни. По аналогия на това, казвам: светският човек си прави къща само за себе си и за своите деца. В къщата на духовния човек има място и за външни хора, но не за всички. Сърцата на сегашните хора не са много широки. В тях могат да влязат няколко души. Влезе ли един повече от определеното число, положението става тягостно. Не е лесно да служиш на много хора. Като ви говоря така, вие трябва да разглеждате нещата научно, да се отнасяте към всичко казано критически. Говорят ми нещо за даден човек. Казвам: аз не мога да дам мнението си за този човек, не го познавам, не съм го опитал. Каквото и да ми говорят – лошо или добро, ако е вярно, те имат право да говорят; ако не е вярно, нямат право да говорят. Всички неверни неща се пишат за сметка на оня, който ги казва. Всяко невярно нещо се пише на гърба на оня, който го разпространява. И лихвите се слагат пак на него. От Духовния свят, с

помощта на радио, слушат всичко, което се говори на Земята и записват. Ако някой държи беседа или сказка и това слушат. – Вярно ли е това? Може да го проверите. Оня, който има добре развито шесто чувство, може да вижда, какво става в Невидимия свят. Даже и в трета степен да е развито шестото чувство, той пак може да проникне в Духовния свят, да види, колко е красив.

Между физичния и Духовния свят има известна прилика, но хората още не са свалили всичко, което съществува в Духовния свят. В бъдеще това може да се постигне. Тогава ще дойде Царството Божие на Земята. И животните са взели много неща от хората, но голяма е разликата между човека и тях. Вижте какви са дрехите на животните! Това е тъй естествено! Те живеят в крайно гъста материя, в лоши условия. Козината им служи за самозащита против лошите условия. Човек е излязъл вече от най-грубите и тежки условия и постепенно върви към по-благоприятни условия. Тялото на човека е изложено вече на Божествената светлина. Той я възприема и обработка в себе си. Ако разглеждате човека с окото на ясновидеца, т.е. на оня, в когото шестото чувство е развито, виждате, че освен физично тяло, като външна дреха, човек има и други тела, едно от друго по-фино, от по-рядка материя. Същественото в човека е неговото Божествено тяло. И тъй, учете, да придобивате повече знания. Може и да се критикувате, нямам нищо против критиката, но тя трябва да почива на опит. Ето, сегашните учени правят опити, да разберат, съществува ли друг свят, или не. Те са дошли до заключението, че за да се докаже съществуването на другия свят, човек трябва да има съответно чувство. Това е шестото чувство. Без него не можеш да проникнеш в другия свят. Реален е онзи свят. Обаче, за да възприемеш реалността, ти трябва да имаш съответно чувство, особен усет. Как ще познаеш един предмет, ако нямаш пипане, усет

или стремеж към него? Без тия неща светът ще бъде затворен за тебе. В това отношение, учените са искрени, като казват, че със сетивата, които сегашния човек има, никакво духовно знание не може да се придобие. Физичният свят е триизмерен. Той е нагоден за петте сетива на човека. Вън от тоя свят, човек се нуждае от още едно сетиво – шестото, т.е. сетиво, което отговаря на четириизмерния свят. Иначе не бихме могли да си обясним как между хиляда души, само един вижда неща, които другите не виждат. Ще кажете, че това е халюцинация, сянка на живота. Възможно е. Питам: как ще си обясните предсказанието, с което някой ви предупреждава за нещо? Някой ви казва, че след десет дена къщата ви ще изгори. Вярвате, или не вярвате, това се сбъдва. Същият човек ви казва, че след време ще пътувате с влак. По пътя ще стане катастрофа, влакът ще дерайлира и вие ще бъдете контузен. И това се сбъдва. Предсказанията не се отнасят само до отрицателни неща. Същият човек предсказва на един крайно задължнял търговец, който се намира пред фалит, че след два месеца положението му ще се подобри. Отнякъде ще му дойдат пари. Той ще изплати дълговете си, ще подобри положението си и ще даде възможност на децата си да свършат училище. Откъде ще дойдат тия възможности и той не знае, но фактът е на лице. Както казва, така става. Казвате: „Няма защо да слушаме духовете, те да ни оправят работите.“ И аз казвам: не чакайте духовете да оправят работите ви. Сами трябва да се грижите за работите си, но ако нищо не правите, те ще ви нареждат. Някой не си плаща дълговете, оставя други да плащат за него. Щом сам не си оправя сметките, Невидимият свят ще го застави да си плати. Как? Ще му изпратят някаква болест или някакво нещастие и той ще каже: „Имах един дълг, отдавна забравен, ще го изплатя. Хората не са длъжни да ми плащат задълженията.“

Щом сам не се е сетил, духовете са го подканили да отиде и си плати дълга. Казвате, че не трябва да слушате духовете. Някога трябва да ги слушате. По-добре ли е да ви дадат под съд за неизплатено задължение? Щом не плащате, ще ви съдят. За много неща ви съдят, без да подозирате това. Вие събирате камъни от планината, правите си къщи и не мислите, че ще плащате. Няма право да взимате безразборно камъни от планината. Няма случай в живота, като си направите каменна къща, да не платите за нея. Далечен или близък ваш роднина, или някой от домашните ще плати с живота си. Като знаят това, хората правят курбан, плащат с чуждия живот. Изобщо за всяко предприятие се плаща. Доброволно или насилствено, все ще платиш нещо. Като знаете това, не търсете причината за нещастията в живота. Някои нещастия се държат на невниманието на хората, а други се причиняват от извънземни същества. Те са като хората. Щом не обичат някого, не му правят добро. Бог си служи и с добрите, и с лошите духове. Той изпраща добрите духове да помагат на ония, които се готвят за Царството Божие. Това е истина, която сами трябва да проверите. Каквото и да ви казвам, проверявайте. Иначе ще предавате моите думи, без да имате опитност. Ако и оня, който ви слуша, няма опитност, думите ви остават напразно. Всичко, което говорите, трябва да е изпитано и проверено.

Някои се възмущаваха, че един турски професор говорил за турски език като първичен. Разбрали-недоразбрали, те разнасят думите на професора. Въсъщност, той искал да каже друго нещо, но криво го разбрали. Така говорят и за Новото учение. Казват, че то излязло извън границите на България, че има много последователи и т.н. Те се заблуждават. Колко души последователи има и те не знаят. Колцина от тях са истински вярващи? На колко от тях може да се

разчита? Питам: колко души има между вас истински вярващи, на които може напълно да се разчита? Аз разчитам на всеки от вас дотолкова, доколкото и вие уповавате на Бога. Който не уповава на Бога и живее вън от Него, е подобен на всички хора. Казваш, че имаш високо мнение за мене, че уповаваш на Бога. Докога уповаваш на Бога? Докато имаш богатство, имот, здраве. Щом изгубиш всичко, губиш и упованието. Всяко нещо, което се основава на материалното, лесно се губи. Ще кажете, че ме почитате. За какво ме почитате? Аз съм беден човек, нищо нямам на Земята. – „Ти си Божи човек, изпратен от Небето.“ Аз трябва да докажа това. Как ще го докажа? – „Ти говориш добре, хубаво проповядваш.“ Кой не може да говори? – „Ние вярваме в тебе.“ На какво почива вашата вяра? Петър каза на Христа: „Ти си Син на Бога Живаго.“ Христос му отговори: „Плът и кръв не ти откри това, но Отец ми, Който е на небеса.“ Ако Бог ви е открил нещо, благодарете. Ако мислите, че друг някой ви е пошепнал нещо на ухото, не говорите Истината. Дойдеш ли до реалността, ти не можеш да се съмняваш. Ще вярваш в реалността така, както вярваш в светлината. – „Аз не вярвам в светлината.“ Ще повярваш. – „Как?“ Ще тръгнем заедно на път в една тъмна нощ. Ще вървим, ще се блъскаме, без да знаем, къде отиваме. Аз изваждам една свещ от джоба си, запалвам я и казвам: „Виждаш ли пътя?“ – „Виждам.“ – „Вярваш ли в светлината?“ – „Вярвам.“ Изгасвам свещта и казвам: „Върви напред!“ – „Не мога, не виждам пътя, спъвам се.“ Запалвам свещта. – „Виждаш ли?“ – „Виждам.“ – „Вярваш ли във въздуха?“ – „Вярвам.“ – „Във водата?“ – „Вярвам.“ – „В хляба?“ – „Вярвам.“ Светлината, въздухът, водата и хлябът са реални неща, които всякога могат да се опитат. Прилагайте вярата си, за да се усили. Опитвайте нещата, за да влезете в реалността на живота. Вие

обичате да преувеличавате и да намалявате нещата. Понякога това е необходимо, за да направите нещата разбрани и достъпни. Казваш: „Видях Господа.“ – „Как Го видя?“ – „Като старец, с бяла дреха, с бял калпак на главата.“ Това е обикновен човек, не е Господ. Ако Бог слезе на Земята и тя няма да устои пред лицето Му, ще се стопи. Какво ще стане с тебе, обикновеният човек, ако видиш Господа? Ти не би устоял даже пред лицето на един ангел. Ангелите са светли, мощни духове. Достатъчно е да видиш лицето на един ангел, за да се простреш на земята. Даже пророк Данаил, един от посветените, като видял ангел, паднал на земята. Не казвам, че никой не е виждал ангел. Мнозина са виждали ангели, но малцина са устояли пред техния поглед. Когато първосвещеникът Захарий видя ангел, който му каза, че ще му се роди син, той не повярва. За неверието си онемя. След това Захарий искаше да каже, че имал видение, но не можеше да говори. Сега да оставим настрана миналото и вашите стари вярвания. – „Едно време Бог е говорил на човека.“ И днес Бог му говори. – „Едно време човек е виждал Бога.“ И сега Го вижда. Днес хората спорят, кой повече вижда, кой повече знае и кой повече може. Всички хора не виждат еднакво, не предават нещата еднакво, защото шестото чувство не е еднакво развито у тях. Двама художника рисуват една и съща картина от Природата. Те спорят помежду си, коя картина е по-хубава. По-хубава и по-вярна картина е оная, която е по-близо до Природата. По-близо до Природата, значи, по-близо до реалността. Добрият човек рисува човешкото лице така, както е в действителност. Това наричаме реален, истински образ. Мъчно се рисува човешкото лице. Защо? Защото е подложено на постоянни външни и вътрешни промени. Днес имаш един възглед, едно мнение, на другия ден се изменяш. Някога промяната е в добър смисъл,

някога не е добра. Казваш: „Имах добро мнение за този човек, но го измених, не мисля вече толкова добре за него.“ – „Защо си измени мнението?“ – „Така почувствах.“ Чувстването не е нещо научно. Трябва да се обосновеш научно, защо измени мнението си за този човек. Твоето мнение, твоят възглед трябва да отговаря на реалността. Казваш за някого, че е добър човек. Опитал ли си неговата добрина? Даваш му двеста лева на заем, с условие да ги върне след два месеца. Не само, че не ги връща след този срок, но даже не се извинява. Българинът не е точен. В това отношение, англичанинът е пример за точност. Преди войната бях изписал няколко английски книги. Изпратих нужната сума, но се оказа, че книгите са с един шилинг по-евтини. Получих сметка за книгите. В сметката беше написано, че на мое разположение е оставен един шилинг. Няколко години наред аз получавах същата сметка, с един шилинг на мое разположение. Като стана войната, шилингът отиде вече. Точността има отношение към благородството. Англичанинът знае какво нещо е точност. Той знае законите на Духовния свят, знае, какво представя точността и в тоя свят. Казват ти от Духовния свят: „Стани и направи молитва!“ – „Студено е, не ми се става.“ – „Стани!“ – „Нямам разположение.“ Увиваш се още по-добре в юргана и отново заспиваш. Не знаеш, че ако не станеш на молитва, тоя ден ще ти се случи някаквонещастие. Един наш брат разказваше следната опитност. Той имал случай всяка сутрин да си прави молитва. Освен това, като тръгвал на път, всякога се молел. Един ден трябвало да пътува с влак, но понеже бързал много, отложил молитвата си. Върнал се още същият ден и какво намерил въкъщи? Децата, като играели с камъни, по невнимание ударили едното му дете в окото. Малко останало да извадят окото му. Братът свързал това нещастие с отлагане на молитвата

си. С това той прекъснал връзката си с Бога. След тази случка никога не пропуснал да се моли.

Един ден бях на гости в дома на същия брат. Заварих сериозно положение там: братът болен, на умираше. Влязох в друга стая, седнах с лице към изток и размишлявам. След малко в стаята влезе другарката на брата и ми каза: „Учителю, той заминава. Дано Бог му помогне да живее още десетина години, да отгледа децата.“ Влязох в стаята при болния. Виждам, че се е пренесъл нещо, но устата му шепнат молитва. Наведох се близо, чувам да шепне: „Господи, върни ми живота. Ако оздравея, обещавам да Ти служа, да изпълня Твоята воля.“ Като чух, че се моли, казах на сестрата: „Не се страхувай, още утре болният ще бъде по-добре. Щом се моли, той няма да замине.“ Наистина още на другия ден братът беше по-добре. Когато се моли, болният се свързва с Бога и молитвата му се приема. Това е факт. Сестрата ще каже, че като дойде Учителя, болният оздравя. Казвам: болният се молеше добре, искрено, затова оздравя. Като отидох при него и чух молитвата му, аз знаех вече, че той ще оздравее. Ако не се молеше и в мое присъствие щеше да си замине. В него имаше силно желание да живее, да изпълни Божията воля, затова и молитвата му се прие. И тъй, ако искате да вървят работите ви добре, не се увличайте в материални работи, не се поддавайте на неверни слухове. Всяка работа, която започвате, трябва да е благоугодна на Бога, или в съгласие със законите на Разумния свят. Работете само онова, което ви е определено от Бога, т.е. за което сте родени. Ако си роден за художник, рисувай; ако си роден за музикант, свири; ако си роден за лекар, лекувай хората. За каквото си роден, това ще работиш. Като знаете това, не спъвайте нито себе си, нито близките си. Кой за каквото е роден, в тая посока да работи. Христос казва: „Роденото от Духа,

дух е; роденото от плътта, плът е.“ С други думи казано: роденото от Духа е разумно, неограничено; роденото от плътта е неразумно, ограничено. Човек е разумен, а животното – неразумно. Човек може да разсъждава, да прави изводи и заключения; животното не разсъждава, не прави никакви изводи. Човек има освен практически, още и теоретически познания; животното има само практически познания. Например, когато една котка иска да прескочи от едно място на друго, тя се ползва от опитността си, знае колко е голямо разстоянието между двете места и сполучливо прескача. Когато иска да хване жертвата си, тя знае, какъв скок да направи. Това не е знание, нито успех, нито напредък. Всички крадци и престъпници имат дълги ръце. Ако днес не са такива, в миналото са били. Като са правили опити да крадат, те са протягали ръцете си, поради което са станали дълги. Крадецът постоянно носи в себе си мисълта да посегне към нещо и протяга ръцете си. Затова именно ръцете му са по-дълги, отколкото на оня, който никога не краде. Това е доказано научно. Хора, които повече мислят, а по-малко чувстват, имат дълги носове; които повече чувстват, а по-малко мислят, имат къси и широки носове. Те са по-здрави. Ония, които имат по-дълги и тесни носове, са по-сприхави. Сприхавостта и нервността на човека се дължат на излишна умствена енергия, която се натрупва в носа. Значи излишната умствена енергия разстройва нервната система. Като знаете това, не претоварвайте мисълта си с излишни грижи. Някой казва: „Какво да правя с тая къща? Стара е вече тя, утре може да се срути; тъмна е, не прониква достатъчно светлина.“ – „Много просто. Подпри я с две-три греди, ще я закрепиш малко. Отвори един-два по-големи прозорци, ще прониква повече светлина. Къщата ти ще бъде по-светла и хигиенична, а ти – по-здрав.“ Не се безпокойте за къщите си. Наистина те са

пособия предметно учение, но не са цел в живота.

Някой казва: „Защо ида тук да си губя времето?“ Кой те кара да идеш? Насила никой не те е заставил. Ти приличаш на търговец, който цял ден стои на пазара, очаква да дойде някой, да купи от стоката му. Минават два-три часа, никой не дохожда; минава обяд, пак никой не дохожда. Той затваря дюкяна си недоволен, че нищо не е спечелил. Обаче, все вярва, че работата му ще тръгне напред. На другия ден пак отваря магазина си, очаква клиенти. Най-после иде един негов приятел, който има лек крак и след него започват да се редуват един след друг клиенти. Вярата му се усилва и той се радва, че неговият добър приятел повлякъл много клиенти. И обратното се случва: влиза в магазина му един господин, след когото всичко се разваля. Никой вече не влиза в магазина му и то не само за един ден, но за няколко. Лоша стъпка има тоя човек, не води клиенти след себе си. Две фирми съществуват в света. Те си противодействат взаимно. За да се справят с това противодействие, всяка фирма трябва да прилага своя ум, да мисли. Само така те могат да изправят живота си. Ако не мисли право, човек прилича на оня американец, милионер, който заплатил 400 милиона долара за построяване на железопътната линия между Чикаго и Буфало. Той построил линията, а след това отишъл да види, какво е истинското положение на работата. Какво видял? Друг американец, милионер, построил вече същата линия, успоредно на неговата. Значи, явил му се конкурент. Дълго време мислил той, какво да направи. Най-после решил да се самоубие. Жена му забелязала, че той е много замислен, решава нещо. Тя влязла в стаята му и го запитала: „Каж ми, какво има! Ти замисляш нещо лошо. Каж ми, какво мислиш да правиш? Как са твоите материални работи?“ – „В безизходно положение съм. Не мога да понеса позора, който ме очаква. Спасението ми е в

смъртта.“ Тя му каза: „Ще ми дадеш право, аз да наредя твоята работа. След една седмица всичко ще бъде готово, но ще ми обещаеш, че ще ме слушаш.“ Какво направила тая умна американка? Отишла в кантората на един голям милиардер в Чикаго и каза на един от чиновниците: „Моля, извикайте директора на кантората.“ – „Не може, той е зает, времето му е много скъпо.“ – „Искам само пет минути от времето му, за което ще заплатя.“ Най-после той я приел. Тя му каза: „Построихме една железопътна линия от Чикаго до Буфало. Моля ви само едно – вие да бъдете първият пътник, който ще пътува по тази линия. Ние ще платим разноските. Нищо друго от вас не искаме.“ Той я погледнал, усмихнал се и определил деня на пътуването. Тя благодарил на директора, платила за времето, което му отнела и тръгнала за дома си. По пътя се отбила в редакцията на един от ежедневните вестници и дала съобщение, че еди-кой си милиардер ще пътува по новопостроената линия Чикаго-Буфало. Конкурентът на мъжа ѝ, като се научил за това, казал: „Аз давам 600 000 000 долара за тая линия. Така, умната жена на американеца направила договор с конкурента и спасила положението на мъжа си. Какво щеше да стане с тоя американец, ако жена му не беше умна? Следователно, ако жена ви е умна и може да спаси обърканото ви материално положение, дайте ѝ всичките права за това. Тя вярва в своята сила. Човек трябва да бъде искрен в себе си – да си признае, може ли да свърши една работа, или не. И тогава ще знаеш, кои неща стават, както желаш и кои не могат да станат. Щом нещо не става, ще търсиш причината за това. Казвам: каквото и да става в живота ви, не се обезверявайте, но усиливайте вярата си. Сегашната ви вяра е основа на нещата, но тя трябва да расте. Всичко е подложено на растене. И тялото ви расте. Всяко нещо, което не расте, не се развива. Ако детето не расте, не

може да се развива. Ако възрастният не расте, също не може да се развива. Казват, че човек расте само до 25-годишна възраст и после престава. От 25 години нагоре той престава да расте на височина, но расте на широчина. Дали на височина, или на широчина расте, важно е, че в организма става постоянна промяна. От 25 години нагоре расте и се развива мозъкът. Това продължава до старини, даже и до 120 години. Докато расте, човек може да бъде полезен. Бог е вложил в него голям капитал, който трябва да се разработва. От тоя капитал ще се ползват и той, и неговите близки. Като ученици, вие трябва да работите върху своя характер: нечистото да отстранявате, а с чистото да работите като със звонков капитал. Ако имаш лоша черта – да говориш зад гърба на хората, не трябвали да се освободиш от нея? Искаш да изтъкнеш една лоша постъпка на твоя сестра. Не говори зад гърбай. Извикай я и кажи: „Сестра, това, което правиш, не е в интерес на твоето духовно развитие. Преувеличила си някои неща, казала си нещо лошо за своя приятелка. Преди да говориш и да преувеличаваш фактите, провери, доколко са верни те. Така ти изопачаваш характера си. Не говори за никого лошо. Бъди справедлива към всички.“ Сега и на вас казвам: искам всички да бъдете искрени, справедливи, добри. Който иска да живее само за своите интереси, да отиде в света. Ние и там ще му помагаме. Ако иска да стане богат, там е мястото му. Вие сте дошли тук да се учите, а не да се карате. Училището не е място за търговия. Изгревът е велико училище. Всичко, което иде отвън, е пособие за това училище. Никой няма право да присвоява нещата. Не е позволено в Школата да се образуват партии, да се кооперирате. Ако се кооперирате в името на Бога, да изпълнявате Неговата воля, това разбирам. Да се кооперирате и да теглите към себе си, това значи, сами да се провалите. Вие сте касиери на Бога, затова

ще бъдете честни. Дали сте на Изгрева, или в града, всеки трябва да работи за Господа. Не искам да бъдете бедни. Бъдете богати, но употребете богатството си за Господа. В това се крие вашето добро. И аз желая вашето добро. Не се критикувайте. Само смелият и решителният може да критикува, защото знае как да критикува. От оня, който много знае, много се иска; от оня, който малко знае, малко се иска. Който много има, много дава; който малко има, малко дава.

Сега, каквото и да ви говоря, каквито съвети да ви давам, вие пак ще постъпите по своему. Някой ме пита за нещо, иска моя съвет, а после казва: „Защо допуснахте да стане така?“ Ако не му дам никакъв съвет, лошо; ако му дам съвет, пак лошо. Предпочитам да изляза лош, но да го посъветвам, отколкото да не му кажа нищо. Ако не бях му дал никакъв съвет, положението му щеше да бъде по-лошо. Който е решил да изпълнява Божията воля, той слага своя интерес настрана. Ще тръгне някоя сестра да проповядва моето учение. Как ще проповядва? Какво ще каже на хората? Има ли някаква дарба, да докаже на хората, че предвижда нещата? Ще каже, че познава един Учител, който вижда всичко. Това не е достатъчно. Хората искат научни доказателства. Не е важно, кой какво знае и може; важно е, какво ти знаеш. Божественото всякога успява, а човешкото минава и заминава, без да остави дълбоки следи. Така зная аз нещата. За мене е така, а за вас не зная как гледате на тях. Всяко нещо, за което говоря, е опитано и проверено от мене. В него нямам никакво съмнение и казвам: това е вярно, защото съм го опитал. Онова, което не съм опитал, маже да бъде вярно и невярно.

Някои казват: „Учителя слиза много долу до нас.“ Не слизам долу, но правя опити, проверявам учението, което проповядвам. За мене е важно, мога ли да сляза долу и да се повдигна; мога ли да сляза

при хората, без да се съблазня и увлека от нещо; мога ли да слушам обидни думи по мой адрес, без да ме засега. Всеки, който говори неверни работи, е даден вече под съд. Това не е само за мене, за всички хора. Скоро ще излезе присъдата на ония, които говорят неверни неща. Това изисква Любовта. Не е позволено, в името на Любовта, да се вършат престъпления. Време е вече всеки да се изповяда и да изправи погрешките си. Дали съм аз, или вие, законът е един и същ. Аз съм готов да изправа и най-малката си погрешка. Ако съм направил погрешка, ще кажа: „Сгреших, но съм готов да изправа погрешката си.“ Това е справедливост. Това е кавалерство. Това изисква човешкото достойнство. Изнасяйте нещата, както са в действителност. Характер се иска от човека. Защо ще скриваш истината? Ще дойде някой да ме хвали, че съм добър човек, че правя добрини. Защо са тия приказки? После ще каже, че иска да му помогна, да му дам пари на заем. Ще ме хвали и повдига до небесата, за да му дам известна сума. Аз мисля вече, как да постъпя с него. Казвам му: „Имам пари, но не са мои. На заем пари не давам. Ела след четири-пет дена, аз ще изработя нещо и ще ти дам от моето.“ Отвреме-навреме лекувам болни, но пари не взимам. Някои ми дават пари, да дам на бедни или болни, както намирам за добре. С тия пари аз правя добро за тяхна сметка. Казвам: Когато някой ви даде пари, вземете ги. Иначе, ще покажете гордостта си. Дойде една сестра при мене, имаше нужда от пари. Тя нищо не искаше, но аз знаех, че се нуждае и реших да ѝ помогна. Дадох ѝ 600 лв. Тя взе парите, но на другия ден ги върна. – „Защо връщаш парите?“ – „Не искам никакви пари. Утре ще чуят другите и ще кажат, че сте ми дали пари. Искам да бъда самостоятелна, от никого да не завися.“ Тя се страхуваше и от мене, да не кажа някога, че съм ѝ помогнал. Това е нейното тщеславие. Тя иска всички

хора да мислят добре за нея. Взех парите назад и я оставих свободна. Причината за връщане на парите може да е друга някоя. Тая сестра може да е бедна, с малки деца, без работа. Като погледне парите, виждат ѝ се малко. Какво ще направи тя с 600 лева? Друг ден дойде при мен някой, иска да му дам пари. – „Защо ти са пари? – „Имам болна жена и деца, нямат въглища, стоят къщи измръзнали и гладни.“ После казва, че и той сам е болен. Едно от децата му заболяло от менингит, не знае, какво да прави. Лекарите искали да му направят две инжекции. Казвам: „Съветвам те да не му правите инжекции. Оставете го на Природата.“ Ако си замине, по-добре да си замине естествено. То може да остане на Земята, но непременно ще бъде в тежест на домашните. Ако болестта му не е менингит, да му купят мляко да пие. Давам на бащата 600 лв. за мляко и хляб на детето. Това са материални работи, които определят отношенията на хората към Бога. Гледайте на Бога като на ваш Баща, за да гледам и аз на вас като на чеда Божии. Казвам ви, как трябва да се обичате и да си помагате. Казвате, че сте чеда Божии, а не се обичате. Ония, които имат кръвни връзки, се обичат повече от тия, които имат духовни връзки. Днес духовната Любов работи малко между хората. Много чувства действат в човека. Те се прекъсват и възстановяват, но, в края на краищата, се изменят и прекъсват. Любовта е единствената сила в човека, която никога не се изменя. Тя остава в човека и вечно го следва. Да обичаш човека, това значи, никога да не прекъсваш чувствата си към него. Едно чувство е силно, докато не се прекъсне. Външно може да се измени, но никога да не се прекъсва. Ако човекът, когото обичаш, говори лошо за тебе и ти причинява пакости, твоето чувство пак не трябва да се прекъсва. Видиш ли, че той страда, ти пръв трябва да му се притечеш на помощ. Това е Любов. Ако не му

помогнеш, ти не го обичаш. Любовта изправя всички погрешки. Видите ли една своя погрешка, не я дръжте дълго време в себе си. Колкото по-скоро я изправите, толкова по-добре за вас.

Сега ви съветвам, всички да се изповядате, не един на друг, но пред своята душа. Отворете сърцата и умовете си и се изповядайте пред Разумния свят. Да не остане нито една погрешка във вас! Преди да си легнете, отворете сърцето си пред Бога и се изповядайте. Само така ще се справите с мъчнотиите и несгодите в живота. Ние живеем в свят, пълен с изпитания. Не мислете, че сте много силни. Всеки момент животът ви виси на косъм. Никой не знае, колко време му е определено да живее на Земята. Докато сте тук, гледайте да спечелите нещо, че като отидете на другия свят, да има какво да занесете със себе си. Няма по-велико нещо от това да влезете в Новия живот, в Царството Божие като негови граждани.

Затова е казано в Писанието: „Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи.“ Вие сте дошли на Земята да развивате доброто и красивото, което е вложено във вас. Трябва ли да отлагате тая работа за друго прераждане? Дадени ви са всички благоприятни условия да развиете едно нещо – шестото чувство. Повече не се иска от вас. От вас се иска да виждате нещата ясно, да ги чувствувате право и да ги прилагате на място. Изгревът трябва да бъде образец на чистота, на светли мисли, на възвишени чувства и на благородни постъпки. Помагайте на ония, които страдат и се нуждаят. От Изгрева трябва да излязат хората на Новото! И, като виждат ясно нещата, да знаят, как да помагат. Ние трябва да бъдем образец във всичко. Бъдете образци не на думи, а на дела. Не сте ли образци, думите ви ще бъдат глас в пустиня. Коя мисъл трябва да остане в ума ви от днешната лекция?

Съмнявайте се, прилагайте критическия си ум, изпитвайте нещата, но Доброто дръжте. И в Писанието е казано: „Всичко изпитвайте, но Доброто дръжте!“ И аз ви казвам: Всичко изпитвайте, но Любовта прилагайте! Всичко изпитвайте, но по пътя на Истината вървете! Това иска Бог от вас.

Т.м.

Ако искате да влезете във връзка със съществата от невидимия свят, трябва да събудите духовните си сетива.

Засега човек има развити пет сетива; за в бъдеще ще развива постепенно още седем, в течение на своята еволюция. Сетивата са общо 49, но те ще се развиват в по-далечно бъдеще. А в още по-далечно бъдеще сетивата ще са безбройни.“

(70; 1160)

Един брат сподели, че усеща в гърдите си едно вътрешно движение, че вижда светли кълба, които се отваряли и от тях излизали светли форми, но понеже не можел да издържи, всичко това се изгубвало.

Постепенно ще можете да издържате. И тогава от това светло кълбо ще излезе едно Същество и ще Ви говори. Така ще влезете в Невидимия свят.

Началото на развитие на шестото сетиво е развитието на предчувствието. Човек да развива това предчувствие вътре в себе си, да се вслушва в своята интуиция, т.е. да се вслушва в Божественото в себе си, в ръководството на Духа. Шестото сетиво е вече развитие на един орган, чрез който ще си служи човек за изучаване; и за него онзи свят ще бъде видим, ще го изучава. Всеки да отбелязва кои неща излизат верни в предчувствията му.

Къде е Разумният свят? Къде са Разумните същества? – Около вас. Ако очите на човека се отворят, той ще види около себе си много Възвишени същества, светии, праведни, добри хора. Той ще види около себе си такъв свят, какъвто никога не си е представял. Какво да направите, за да се отворят очите ви? Преди всичко, най-главното е да влезете в живота на Любовта, която отваря очите на човека. Който иска да влезе в живот по-висок от онзи, в който днес

се намира, трябва да приеме Любовта. От видимото отиваме към невидимото.

(2; с.233)

За да разберете духовния свят, духовните ви чувства и сетива трябва да бъдат по-развити от тези, с които сега разполагате. Без шестото сетиво не може да се разбере духовният свят. Учениците наричат това сетиво „интуиция“. Всъщност интуицията отчасти наподобява това сетиво. То не е интуиция. Каквото и да се говори на човек без шестото сетиво за духовния свят, той ще слуша, но нищо няма да разбере и най-после ще каже: „Като отида на онзи свят, тогава ще разбера какво представлява той.“ Така говори само онзи, който не разбира нещата. Ако шестото сетиво не е развито у вас, и на онзи свят да отидете, ще разберете толкова, колкото и на Земята. Човек, в когото шестото сетиво е развито, и на Земята ще разбере толкова, колкото и в духовния свят. – Защо? – Защото той живее едновременно и в двата свята. Онзи свят не означава само определено място. Той е свят, дето живеят същества с известен ред и порядък, с известна интелигентност.

(48; 11)

Ще ви наведе на следната мисъл: човек трябва да се пробуди за едно съзнание, по-високо от самосъзнанието. Без това съзнание той не би могъл да разбере духовния свят, не би могъл да влезе във връзка със съществата от този свят. Тези същества имат едно чувство повече от хората на Земята. – Къде живеят тези същества? – Те не са горе някъде, в други светове, но са между вас. Ето защо влезте във връзка с тях. И те имат тела като вас, и те говорят, мислят, действат като вас. Те са организирани като вас. Ако вие не можете да се свържете със съществата, които живеят

на Земята, как ще се свържете с тези от невидимия свят? Днес, като се срещат, хората се питат: „Какъв си ти – евангелист, православен или католик?“ Това не е достатъчно, за да се разберат хората. – „Какво е нужно, за да се разбират?“ – Трябва да имат шестото чувство. Тези същества са хора на изобилието. Те са извори, които непрестанно дават. Онези, които не са извори, дават ограничено. Ако дадат една чаша вода, веднага прекъсват течението на водата и казват: „Нямаме повече средства, повече не можем да дадем.“

Сега от всички се иска съзнателна, разумна работа върху себе си. Всеки трябва да развива шестото чувство, както пъпката се развива на дървото. Тя всеки ден възприема по малко светлина от Слънцето, докато най-после се отвори. Ако у вас не се яви това интензивно желание да възприемете Божествената светлина, всякога ще си останете пъпка.

(48; 11)

По-добре една красива мисъл, но добре отгледана, отколкото много, които да измрат. Красивите мисли са реални. Казвате: „Много мисли в човека са фантазии, не са реални.“ Защо не са реални? Защото не можете да ги пипнете. Че не е само пипането в света, чрез което можете да докажете реалността на нещата. Аз вярвам в пипането, но вярвам и във вкусването, и в обонянието, в слушането, във виждането и т.н. Като се съберат всички тия пет сетива, каквото ми говорят, аз вярвам в думите им. Някой казва: „Аз вярвам само в това, което мога да пипна и да видя.“ Той се спира само върху двата крайни предела. Пипането е началото, а виждането – краят. Обаче, виждането не е крайният предел на нещата. Сега в човека се заражда още едно чувство. Няма да говоря по това чувство, но казвам, че засега ние виждаме само пред себе си. Засега ние виждаме само отпред. Какво има отзад, не виждаме.

Обаче, има хора, които виждат и отпред, и отзад, и отдолу, и отгоре – навсякъде виждат. Казвате: „Как е възможно това?“ Когато започнете да виждате, тогава ще разберете това. Засега нищо не питайте. Турците казват: „Не питай слепия къде отива.“ Не питай онзи, който не вижда, но който има очи, който знае. Щом питаш как става това, ще ти кажа: „Ела с мен.“ Ще те заведа на планински връх и ще ти покажа това, което отдолу не може да се види.“

(40; 19)

Ако остане сега човек да влиза във връзка с Невидимия свят, то е изгубена работа; това той го има вложено, а сега само трябва да хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да се прояви това, което е вложено. Трябва да се филтрират мислите. В мислите не трябва да има никаква користолюбива утайка. Трябват чисти мисли, чувства и желания. Най-добрият метод за влизане във връзка с Невидимия свят е молитвата. Казано е: „Непрестанно се молете“.

При влизане в Невидимия свят трябва да има Учител, за да ръководи работата. Това е една област, в която човек като влезе, ако няма ръководство, ще се уплаши.

Правил съм хиляди измервания върху главите. Веднъж, като измерих главата на една от първите ясновидки в България, от центъра на съвестта излизаше приятна светлина, но тя обичаше да критикува. Казах ѝ: „Ти си само справедлива, но не и религиозна“. Тя вижда всичко и минава за религиозна. Ако беше религиозна, щеше да бъде гениална, светица. Кое отличава религиозният? – Чувството на благоговение към всички, безкрайното уважение към всички, във всички да вижда доброто. Тази ясновидка беше сприхава. Тя каза веднъж на един човек, че откраднал едно ренде и като го върне, тогава ще му тръгне, защото откакто откраднал това ренде, все назад му вървяло.

Винаги, когато ще дойдат известни Възвишени същества, то по-низшите същества се разбягват. При този свой страх те се крият вътре във вас. И страхът, който изпитвате, е тяхното състояние.

Сега, за да имаме прозрение, трябва ни шесто сетиво. То ще допринесе на другите сетива и една нова струя ще внесе в живота ви. Един астроном може да ви запознае с теории, но практически какво ще научите? Трябва да видите звездите с телескоп. Същото се отнася и за развитието на шестото сетиво. Сега в нас се образува шестото сетиво, а има още други шест сетива, които трябва да се развиват. Човек има 12 сетива. От видимото отиваме към невидимото. Има първа октава на Светлината, а втора октава на Светлината е в Невидимия свят. Между двете октави на Светлината, на границата на физическия свят има една тъмна зона. При упражнения за шестото сетиво, като дойдеш до тази граница, всичко става тъмно, защото минаваш през тъмната зона, и като се минат 1 -2 минути, явява се нова, мека светлина, в която влизаш. Това е втората октава на Светлината. Това всеки може да направи, но както казахме, трябва ръководство, за да не се уплаши. Като се връща във физическия свят от горната октава в по-долната, пак ще мине през тъмната граница.

Физическият свят е част от Духовния. Ако съпоставиш тези два свята като два различни, ще имаш противоречие. Например, виждаш във видение една красива планина и мислиш, че е фантазия, плод на твоето въображение, а после виждаш хора, които се движат и ти говорят; тогава си в реален свят. Когато хората ти говорят, тогава си в реалния свят.

Преди да влезеш в красивия свят, ще те нападнат страшилища, като тукашните паразити; това е преминаване през тъмната зона и като те нападнат,

ти можеш да офейкаш. А трябва да минеш през този свят, за да отидеш в красивия. Те не могат да ти направят нищо, но ако се поколебаеш, губиш. Не трябва да се разколебаваш. В неразколебаването на съзнанието е всичкото. Като влезеш в тази тъмна зона, ще те гонят лошите духове и ще се нахвърлят върху теб; това е един голям изпит. Там е последната инстанция и след това се отворят вратите. Като преминаваш през тъмната зона, ще чуеш най-обидните думи, които никога не си чул на Земята. Тъмните духове няма да оставят нищо свято, което да не опетнят. Ще срещнете тези противоречия и тогава ще се научите да затваряте слушалките на телефоните. Тази опитност ще я имате.

(2; с.233)

Трябва да се готвим за другия свят. – Де е тоя свят? Според мене тоя и она свят са на едно и също място. Ако живеете само в две стаи от един голям замък, целият замък ли обитавате? Обаче, двете стаи са в замъка. Значи, те са част от целия замък. На същото основание и Земята представя част от целия свят. Не виждаме другия свят. – Това е друг въпрос. То се дължи на вашето ограничено зрение. Казваш, че виждаш даден човек. Какво ще стане, ако тоя човек се постави под специални ъгли на пречупване на светлината и стане невидим? Вашето виждане се обуславя от сенките, от отраженията, които претърпява светлината. Измени ли се ъгълът на падането на светлинните лъчи, вие ще виждате предметите по особен начин, а не както при обикновеното виждане. От ъгъла на падането и на отражението на светлинните лъчи зависи в какъв свят ще попаднеш и как ще виждаш нещата. Следователно виждането се определя освен от участието на зрението още и от участието на останалите сетива. Какво ще видите, ако съзнанието ви е затворено в един камък? Колкото око то прониква въвн от камъка, толкова и вие

ще виждате. Обаче, ако и слухът ви взема участие, той ще помогне на зрението ви. Ако шестото чувство във вас е развито, вие ще виждате нещата и на големи разстояния, както и зад непрозрачни прегради. Както с помощта на радиото чувате какво се говори от Америка, например, така с помощта на шестото чувство ще виждате какво става в даден момент в Америка. Това може да проверите всеки момент, да се убедите в истинността на думите ми. Например, оттук виждате, че в Чикаго някой професор държи една интересна лекция по биология. Проверете по телефона, за да се уверите във вашето вътрешно виждане. Проверявайте и се оказва, че виждането ви е вярно.

Как ще обясните този факт? Ще кажете, че тук има някакво объркване. Кой е объркваният: който притежава шестото чувство или онзи, който отрича истината? Не е въпрос да се доказва кой е объркан, но да се докаже, че съществува шесто чувство в човека. Онзи, който има добре развито ухо, може да възприеме и най-деликатните тонове, за които човек с неразвито ухо остава чужд. Художникът, който има добре развито око, схваща такива цветове, които човек с обикновено развито око не може да възприеме. Писателят придава на своя стил такива тънкости, каквито обикновеният човек не долавя. Може ли при това положение да отречете способностите на човека? Достатъчно е да попаднете в ръцете на един добър френолог, за да се произнесе дали сте музикален, дали имате философски способности, или някаква особена дарба.

(20; 18)

Ако искаш да познаеш човека, погледни го в очите, в носа, в устата и т.н. Но за да го познаеш, трябва да имаш шестото чувство. Това значи да виждаш нещата ясно, както човек с добре развито зрение. Няма какво да говориш за качествата на човека. Той трябва да се разбира вътрешно. Това означава стихът, в който Христос казва: „Ако се не родите изново...“ Значи,

ако у човека не се роди шестото чувство, т.е. новото съзнание, той няма да влезе в Царството Божие... Само новото, висшето съзнание може да спаси човека. То създава изобилието в него, то го прави проводник на Божията Любов. При това състояние ти обикваш хората и не виждаш техните грешки.

(48; 11)

Един френски писател, който се занимава с изучаване на шестото чувство в човека, е писал един много хубав трактат по този въпрос. „Сега мнозина могат да ме обвиняват защо не проповядвам за онзи свят. В това отношение аз съм профан. Аз искам да установя има ли в човека шесто чувство, за което се говори, и като го установя, тогава ще говоря за другия свят.“ Така казва този писател. Той е правил ред опити в това отношение. Той е критикувал всички хора, критикувал и себе си, докато най-после е признал, че в човека има шесто чувство.

Някои смятат шестото чувство за интуиция, за прозираневдалечното бъдеще. Ако имаш шесто чувство, ти ще можеш да видиш какво става в съседната къща, ще можеш да проникнеш в миналото, в бъдещето на човека. Шестото чувство можеш да отидеш навсякъде. Тръгваш на път и с шестото си чувство ще видиш има ли разбойници по този път, или няма. Започваш една търговска сделка. С шестото си чувство пак ще можеш да провериш ще ти върви ли работата добре, или няма да ти върви. Ако имаш шестото чувство, ще ти върви в търговията. Ако нямаш шестото чувство, няма да ти върви в търговията. Шестото чувство ще ти покаже да се свържеш ли с някои братя или не. То е една крачка напред. С шестото чувство често вие влизате в известно стълкновение помежду си. Това, което се бълника в човека, показва, че като не може да вижда нещата, човек често се блъска ту в един, ту в друг предмет. Какво е положението на слепите? Има

слепци, които с пръчка пипат, за да се ориентират. Други пък пипат с ръцете. Тази е причината, поради която и вие постоянно се блъскате ту в един, ту в друг предмет. Речеш да направиш нещо – блъснеш се. Постоянно страдания ни сполетяват едно след друго, и то поради тази голяма слепота. Ослепял е човек. Дали сляп се е родил, или отпосле е станал сляп, то е друг въпрос. Има слепородени, но има и отпосле слепи станали. И когато запитаха Христа за слепородения, на когото Той отвори очите, дали той е съгрешил сам, или родителите му са съгрешили, Христос им отговори: „Не е съгрешил той, но се роди сляп, за да се види славата Божия“.

Та казвам: всяко усилие, което правите, ще даде добри резултати. Не мислете, че за развиване на шестото чувство не трябва да се правят никакви усилия. Във войната през 1914 година шестото чувство се разви, вследствие на което някои станаха ясновидци. Тази война допринесе това, че хората станаха крайно чувствителни от голямо напрежение. И сега казват, че всички хора са станали много нервни. Тази нервност се дължи на новата енергия, която е влязла в човека и иска да го изкара от старото му положение.

(43; 4)

Ние искаме да разберем какво е искал Господ, като е създал света! Че ти трябва да развиеш едно ново сетиво. С тия пет сетива ти си формално животно! Даже в някои отношения животните знаят, чувстват толкова, колкото човекът! Когато ще се развали времето животните вземат мерки. Ако попиташ паяка за научните закони, той нищо не знае, но когато ще идва вятър, започва да си удвоява паяжината, за да не се къса. През зимата, когато времето ще стане много лошо, гълъбите вземат за два-три дни храна в гушата си. Като луди стават всички! Питам: кое е онова вятре, което ги кара да вземат мерки? Та трябва за тези, нови

неща, които изменят живота, човек да развие едно ново сетиво. Сега може да се говори за другия свят, нали? Сегашните хора казват, че това е празна работа. Те имат 5 сетива! Ако имаха шесто, щяха да видят, че това е реалност. Те щяха да видят онзи свят! Това ново зрение е свързано с шестото сетиво. Можете да знаете неща, които стават на другия край на Земята. Ще ги хващате, както радиото ги хваща сега! Има звуци някъде далеч и ще ги чувате оттук! Питам: една антена ще приеме тези звуци, а пък човек, който минава за умен, не може да ги приеме! Вие сега казвате: „Да имам пари да си купя едно радио.“ Че животните преди нас имат радио! Много насекоми имат отлични антени и схващат много добре работите! И си носи радиото със себе си! Където ходи, разбира! После те разбират и движението! Има насекоми, които хвърчат с бързина 1500 км/час! Човек още не е достигнал насекомите. Сега аеропланите могат да пътуват с бързина 500-600 километра в час, а пък насекомите с бързина 1500 километра в час! Ние за бързината не знаем още толкова, колкото насекомите знаят! Значи, ние сме дошли до 1/3! Казвате, че надминаваме орлите! Орлите знаят по-малко от насекомите. Ние седим и се занимаваме с обикновените работи. И разказваме за другия свят: „Какво ли място ще заемем в другия свят?“ Един вол може да се запита какво място ще заеме, ако влезе в човешкия свят. Нали ще му дадат място? Нали знаете какво място заемат воловете? Някой казва: „Аз имам съобщение с другия свят!“ Радвам се всички вие да имате съобщение с другия свят! Но какви са те? Мнозина имат лъжливи понятия. Някой казва: „Аз видях Господа!“ Питам го: как Го видя? – „Един старец с брада, с бяла дреха!“ Видял си Господа, хубаво! Е, какво ти каза Господ? – „Нищо не ми каза.“ – Ти си видял, но не си Го почувствал. Ти мислиш, че ще ти каже, че ще се оправят твоите работи. Не така! Ако някога Господ дойде да говори

на хората, ще им каже: „Трябва да мислите добре!“ Да имаш един усет, влечение, чувство и стремеж.

(30; 4)

Човек трябва да стои по-високо и от животните, и от растенията, както и от водата, въздуха и огъня, но само при едно условие – когато се пробуди Божественото съзнание в него. До това време човек не трябва да мисли, че е слаб, грешен, и да очаква спасение от Господа. Спасението и силата на човека е в това, че Бог го е направил по Свой образ и подобие. Значи, Той е вложил в нас възможности. Като работи, човек върви в пътя, определен от Бога. Само така той може да придобие онова, което Бог е предвидил за него. Като учи и работи, това представя пособия, чрез които човек се домогва до великата цел на живота. Затова е нужен дълъг период от време. Така ще придобиете шестото чувство, чрез което ще влезете в онзи свят и ще го изучавате. Тогава ще кажете: „Слепи бяхме едно време, но прогледнахме!“ Пред вас ще се открие широк, обширен свят, който ще ви зарадва.

(48; 11)

Сега разполагаме с пет сетива, трябва да развием шестото. Станете пророци, отдалеч да предвиждате това, което има да ви се случи. Да слушаме гласа на Бога, когато ни говори! – „Може ли Бог да ни говори? Можем ли са слушаме Неговия глас?“ – Можем. Няма по-благ, по-мек глас от гласа на Великия. Щом го чуеш, дете ходиш, каквото правиш, ще носиш радост и веселие в душата си. И тогава, с който човек влезеш в разговор, ще проникнеш в дълбочината на неговата душа, ще разбереш неговите мисли и чувства и ще бъдеш готов да му помагаш. При това положение всички хора ще си услужват.

(56; 6)

Чаcт III

ЯCНОВИДCТВО

Никой не може да бъде ученик, ако не си избере един свещен час за размишление върху великите Божествени истини. По този път той се свързва с разумните същества, които му предават Божествената светлина и знание. Ако само по половин час размишлявате върху духовните истини все ще дойдете до положение да влизате в съзнателна връзка с разумния свят и той ще ви разкрие своето величие и красота. Така че, за да развиете свръхсъзнанието си, което по естествен път ви поставя в контакт с разумния свят, трябва да прекарвате в молитва, размишления и концентрация. Размишлението върху една мисъл е подобно на дъвченето на храната. Когато човек размишлява върху една Божествена мисъл дълго време, той приема чрез своето свръхсъзнание много Божествени идеи и сили и приема също така да изпълни волята Божия.

СВЕТИЛО НА ТЯЛОТО

*Резюме от лекция на Учителя,
държана на 11.05.1919 г.*

„Светило на тялото е окоето; и тъй,
ако е окоето ти чисто, цялото ти тяло
светло ще бъде.“

Ев.Матей, 6:22

Какво е разбирал Христос под думите: „Светило на тялото ти е окоето.“ Според съвременните схващания, окоето не може да бъде светило на тялото. Христос влага една дълбока идея в тази мисъл. Онези, които не са проучвали устройството на окоето малко разбират неговото естество. И аз казвам, че даже 1/1000 част от устройството на окоето още не е проучена. Ако аз бих се опитал да опиша окоето, бих влязъл в стълкновение с всички учени хора. Първата функция на окоето е да събира и да разпръсва лъчите; събира ги отвън навътре, а отвътре ги разпръсва. Когато този процес в живота се измени и ако започне да събира лъчите отвътре навън, а ги разпръска отвън навътре, тогава се ражда дисхармония в човешкия ум. Вие имате по две очи и затова ще ме запитате: „За кое око говори Христос, за дясното или за лявото?“ И наистина, Христос не казва, ако очите ти са светли, а казва: „Ако окоето ти е чисто.“ Оттук се вижда, че Христос говори за едно око, което е вътре, в центъра на мозъка. Това око не е което наричат пинеален възел, аз го наричам „око на душата.“ Христос взима думата око в единичен смисъл, като общ принцип, който включва всичко в себе си. Когато говорим за Бога, ние разбираме единица, която включва всичко в себе си. Когато говорим за тази единица разделена, размножена в себе си, разбираме

всичките проявления в света. Хората тълкуват това подразделение различно; учените хора го наричат закони, причини и последствия, еволюция, мисли, чувствувания и т..н. Христос казва, че вътрешното око е едновременно и слънцето на човека. И когато човек изгуби своето слънце, той умира. С други думи, когато човек ослепее духовно, той умира, а когато прогледне духовно, той оживява. Че тази мисъл е вярна, вижда се от думите на Христос: „Който чуят гласа на Сина Човечески, те ще възкръснат.“ Може да ви се вижда чудно, че не се казва, който чуе гласа на Бога, той ще възкръсне, а се казва Който чуе гласа на Сина Човечески. Син Човечески е глас на Мъдростта. Това възкресение не е, което подразбира църквата; то е Възкресение, чрез което се придобиват знания за разбиране на законите, по които се управлява светът и се развива животът. Мисълта на съвременното общество е единична и колективна. Животът е започнал с образуването на окото. Най-напред, когато Господ създал човека, Той направил окото, а после самия него. Някой може да оспорва това, но аз ще ви го докажа. Преди да роди майката, взимат мерки да наредят къщата, да стоплят стаята, ако е зимно време и т.н. Следователно онези, които казват, че човек може да живее без око, поддържат, че няма разумност в Природата. На това око, казва Христос, съответства човешкото сърце. Между духовното око и сърцето има тясна връзка. Това не е само теория, но твърдения, които може да се проверят всеки ден на опит. Който не е на правия път, животът му е все от нещастия и страдания. Ако някой се интересува да знае защо страдаме, бих отговорил, че страданията са резултат на това, че ние сме в противоречие с духовното око. Христос казва: „Ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде светло.“ И наистина, ако окото ни е чисто, ние ще виждаме всички предмети. Често очите ни се развалят от храната, която приемаме; ако храната е нездравословна, тя покварява кръвта, а покварената

кръв поврежда очите и става нужда да се правят операции. Защо? Защото животът ни не е съобразен с Божествените закони. Както във физическото око се явяват наслоявания, по същия закон и в духовното ни око, се явяват подобни наслоявания, които създават нещастия, както за индивида, така и за семейството, обществото, народа и цялото човечество. Но някой ще каже: „Господ ще ни спаси.“ Всички хора за спасение говорят. Няма защо Господ да ни спасява – Той ни е създал спасени. И най-глупаво е да говорим, че Господ ще ни спаси. Когато казваме, че искаме да се спасим, това показва, че ние избягваме от Божието спасение, в рамките на което се намираме. Що е спасение? То е светлият живот на ред и порядък, но излезем ли от него, не ще бъдем вече спасявани от Господа, а от хората. Тогава няма да се раждаме от Бога, а като грешим много, ще бъдем заставени да се прераждаме в плът и кръв. Ще обикаляте тогава около някоя жена или мъж, ще ги молите да ви спасят и да ви създадат ново тяло, но това ще бъде само предговор на спасението. Като поживеете няколко години тук на Земята, ще отидете наново в пространството, където ще прекарате също известно време и пак ще дойдете тук на Земята. Син Човечески ще ти проговори и ще ти каже: „Създадох ти отново око, гледай този път да не го поквариш.“ Аз искам да извадите от това една аналогия за сегашния живот и да видите, какво ще остане от вас, като изхвърлите всичките си черупки. Някои казват: „Ще умрем.“ Ще умрете и пак ще оживеете. Орехът, който стои на дървото, има много облекла, но като узрее и падне, той хвърля най-горното си облекло, а като се посее, хвърля и другите си облекла, за да може отново да поникне и оживее. Свалянето на тези облекла не значи смърт, а показва, че си по-близо до живота. Тогава определям живота по два начина: физическият живот постоянно се променя и изменя, а духовният се променя, без да се изменя. Всеки, който се променя и изменя, той е

в рамките на плътта, на преходното, а този, който се променя без да се изменя, той е в рамките на духа. Това е свойството на човешкия дух да се мени, но да не се изменя. Когато дойдем, обаче, до онова вътрешно състояние, когато се изменяме вътрешно, тогава изгубваме своята индивидуалност, изгубваме това, което сме спечелили. Това аз наричам закон на падането. Лъчите, които се проектират като известна енергия, с падането на Земята, остават на нея дълги години, докато дойде ден да се върнат при своя Баща, от който са излезли. Защо тези лъчи излизат от Бога? Защото и те са съгрешили. Ако те не бяха грешни, вие нямаше да усещате това парене и изгаряне, а щяха да предизвикат една нежна светлина и приятна топлина. Така че тези лъчи, които са паднали веднъж на Земята, колкото и да са светли и те са съгрешили, тяхното око е хванало малко мрежа. Тези лъчи са живи и вие ще се чудите, как е възможно да живее светлината? Този въпрос ще оставя да го разрешавате вие. Човек сам по себе си, е един Божествен лъч. Съвременната биология казва, през колко стадии е минал човек, докато достигне това състояние, в което днес се намира. Той е минал през много видоизменения, клетките му са претърпели много деления и най-после имаме окончателната форма, която пак продължава да се видоизменя. Всичко това е станало от подтика на тази жива светлина. Ако проучите подробно развитието на човека, ще видите, колко струва неговото устройство, колко скъпи са материалите, от които е образувано неговото тяло и тогава никога нямаше да грешите и не бихте допуснали нито една лоша мисъл или желание. Няма по-голяма заблуда от тази, да мислите, че човек, като греша, не вреди на спасението си. В какво се състои грехът? Грехът се състои в това, че мислим, как придобитите неща могат да ни доставят по-голямо щастие. Но с това ние се ограничаваме и завистта става наш спътник.

Всеки човек си има свое слънце, което, по същия закон, се намира в човека, в залязването си или в изгрева си. Случва се някога, вън е зима, много студено, а вътре, вашето слънце е в пролетта си; някога във физическия свят е топло, а вашето слънце не съответства на него и вие усещате една студенина. Това може да се обясни по различни начини. Някога вие не сте разположени духом, аз казвам тогава, че вашето слънце не е на мястото си. Някой път във вашето слънце има петна, тъй както и във физическото Слънце. Как обяснявате тези петна? Съвременните учени хора обясняват, че на Слънцето някога се е образувал един тъмен пласт, то изгубило цялата си топлина, вследствие на което на земята настанал леденият период. Аз не го твърдя, това са научни теории. Според тях, в Слънцето е станало някаква промяна: кората му се разпукала, Слънцето започнало сегашната си дейност, станали потоци и се образувал днешният свят. В бъдеще вие ще проверите това.

Христос казва, че светило на тялото ти е окото и ако окото ти бъде чисто, цялото ти тяло ще бъде светло. Когато Христос казва, че тялото ти ще бъде светло в зависимост от чистотата на окото ти, Той разбира, че в тебе ще има онзи Божествен живот, който ще ти дава цялата възможност да се развиваш и да не бъдеш дребнав. Сегашните хора приличат на малки буболечки, мислят, че са много учени и силни хора. Когато някому е пълна кесията, той разрешава важни въпроси; но изгуби ли парите, изгубва с това и силата си. Друг някой критикува със своя малък мозък всичко, което Бог е създал: казва, че не е добре направено това, онова, а туй, което неговата малка земя е направила, е добро. Знаете ли колко голяма в дължина и в широчина е земята (главата) на българина? В дължина е най-много 21 см, а в широчина и 16 см. Е, и с тази величина на своя ум, българинът иска да преустрои целия обществен строй и да говори

за всичките велики тайни! Това е не само с българина, но и с всеки човек. Защо умират хората? От малко ум, от малко храна, от малко въздух, от малко кръв. Под думата кръв подразбирам Божествения живот. Да имаш кръв, значи да имаш този чист неопетнен Божествен живот, който не трябва да бъде нито горчив, нито сладък. Отношенията в живота са такива: ако един човек в един живот е горчив, в другия ще бъде сладък, а ако в този живот е сладък, в следващия ще бъде горчив. В духовен смисъл, топлината аз оприличавам на обич, светлината и на истина, а въздухът и на човешката мисъл. Както въздухът влиза в белите дробове, окислява кръвта и я пречиства, по същия закон в мозъка влизат мисли, които пречистват човешките желания. Желанията са човешката кръв.

Сегашните хора, макар че имат толкова малко мозък – 16 см на широчина и 21 см на дължина – не са го обработили, както трябва. Земята на човека не е обработена. У българите например е обработено отпред на мозъка едно пространство само от 6-7 см и те мислят, че са носители на велика култура. Питам ви: какво може да построиш на такова малко пространство, от 6 см височина и 12 см широчина? Следователно всички ние живеем в закона на илюзиите, мислим, че всичко знаем. Казвате: „На нас не ни трябва никаква философия.“ Не, има една философия, философията на твоето око, на твоята душа и нея трябва всички да знаете. В какво се състои разбирането на този закон? Когато човек проектира една мисъл по Божествен начин, тя вече твори у него. Възприеми една Божествена мисъл, без каквато и да е користолюбива цел, изслушай нейните упътвания, и ти ще придобиеш всичко, което пожелаеш. Като казвам, че ще придобиеш всичко, което желаеш, разбирам това, което се променя, но не се изменя. Тогава ще живееш в една непреривна връзка на Любовта. Като говоря за Любов, не разбирам вашата, човешката

любов. Вашата любов е като тази между петлите и кокошките. Хвърлят малко жито или царевица на кокошките и петлите, те всички се събират заедно да ядат, но остане ли едно две зрънца, веднага петелът разгонва кокошките и изяжда сам последното зрънце. До последното зрънце беше тяхната любов. Всички общества, били те религиозни или светски, живеят, къткат се като кокошки и петли, живеят в мир и любов, но дойде ли последното зрънце, казват: „Хайде сега на страна!“

В съвременното общество, ние не говорим на истински език. Като се върнем у дома, ние казваме: „Човек не трябва да бъде много откровен, да не вярва на хората.“ Преди всичко ти трябва да бъдеш човек, да живееш така, както Бог те е учил едно време, да не чакаш никакво благо от никого, да уповаваш на Бога, на своята душа, а после на ближните си. Когато Христос казва, че ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде светло, Той разбира, че ако окото ти е чисто, ще видиш най-напред Бога, после своята душа, а най-после своите ближни. Ако окото ти не е чисто, ще започнеш по обратен процес: ще видиш най-напред ближните си, после себе си, а най-после Бога, а с това ще обърнеш света с главата надолу.

Христос казва, че ако вашето око е чисто, вие няма да забелязвате как минава времето. Вие ще се радвате. Днес кога се радвате? Като си опечете едно прасенце, кокошчица, пуйчица, наточите си винце, седнете на масата, завтракат вилици, зачукат се чаши, пие се за здраве, за хаир на мира. Да, но тези кокошки и агънца са недоволни от вашата радост, не я споделят. Вашата радост е тяхна скръб.. Един ден отношенията ще се изменят. От вашите тлъстини ще се образува тревата, която овците спокойно ще хрупат. Това ще им бъде отплата за тяхното месо, което вие ред години сте употребявали. Такъв е великият кармичен закон. Христос казва: „Като разберем така живота, нещастията ще изчезнат и живота ще бъде

светъл.“ Вие не знаете, защо овците пасат тревата. Това е един временен метод, а за в бъдеще, храната може да се възприеме от цялото тяло, от порите му, без да се дъвче. Ще попитате: „Какво трябва да правим?“ Да държите всякога отворено, светло и чисто окото, което Бог е вложил във вашата душа, за да може да се грееете на неговата топлина и светлина. Знаете ли, защо съществува светската любов? Когато някой се ожени, българите казват, че го е хванала „сляпата събота“. Защо се говори така за любовта, за женитбата? Това показва, че тази любов не произтича от духовното око, а е сляпа. Затова именно аз наричам светската любов любов на слепи хора. Често мома и момък се хващат под ръка. Какво означава това нещо? Това показва, че единият от тях е без око и затова има нужда да го водят под ръка; ако и двамата имат това око, не се позволява да се хващат под ръка. Някой ме пита: „Да хвана ли жена си под ръка?“ Щом е сляпа, ще я хванеш, но ако има око, ще и кажеш: „Жено, от мене до тебе разстоянието трябва да бъде един метър“ и това е спасителният момент в живота. Следователно, ако нашето око светеше добре, ние никога не бихме позволили да дойде някой близо до нас. Ако трябва някога да се доближим, ще обърнем окото си и така, на тъмно, ще се доближим. Така ние ще трябва да образуваме един народ. Народът, според мене, е едно велико условие за душата. Тъй че, ние трябва да използваме условията, в които живеем и никога не трябва да критикуваме цял един народ или цяло общество. Обществото, народът, човечеството са условия, създадени от Бога и ние трябва да ги използваме. Отделните хора може да критикуваме, но не и цяло общество. Ние трябва да използваме всички условия, които ни дава това око, а то е тясно свързано с човешкия ум, сърце и воля. Христос казва: „Ако цялото ти тяло е светло“, то значи: ако използваш разумно всички възможности, които са

вложени в тебе, ти Син Човечески ще станеш и ще бъдеш в пълна хармония със Сина Божий. Не може да има култура, не може да има благороден свят, докато съвременните хора не развият в себе си това вътрешно око. Това може да ви докажа по един естествен начин. Всички растения дължат живота си на Слънцето. Така също, за да растат и да се развиват нашите мисли и желания, трябва това око да изпраща своята топлина и светлина върху мислите и желанията ни, и с това да ги полива и наглежда. Това око е вътре в мозъка ни. Намерим ли окото, ще намерим и слънцето си. Не мислете, че сърцето е един орган, който изпълнява своя определена функция. Сърцето е общество от най-разумни клетки, които извършват най-възвишената работа, те извършват работата на душата. Препоръчвам ви да развиете това светло око, за да не правите грешки в живота. Аз оприличавам греха на зародиша на яйцето, който се крие в него, вътре в тази черупка. В това яйце има всички условия, от които може да се развие бъдещият живот. За да се развие този живот, потребно е яйцето да се постави под квачката, където като престои 21 дни, майка му ще започне да кудкудяка и да му казва: „Когато дойде моментът да излезеш, ще пробиеш яйцето.“ Пиленцето протрива стената отвътре и с това настъпва моментът на избавлението. Този процес настъпва отвътре навън. Ние чакаме другите да ни избавят. Не оставайте други да пробият вашето яйце. Под това око Христос разбира движещото се око, т.е. душата на всеки човек, която съдържа в себе си всички възможности за едно правилно развитие. Ако окото ти е чисто, ще можеш да разрешаваш правилно всички въпроси, благодарение на светлината, която имаш. Нашият живот е в свръзка с миналото и бъдещето. Това, което ви говоря, няма да ви спаси, ако вие сами не работите; моята проповед е само едно кудкудякане на квачка. Тогава казвам: онези, които са замътили и са близо към излизането, нека употребят клончето си за пробиване

стените на яйцето и нека направят последни усилия да извадят главата си вън.. Като излязат пиленцата, квачката казва: „Клок, клок“, и започва да ги води, да ги учи, как да кълват зрънцата. Това е Божественият естествен закон. Ние искаме да дойде с нас Господ, но Той само проповядва. Всеки проповедник е една квачка. Всяка майка и баща са квачки. Христос казва: „Ако окото ви е непокалено, то ще осветява цялото ви тяло“, ще разберете смисъла на живота и ще бъдете в свързка с миналото, настоящето и бъдещето, а ще бъдете също и в непреривна връзка с Любовта. Но тази любов, която днес господства в света... Да ви пази Господ от такава любов! Светската любов е като една мътна рекичка, която полива зелето, пипера и другите зеленчуци. Но след време и тази мътна рекичка се прецежда и пречиства. В нашето яйце, обаче, не трябва да има никакви нечистотии, никакъв компромис, за да имате светло бъдеще. Поне за една година дръжте в себе си следната мисъл: „Искам окото ми да бъде светло, чисто, за да бъде такава и цялото ми тяло.“ При такова положение вие бихте спечелили много повече, отколкото ако бяхте слушали всички проповедници в света. Онзи слънчев лъч, който идва отгоре, произвежда много по-добър резултат от всичките печки в света. Такъв е Божествения закон. Спрете сега ума, мисълта, волята и сърцето си върху това око и запитайте се всеки един в себе си, кой ден от замътването сте. Ако са се изминали 10 дни от замътването, ще кажеш: „Мамо, още не е време.“ На 15-ия ден майката започва да кудкудяка, но ти ще кажеш: „Мамо, още не е време.“ Като дойде 21-ия ден, ще кажеш: „Мамо, време е вече.“ Така и аз ви казвам: клок, клок, но в това отношение съм профан и не зная, в кой ден на замътването си е всеки от вас. Това ще познаете по вашите пориви, желания и мисли. Ако от днес всички проповедници, свещеници, учители, съдии в цяла България, пък и в цяла Европа, започнат

да мислят за това око, щяхте да видите, какъв добър резултат щеше да има. Ако българите направят първи този опит, ще видят, как в една година ще има подобрене и в умствено, и в душевно отношение. Мислете за окото, за което Христос е говорил, защото то е във всички и във вас ще се породи Божествена мисъл, обич и добрина. Когато намерите това око, ще бъдете всички безсмъртни: то съживява. Това е искал да каже Христос. Всеки, който иска да бъде безсмъртен, да намери своето око. Тази е мисълта, която Христос е вложил в този стих.

ОКОТО

*Резюме от лекция от Учителя,
държана на 5 април, 1933 г. София – Изгрев*

Човек има две очи: дясно и ляво. Дясното око има отношение към ума, а лявото – към сърцето. Ако очите на човека са изпъкнали, това показва, че чувствата в него са добре развити. Ако очите са малки, умът е слабо развит. Очите са едно от великите блага, дадени на човека. Те са свързани с душата. Чрез очите човек влиза във връзка с външния свят и се тонира. Чрез тях се регулират енергиите на неговия организъм. Когато очите възприемат правилно външната светлина, мозъкът на човека функционира правилно. Ако очите не са здрави и не възприемат правилно светлината и мозъкът не работи добре. Колкото по-отворени са очите, толкова повече впечатления възприема човек. Правилно е, обаче, човек да възприема толкова впечатления, колкото може да обработи. Светлината се използва двояко: външно и вътрешно.

Като знаете значението на възприятията, вие трябва да се пазите от образи и впечатления, които се отразяват вредно върху вашата психика. Не гледайте грозни образи и картини.

Някой изкривява устата си, друг – очите си. Не спирайте погледа си на тези криви прояви. Ученият и разумен човек може да изучава и недостатъците на хората, но невежиет трябва да ги отбягва. Не занимавай ума си с изопачените и криви човешки прояви. Всяко впечатление, което прониква в мозъка, се отпечатва на лицето. Пазете децата от грозни картини. Възрастният и прост човек сам трябва да се пази, а мъдрецът ще ги изучава. Често децата се кривят, гледат се, правят грозни движения и едни-други си

пакостят. Това се отразява лошо на възпитанието им. Някога човек свива очите си, прегъва се, за да намали болките на корема. Той трябва да направи обратното: да се изправи и да отвори широко очите си, да влезе повече светлина в тях. Светлината лекува всички болести. Едно се иска от човека: всеки момент да благодари за големия дар, който Бог му е дал. По-голям дар от очите не съществува. Те са свързани с мозъка. Забелязано е, че слепият не може да говори добре. Речта има връзка с очите. Колкото по-разумен е човек, толкова по-красива форма имат очите му. Пазете очите си като свещен дар от Бога. Някой има обичай да натиска очите си. Никога не ги натискайте! Ако сълзят, изтривайте ги леко с кърпичка. Ако ви болят, разтривайте слепоочните области или костта зад ушите. Не упражнявай очите си в търсене недостатъците на хората. Откъде знаеш, че някои от техните недостатъци не са и твои? Като изучавате човешкото око, през него може да се прекара една плоскост, над и под която минават лъчите, които излизат от окото. Ако те минават под плоскостта, човек се движи повече в материалния свят. Като говориш с него, той гледа повече към Земята. Ученикът, като не знае урока си, гледа към Земята. Учителят му говори, а той не повдига очите си, не се интересува от предмета. Той възприема светлината от Земята. Тази светлина не може да въздейства на мозъка. Затова такъв ученик е упорит, своенравен. Ако учиш нещо и гледаш към Земята, нищо няма да придобиеш; ако мислиш и гледаш към Земята, мисълта ти ще остане безплодна. Друг е въпросът, ако главата ти е надолу, а погледът нагоре, над плоскостта. Тогава, каквото учиш, каквото мислиш, ще успееш. Човек е дошъл на Земята да учи, да се свърже с Разумния свят, изразен чрез небесните тела, чрез въздуха, водата, животните, растенията, минералите. Чрез тях той изучава

Природата. В помощ на това му идва зрението.

Като говоря за изпъкналите, за малките и за големите очи, както и за отворените и затворените очи, имам предвид известни прояви, известни дарби и способности в човека. По очите ще познаеш, какъв е даден човек. Ще изучиш първо, външната форма на окото, неговата големина, а после – светлината, която се излъчва от него. Ще пазиш зеницата си от силна и слаба светлина. В първия случай, зеницата трябва да се свива чрезмерно, а във втория случай – да се разширява. Не е добре нито едното, нито другото. Очите не трябва да се движат много; при това, движението не трябва да бъде нито много бързо, нито бавно. Някой мига бързо. Това се дължи на голяма нервност, на вътрешно безпокойство или смущение. Какво представлява окото? Малка слънчева система, малко слънце. От всички органи, очите доставят най-голяма радост на господаря си, особено когато са в съгласие с останалите органи – уши, нос, уста.

Когато гледаш Слънцето, не е достатъчно да се спираш само на него, но да гледаш и външната обстановка: облаците, небето, хоризонта. Изгревът на Слънцето представлява красива картина, която трябва да се отпечата в съзнанието ви. Един ден, когато имате свободно време, ще обработвате тази картина, за да се ползвате от нея. И тъй, окото е връзка между външния и вътрешния свят. От това, какви предмети гледа окото, зависи развитието на ума. Ако по цели часове гледаш по витрините различни предмети, или търсиш с очите си места за удоволствия, нищо не придобиваш. Другевъпросът, ако търсиш хубави книги, художествени картини. Това остава в съзнанието ти красиви образи, които допринасят за развитието на ума. Какво виждате сутрин, като станете от сън? Ще кажете, че сте сънливи, нищо не ви интересува. Не, трябва да насочите погледа си поне към един красив

образ. Подавате ли се на сънното състояние, вие ту ще се събудите, ту ще заспите и целият ден ще мине без никаква придобивка. Казвате: „Изгубихме вяра в себе си. Отслабнахме, остаряхме, краката не ни държат вече.“ За да се справите с това състояние, правете упражнения за очите, за краката, за да се събудите.

Пазете следното правило: Като ставате сутрин от сън, не бързайте веднага да отворите очите си. Дръжте ги известно време затворени, докато се успокоите напълно. Не се поддавайте на съня. Щом ги отворите, потърсете един красив образ и там спрете погледа си. Като запалите лампата, гледайте, постепенно да нагодите очите си към светлината. Меката, приятна светлина е полезна за очите. Това се отразява добре на нервната система. Правилно е, преди да отворите очите си, да отправите мисълта си към Бога. Щом станете от сън, оправете леглото си. Мнозина оправят леглата си към обяд или след обяд. И това не е лошо, но добре е, леглото да бъде в изправност. След това, обуйте се и най-после – измийте лицето си със сапун, или без сапун. Сапунът не е необходим за лицето. Веднъж в месеца е достатъчно да се измива със сапун. Вие мислите, че като миете лицето си със сапун, то ще бъде по-чисто. Лицето има способността само да се мие, да се чисти. То е динамо. От всяка клетка, от всяка пора на тялото изтича електричество и магнетизъм, които измиват, както лицето, така и цялото тяло.

Водата за миене не трябва да бъде студена. Водата е стимул на живота. В нея се крие енергия, която трябва да се използва. Ако не можете да си служите правилно с водата, вие сами си причинявате пакости. Водата е един от великите проводници. Тя е носителка на живота. С благоговение трябва да се приближавате към нея. Ако ви дам знание за очите и не го използвате, нищо няма да получите от

него. Има състояния, които не са ваши. Не давайте израз на такива състояния чрез очите си. Състояния, навици, които имал дядо ти, се предават чрез очите. Не се поддавай на тези състояния. Обърни погледа си към небето. Представи си едно общество, в което са стигнали до висока степен на развитие. Всички имат весели, засмени, спокойни лица. Представи си лице на ангел, което изразява известна добродетел, например, кротостта. Очите на кроткия са спокойни. Свързвай се с такива образи.

Днес очите на човека са резултат на миналия живот; първа той трябва да живее чист и свят живот. Чрез очите ние приемаме висшите енергии на Природата, които действат върху нас. Те подхранват благородни чувства у човека. Колкото по-благороден е човек, толкова повече се храни той от благата, които Бог е създал. Светлината също е храна. Хубавите мисли привличат енергии, необходими за тониране на мозъка. За да бъде работата ви успешна, лъчът, който излиза от очите, трябва да бъде насочен нагоре, над плоскостта. Отправен ли е надолу, каквато работа предприемате, ще върви назад. Човек трябва да владее очите си. Как се постига това? Чрез самовъзпитание. Като станеш сутрин от сън и отвориш очите си, първо ще погледнеш към красотата, създадена от Бога. Срещнеш човек, ще потърсиш нещо красиво в него. Търси всякога доброто в човека и там спирай погледа си. Като станеш мъдрец и възлюбиш човека, тогава ще видиш лошото в него и ще му помогнеш. Какво нещо е лошото, грозното в човека? То е неговото отходно място. Всеки дом има такова място. Там се изхвърлят нечистотиите. И светлината има отходно място. Докато са на Земята и светиите имат отходни места. В живота остават излишества, които трябва да се изхвърлят някъде. Злото трябва да излезе вън от човека. Ето защо, съзнателно или несъзнателно, някога

човек прави зло. То е старото зло, което той носи от далечното минало. Обаче това зло остава своите малки деца в човека, които растат и стават големи. Един ден човек и тях ще изхвърли навън. Ще дойде ден, когато злото ще стане безплодно. И тогава, като се изхвърли навън, няма да има вече условия за ново зло. Докато човек е на сегашната степен на развитие, все ще има в него деца на злото, които ще изпраща навън. Сега вие искате да знаете, какво се крие в човешката душа. Много неща са скрити в нея, но никой още не може да проникне там. Много завеси, много прегради я крият от човешкото око. Никой физиогномик не е проникнал там. В душата има дълбочини, за които се иска голяма светлина. Слабата светлина не може да проникне в тях. Като знаете това, не се мъчете да проникнете в душата – тази далечна област за вас. Радвайте се на великото благо, с което разполагате – очите. Пазете ги, поддържайте тяхното здравословно състояние. Ето, пролетта идва. Използвайте всичко, което тя носи. Гледайте цветята, изворите, малките бубулечици и на всичко се радвайте. В тях е красотата на живота. Хранете очите си с красиви образи.

Като усилва външното си зрение, с него заедно човек усилва и вътрешното си зрение. Физическото зрение е ограничено, духовното – неограничено.
(19; 22)

Кое от двете очи е създадено първо? – Дясното. – Дясното око има отношение към ума, лявото – към сърцето. Значи, имаме око на мисълта и око на чувствата. Кое е окото на постъпките, на волята? То е някъде в мозъка, то е третото око на човека.
(80; 13)

Освен двете очи на човека има и трето око, от което излиза Божествената светлина и което показва на човека как трябва да гледа. Физическите очи на човека са необходими, но ако третото око не е зад тях, човек нищо не би могъл да предаде на ближния си, на своя брат.
(39; 11)

По някой път, ако си упражнявате добре очите, ако вашите очи са в нормално състояние, много от съвременните препятствия или неразположения на вашия дух ще изчезнат. Много от състоянията се дължат на очите, които не се движат както трябва.
(30; 15)

Онзи, на когото очите са отслабнали, всяка вечер, преди да си легне, да отправя погледа си нагоре, не да си вдига главата, но очите си да движи. Вземете ясновидците, правят също упражнение. На онзи ясновидец очите са обърнати нагоре. Гледам онези хора, които са ангажирани със земята, гледат надолу. Избягвайте гледането надолу. Колкото гледаш надолу, толкова трябва да гледаш нагоре. Колкото гледаш наляво, толкова трябва да гледаш надясно.

Трябва да има движение на очите, за да не отслабват. Сега: Да ви накарам да си направите упражненията. Ще кажете: „Какво си върти очите?“ – Всичките хора страдат, че не си въртят очите, а си въртят главата. А в Природата окоето трябва да се върти. Докато се върти окоето добре, туй око е здраво. Тогава мускулите на очите се развиват.

(30; 15)

Първото нещо, което се изисква от вас, е да се освободите от всички неестествени неща във вашия живот. Болестите, старостта са неестествени неща. Ти казваш: „Очите ми отслабнаха, не виждам буквите, не мога да чета. Краката ми започнаха да треперят, не ме държат. Кръстът ме боли, не мога да спя.“ Това са остатъци от твоя минал живот. Очите отслабват, когато човек не прави нужните упражнения. Много хора не гледат, както трябва. Те отварят широко очите си, блещат се, но това не е гледане. Правилно е, когато искаш да видиш нещо, да не въртиш главата си на една и на друга страна, но да движиш очите си. Ще движиш очите си нагоре, надолу, настрана в посоката, където е предметът за наблюдаване. Иде някой при тебе и като искаш да го видиш, ти обръщаш главата си към посоката, откъдето той иде, а очите стоят неподвижни. Това значи да упражняваш главата и врата си, а очите да почиват. Така те стават лениви и постепенно отслабват.

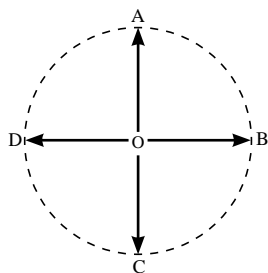
Някой казва: „Не обичам да гледам на небето; земята ме интересува.“ И това не е лошо, но като гледаш постоянно към земята, след три-четири години очите ти ще отслабнат. Гледай нагоре, надолу, наляво, надясно, да засилиш очите си. Не мисли, че е глупаво да гледаш нагоре, към небето.

Да се върнем към един от съществените въпроси – за очите. Казах, че за да не отслабват, очите трябва

да се упражняват. Има различни упражнения, които раздвижват всички очни мускули. Ако не се упражняват, очите постепенно отслабват и губят способността си да виждат. Всяко движение на око е свързано с известна мисъл. Дали движиш око си нагоре и надолу, надясно и наляво, в диагонал, ти възприемаш точно определена мисъл. Като е създал очите, Бог е имал предвид да служат на човека, да вижда всичко, което го обикаля.

(78; 14)

Съвременните хора се оплакват от отслабване на очите. Много естествено е, че отслабват – не се движат. По отношение на очите си хората са крайно нехайни. Тялото си тренират чрез различни движения, упражнения, екскурзии. Дойдат ли до очите си, нищо не правят за тях. Когато искат да видят нещо настрана, нагоре или надолу, те движат главата си, а очите стоят на едно място, като аристократи. Очите заповядват на другите удове да свършат една или друга работа, но сами те не работят, поради което малко кръв приижда към тях и слабо се хранят. Правете упражнения за очите си, да отправяте повече кръв към тях. Ето защо повдигайте често очите си нагоре, откъдето слиза светлината, и след това ги сваляйте надолу, в посоката, където тревите растат и никнат.

Обърнете внимание на четирите прави OA , OB , OC , OD , които са две по две в противоположни посоки. Привидно те изглеждат независими една от друга, в същност те имат обща връзка помежду си, движат се в кръг. За да върви хармонично в четирите посоки, човек трябва да знае начина, по който да ги координира. Две от

противоположните посоки, запример, посоките *ОС*, *ОА*, представляват посоки на движение на човешкия ум и на човешкото сърце. Като се движат, макар и в противоположни посоки, умът и сърцето образуват кръг. Външно те изглеждат отдалечени един от друг, като два различни свята, но всъщност са близо, имат допирни точки. Като излиза от точка *О* и върви в посока *ОА*, умът се движи в две направления – *АВ*, *АD*, като образува полукръг. Сърцето също излиза от точка *О*, върви в посока *ОС*, като се движи в направленията *СВ*, *СD* и пак образува полукръг. Двата полукръга се срещат в точките *В* и *D* и образуват пълен кръг. Когато казваме, че човек живее, имаме предвид четирите посоки, които се срещат в него. При движението си по тези посоки той среща известни противоречия, които се дължат на различно гъстата материя – причина за движението на човека в кръг.“

Който не обича да учи, да работи, оправдава се с отслабване на зрението си. От какво отслабват очите? От неправилен живот, от неправилни мисли, чувства и постъпки. За да усили зрението си, човек трябва да подобри мислите и чувствата си не по външен, но по вътрешен, духовен начин. Когато мислите, чувствата и постъпките на човека са чисти, той не се страхува, не се тревожи и безпокои. Каквито болести да дойдат, той остава неуязвим. И да заболее, болестта ще мине и замине, не оставя никакви следи. Коя е причината за това? – Чистата кръв.

Следователно, за да издържате на болести и страдания, да се справяте лесно с противоречията си, изчистете мислите, чувствата и постъпките си. Това е тъй наречената вътрешна чистота. Който има тази чистота в себе си, кръвта му е чиста. Здравето, силата и разположението на човека се дължат на чистата кръв... Чистият човек създава около себе си приятна, здравословна атмосфера, която привлича хората.

Нечистият няма такава аура и отблъсква окръжаващите. Благоприятната атмосфера се дължи понякога на чистотата на мислите, понякога – на чистотата на чувствата. Затова, ако погледнете човека с окото на ясновидеца, ще забележите около главата му светло сияние или ще усетите приятна, мека топлина около него. Значи причината за здравето и разположението на човека се крие в самия него. Който живее според законите на Бога, той всякога се радва на добро здраве и бодър дух. Такъв човек има малко противоречия... Всеки иска да излезе от дисхармонията в живота, но не знае как. Той е свързан с хиляди поколения преди него, които са грешили и предавали своите грешки на бъдещите поколения. Ето защо, за да изправи грешките си, човек трябва да надникне в миналото, където се крият както добрите и положителни черти, така и отрицателните. Като работи съзнателно върху себе си, човек работи и върху ония, с които е свързан. Като изправя себе си, той изправя и своите близки. Например, в миналото човек е работил много за развиване на личните си чувства. Днес те са спънка при духовното му развитие. Ако не може да се справи с тях, човек започва да страда и мисли, че хората не го уважават, не му се кланят, не го зачитат. Бъди извор, всички ще те уважават и почитат. Да бъдеш извор, това значи да даваш. Давайте на хората от богатството на своя ум, на своето сърце, на своята душа и те ще ви обичат, ще ви бъдат близки. Бъдете проводници на Божиите блага и енергии, за да ви търсят и почитат.

Работете съзнателно върху себе си и не се страхувайте, че черната земя ще ви окаля и опетни; не се страхувайте и от нечистия въздух; не се страхувайте и от нечистата вода. От черната земя излизат сладки плодове.

(17; 17)

Днес от всички хора се изисква да оценяват това, което им е дадено. Те имат очи, уши, нос, уста, които струват милиони и милиарди, но не ги оценяват. Не само че не ги оценяват, но те още не могат да си служат с тях, както трябва. В Америка приготвят един телескоп, широк пет метра в диаметър. С него може да се вижда това, което с досегашните телескопи не могат да виждат. Хората не познават още какво се крие в техните сетива. В очите си човек има един по-сложен апарат от този телескоп. Той е широк не само пет метра в диаметър, но много повече. Обаче, сегашните хора не са развили още този апарат, нито са го инсталирали. Пък и да го инсталират, те не биха могли да си служат с него. Те не могат да си служат с обикновените очи, а колко повече с вътрешните, в които се намира този телескоп. Голямо богатство представя този хороскоп, но само за онзи, който може да се ползва от него. Само човекът на Любовта може да се ползува от този телескоп.

(22; 15)

Ние мислим за духовния свят. Някой иска да проникне в духовната музика. Но за духовна музика се изисква духовно ухо. И за духовния свят, за да се види, се иска духовно око. Ако отидеш с тези очи и уши, нищо няма да видиш и да чуеш и ще кажеш: Там няма нищо, нищо не виждам. С физическите очи ще видите неща само които са физически.

(52; 18)

Мнозина се интересуват от духовния свят, но не могат да го изучат. – Защо? – Невидим е този свят. Наистина, невидим е духовният свят, но въпреки това оказва голямо влияние върху хората. Никой не вижда усилията, които съществата в духовния свят са правили и продължават да правят. Като изучавате

човека, вие казвате, че той има пет сетива, едн- колко си външни и вътрешни органи; знаете какви функции извършват тия органи, но как са създадени, кой ги е създал, не знаете. Например, казвате, че човек има две очи, с които вижда външния свят. Обаче той не подозира, че за двете очи, които му са дадени, Природата, със своите разумни същества, е изгубила хиляди години, докато ги създаде и докато научи човека да вижда. Първоначално човек е бил сляп, нямал очи, но като ги придобил, постепенно започнал да вижда. И днес още той не е дошъл до ясното виждане. Много неща има, които човек още не вижда. Обаче чрез усилията, които прави, за да вижда добре и ясно нещата, човек постепенно навлиза в духовния свят.

(85; 9)

Какво представят ясновиждането и яснослушането? Те са подобни на радиоапарата, с който съвременните хора си служат. Всеки иска да има радио, да слуша какво става по света. Не е достатъчно само човек да има радио, но той трябва правилно да го инсталира. Не е ли добре инсталирано, хората се оплакват от него, че ги заболяла глава, и търсят лекар да им помогне. От какво страдат? От главоболие. Радиото им бръмчи силно в главата. С други думи казано: когато в главата на човека дойде някаква идея, от която не може да се освободи, той веднага търси лекар. Лекарят дойде със своята спринцовка, направи няколко инжекции и по този начин прекъсва инсталацията. От 2000 години насам хората работят старателно да прекъснат инсталацията на своето вътрешно радио – не искат да бъдат ясновидци и яснослушащи. С помощта на сегашното радио някои учени опитват пулса на човека отдалеч. Особено това правят с авиаторите. Като опитват пулса им

Отдалеч, те познават състоянието на авиатора. Такова свойство има и вътрешното радио. Сегашните хора извадиха вътрешното радио отвън. Понеже мястото му в главата е малко, те не можаха да търпят шума му и го извадиха отвън. Като не могат да издържат шума на радиото, някои хора полудяват. Някой нагласил радиото си, слуша музика отдалеч някъде и казва, че била ангелска. Музика, която предизвиква главоболие, не е ангелска. Наука и религия, които причиняват главоболие и разстройват човека, не са ангелски. Те са опити само, които не са дошли още до положението на истинската наука и религия. Истински учен е този, за когото Природата оживява. Канарите, планините, земните пластове му проговарят. Той чете по тях живота на миналите поколения като по книга.

Който знае да чете по земните пластове, канари и планини, той може да се домогне до човешката реч и мисъл от хиляди години насам. На земните пластове е написана цялата история на Земята от началото на създаването им досега. Съвременните геолози четат по земните пластове, по техните огъвания и наклонявания, през какви перипетии е минала Земята. Обаче тия данни не са абсолютно верни. Как са наредени пластове отвън, това е едната страна на науката; важно е, обаче, какво е тяхното вътрешно положение. Една книга е ценна отвън, но още по-ценно е нейното съдържание. Да цените книгата по външността ѝ, това е все едно да се произнасяте за онзи свят по това, което знаете за физическия свят. Като не могат да проникнат в онзи свят, мнозина мислят, че като умрат, тогава ще знаят какво представлява онзи свят. Те не знаят, че ако нямат духовна светлина, като умрат, няма да виждат нищо, слепи ще бъдат. За да вижда нещата в онзи свят, човек трябва да е изработил своето духовно тяло, а

същевременно да има приятели, които да го обичат. Духовното тяло представя инструмент, с който човек може да си служи на онзи свят. Някои мислят, че като умрат, ще се освободят от мъчнотиите и страданията, които са имали на Земята. Те са прави, само когато са развили своето духовно тяло.

(75; 12)

Мнозина от вас искат да имат видения, да имат духовни опитности. Това желание е на място, но за да се удовлетвори, нужни са условия за него. Ако посадите едно малко цвете в саксийка, за да се развива добре, вие трябва да му турите добра пръст и редовно да го поливате. Иначе то в скоро време ще изсъхне. Такова нещо представят и центровете, чрез които човек влиза в контакт с духовния свят. Духовните опитности изискват условия за своята проява. Например, за да бъде ясновидец, човек трябва да има широко чело; въображението му трябва да бъде добре развито. Тъй щото, за да развие в себе си ясновидски способности, човек трябва да бъде в контакт с хора, в които тези способности са добре развити. По този начин тези сили оказват въздействие върху ония хора, в които съответните центрове не са още развити. Ученик, който има стремеж към музика, трябва да търси хора с добре развити музикални способности. Който обича рисуване, той пък ще дружи с художници. Писателят ще търси писатели; свещеникът ще търси свещеници; ученикът – ученици. Вие, като окултни ученици, ще търсите учени хора, които знаят повече от вас. Преди да се стремите към видения, трябва да развивате в себе си безстрашие, но не нахалство. Някой е нахален, натрапва се и мисли, че е безстрашлив. Безстрашието е качество на разумния човек.

(59; 6)

Като знаете, че чрез упражнения човек развива удовете си, казвам: работете за развиване на своите добродетели, разумност и сила. Вижте как свири на пиано опитният пианист. Като слага и вдига ръцете си от пианото, той изкарва приятни тонове за човешкото ухо. Такива трябва да бъдат мислите и чувствата на човека. Ако от вашите мисли и чувства не се образуват приятни за ухото тонове, какъв е вашият ум и какво е вашето сърце? Какъв човек сте вие, ако във всеки, когото срещнете, не видите една добра черта? Ако искаме да угодим на Бога и да имаме Божието благословение, трябва да знаем, че всичко, което Той е създал, е добро.

Като не разбират това, хората казват, че Бог не е създал нещата, както трябва. Те намират, че липсва нещо. – Защо? – Защото не съпоставят нещата. Жената казва: „Защо съм създадена жена?“ Преди няколко прераждания жената е била мъж, а мъжът – жена. Били ли са доволни от положението си? И тогава не са били доволни. Жената е форма, чрез която се възпитават чувствата; мъжът е форма, чрез която се възпитават мислите. За да могат в човека да се развиват и мислите, и чувствата, той идва на Земята ту като мъж, ту като жена. Мъжът и жената са форми, които един ден ще се слоят в едно и ще образуват един човек. Когато се развият чувствата и способностите в човека, тогава той ще бъде душа, която ще живее в друг порядък на нещата. Първоначално на Земята са съществували само растения и дървета и всички са мислели, че само дърветата трябва да съществуват. После дойдоха рибите, които мислеха същото – че в света трябва да има само риби. След тях дойдоха птиците, млекопитаещите и най-последно – човекът. Но и човек не е последна форма на творението. Сегашният човек вижда само отпред, а бъдещият ще вижда навсякъде: отпред, отзад, отгоре, отдолу. По този

начин той ще се освободи от всички нещастия, които сполетяват днешния човек. Това е ясновидството, за което мнозина говорят. Всичко това се постига само чрез Любовта. Любов към Бога и любов към ближния са двата велики закона, които управляват света. Като обича Бога и ближния си, нито мъжът трябва да ревнува жената, нито жената – мъжа. Щом ревнуват, те са още в старата култура, те не обичат Бога и ближния си. Ако обичат Бога и ближния си, любовта им е свята, към когото и да е насочена тя.

(8; 27)

Познанието на Бога не може да стане вън от човешкия ум, не може да стане вън от човешкото сърце, не може да стане и вън от човешката воля. Чрез ума ние ще придобием онази светлина, която е необходима. Чрез сърцето ще придобием онази топлина, която е необходима за живота. И чрез тялото ще добием онази сила, която е необходима за човешката воля. Защото онзи, безсмъртният човек, той трябва да има един отличен ум. Един отличен ум трябва да предвижда онова, което има да се случи след хиляди години. Има пророци, които са предсказали неща, които сега стават в нашите времена. А пък сега се предсказват неща, които за в бъдеще има да станат. Казвам: не би ли било полезно, ако вие знаете какво има да стане с вас за бъдеще? Къде е мъчнотията? Мъчнотията е, че всички вие ходите с була.

(49; 20)

Казвате: „Като идем в другия свят.“ Ако заминете в другия свят и не се отворят очите ви, що е оня свят? Да влезете в общение със светиите. В този свят, казвате, прозрял ли е някой ясновидец. Вие имате едно понятие за ясновидството. В този живот човек може да влезе и в общение със светиите. В този живот човек може да гледа онзи свят и да бъде в общение с ангелите. Но Любов трябва. Без Любов

не може да говориш с един ангел, с един светия. Но не такава любов, човешка. Съвременните хора, когато изучават дребните същества под микроскоп, трябва да има светлина, да ги озари, за да ги виждат. Защо по същия начин и ние да не можем да видим онзи свят? Всички проповядват: „Като умрем.“ А аз казвам: сега, като живеем. Като умрем, ще видим точно туй, което сега виждаме, понеже човек, като беше в рая, Бог му каза така: „В който ден ядеш, ще умреш.“ Господ каза на Адам: „В който ден ядеш от забраненото дърво, ще влезеш в този живот, в който ние сме на Земята.“ И като яде човек, веднага влезе. Ние поддържаме другото учение на Земята, казваме: „В който ден ядеш от плода, като Бога ще станеш.“ Туй, което каза змията, стана ли? Ева стана ли като Бога? Адам стана ли като Бога? Изгубиха и туй, което имаха. Не се самоизмамвайте. Непременно трябва да се тури на първо място послушанието. В какво седи послушанието? Без Любов никой не може да види лицето Божие. Без Любов никой не може да възприеме Истината. Без Любов никой не може да възприеме знанието. Без Любов никой не може да възприеме истинския живот. Без Любов никой не може да възприеме свободата. Без Любов никой не може да възприеме работата.

(52; 22)

Мнозина се стремят към придобиване на дарби по механически път. Каквито и усилия да правят, те трябва да знаят, че чрез външни, физически усилия никакви дарби не могат да се развият. Например, колкото и поклони да прави човек, колкото и молитви да чете, щом няма съдържание в тях, те не дават никакви резултати. Иска ли да постигне нещо възвишено и благородно, човек трябва да приложи самообладание. Физическите усилия не развиват дарбите. За развиване

на ясновидството, например, се изисква голямо самообладание и усилена работа върху ума, сърцето и волята. Ясновидецът трябва да има буден, развит ум и чисто сърце, да тълкува правилно образите, които невидимият свят му представя в будно и в сънно състояние. Ако човек види насън вълк, змия, лисица, ще знае, че скоро ще срещне човек с характер на вълк, на лисица, на змия. Ако сънува, че една птичка иска да влезе в дома му, това показва, че скоро ще срещне една страдаща душа. Това са символи, чрез които невидимият свят си служи. Това е неговият език. Вместо да говорят с часове, разумните същества си служат с образи, които съдържат в себе си някакви идеи.

(75; 2)

За ясновидството вие имате едно понятие, че то може да се даде отвън. Ясновидството аз да ви кажа как може да го придобиете. Представете си, че вие живеете в един салон, но дедите ви никога не са измивали прозорците и те са така зацапани, че влиза слаба светлина и нищо не се вижда. Вие всеки ден ги миете, но пак не се вижда. Казвам: отвън сте ги мили, когато отвътре ги измиете, веднага ще прогледнете. Ясно ще видите през прозорците. Една сестра ще каже: „Това не е за нас.“ Може да паднеш от стълбата, нека дойде една слугиня да ги измие. А пък никога една слугиня не може да измие вашите прозорци нито отвън, нито отвътре.

Казвам: Как се мият прозорците? Някой път лоши и посторонни мисли нападат вашия ум – изпъдете ги вън. В ума си човек трябва да туря яз*. Всичките непотребни мисли да не позволява да смущават ума му.

(11; 34)

Много заблуждения има в света, от които човек

---

* Яз – преграда за течаща вода (б.р.).

трябва да се освободи. Слушате някой да казва, че е евангелист. Питам: умът и сърцето му станали ли са евангелисти? Друг казва, че е окултист. – Умът и сърцето му станали ли са окултисти? Докато умът и сърцето на човека не се преобразят, не започнат да мислят като него, той никакъв не е станал. Ще каже някой, че станал ясновидец. Какво е неговото ясновидство? Какво особено е видял? Ако е въпрос за ясновидство, всички хора са ясновидци. – Кога? – Когато спят. Като стане от сън, човек започва да разказва какво е сънувал. Той видял насън хора, животни, градове, планини и реки, каквито в действителност не е виждал. Истински ясновидец е онзи, който вижда и в будно състояние, както и във време на сън.

Мнозина минават за ясновидци, а при това питат какво е тяхното предназначение на Земята. Предназначението на всеки човек е такова, каквото е било на майка му и на баща му. Свръх това той има да изработи още нещо. Изобщо всеки човек има ум, сърце, дух и душа. Следователно той е изпратен на Земята да развие ума си, да придобие повече светлина; той е изпратен на Земята да развие сърцето си, да придобие повече топлина; той е изпратен на Земята да придобие благородни качества, да разшири своята душа; той е изпратен на Земята да усилва духа си, да стане велик човек. Той ще има мъчнотии, но ще гледа на тях като на задачи за разрешаване. Решавайте задачите си, без да се спирате на нереални неща.

(8; 22)

Невидимият свят изпитва днес всички хора. Особено силно се поддават хората на одумничество. Достатъчно е да се съберат 2–3 сестри на едно място, за да започнат да говорят за другите. Други пък, като се съберат на едно място, ще започнат да се сравняват помежду си, кои са по-напреднали. Това са детински

работи. Някой мисли, че е напреднал, но утре го хване хрема или друга някаква болест и той не може да си помогне. Съберат се няколко сестри или братя около него, молят се, но не могат да му помогнат. Защо? Вярва се изисква! Гледам някоя майка, като се разболеят децата ѝ, тя се уплаши, изгубва всякаква надежда и съвършено отпада. Мъжът ѝ се разболеет, пак същото обезсърчение я обхваща. Така човек се изпитва. Вие трябва да бъдете като ясновидците, да виждате края на нещата. Бъдете тихи и спокойни. Нещата, отвън и отвътре, могат да се менят, но вие трябва да останете неизменни. Казвате за някого, че е добър. – Добър е той, защото работите му вървят. Изкуство е да бъде човек добър, когато работите му не вървят. И светските хора са добри, когато са богати, здрави, от никого несмушавани. Някой се оплаквал, че откак тръгнал в правия път, всичко се обърнало наопаки, работите му останали назад. Едно трябва да знаете: който влезе в Божия път, той първо ще започне да оправя забърканите си работи. И след като оправи всичко, което е объркал, тогава, ако продължава да работи, ще види резултат. Тогава работите му ще тръгнат напред. Какво правят хората? Като заборчлят, като изгубят богатството си, отиват при Бога, при своя Баща, да се нахранят малко, да си вземат някоя друга пара. Като забогатеят, пак отиват в света, където отново всичко изгубват. След това отново се връщат при Господа. Те ту отиват при Баща си, ту се отдалечават от Него, докато един ден съвършенообеднеятиказват: „Сиромасисме, отникъде нищо нямаме.“ – Не говорете така. Вие сте направили някаква грешка, затова сте изгубили богатството си. Сега ви е необходимо самообладание и работа, за да възстановите първоначалното си положение. Следователно, щом видите някаква грешка в другите или в себе си, ще знаете, че тя е задача, която трябва да решите.

И тъй, говорите ли за погрешките на хората, трябва да бъдете много внимателни, защото те са крайно чувствителни. Ако речеш да изправиш една погрешка на човека, той няма да те разбере право и ще започне да се съмнява в тебе. Аз съм правил ред опити и виждам колко хората са мнителни. Казвам на някого, че има еди-каква си погрешка. Той веднага се обижда и ме пита: „Кой ти каза това?“ Казвам: все ще ми е казал някой. Първо аз ще те видя; после хората ще ми кажат; след това ангелите ще ми кажат, а най-после и Бог сам ще ми каже. Значи, първо аз виждам хората; което аз не виждам, ангелите виждат и ми съобщават; което ангелите не виждат, Бог вижда и ми казва: „Кажи на този човек, че ако не изправи погрешката си, ще си навлече голямо страдание.“ Не мислете, че никой не вижда какво правите. И вас виждат, и вие виждате – всички сте ясновидци. От виждане до виждане има разлика. Когато обичате един човек, вие виждате по един начин; когато не го обичате, вие виждате по друг начин. За да се виждат нещата в духовния свят, и там атмосферата трябва да бъде тиха, спокойна, да могат пречупванията и отраженията на светлината да стават правилно. На първо място е необходима спокойна атмосфера, защото и в духовния свят стават пертурбации, както и във физическия. Ако вашият дух не е тих и спокоен, вие не можете да възприемете трептенията на духовния свят. Щом искаш да изправиш погрешката на някой човек, най-първо ще пристъпиш към него с всичкото благородство на душата си, за да го предразположиш, да разбереш състоянието му. Щом разбереш състоянието му, ти можеш да му помогнеш. Помогнеш ли на него, ще помогнеш и на себе си. Да помогнеш на ближния си, това е цяла наука.

(66; 2)

Като ученици, от вас се иска нова мисъл. Новата мисъл и новите разбирания коренно се различават от старите. Това не значи, че човек изведнъж ще се освободи от старото. Това става постепенно, с време, но все така са нужни опити в това направление. Всички отрицателни прояви на човека са остатъци от стария живот. Например, натъкне ли се на съмнението и подозрението, човек е в стария живот. За да се освободи от съмнението, той трябва да му противопостави някаква нова мисъл. Ако искате да не се съмнявате, станете ясновидци. Ясновидецът не се съмнява в никого, нито подозира. Той от дома си още вижда как постъпва даден човек и знае, например, дали обича да краде. Тъй че той не съди човека само по подозрение. Така постъпва и разумният свят. Той изпраща човека на Земята, дава му всички условия да се прояви свободно и след това, като разполага с данни, тогава го съди. В разумния свят не съдят човека само по предположение или подозрение. Там не съдят човека само за това, че помислил нещо лошо. Човек не е отговорен за лошата мисъл, докато не я е реализирал. Като казвам, че човек трябва да се стреми към нова мисъл, това не значи, че досегашната мисъл нищо не е допринесла. И тя е дала нещо на човечеството, но е време да се замести с нова. Старите ви обуча са били ценни досега, но вече са скъсани и трябва да ги замените с нови. На времето си те са играли някаква роля. Сега всички хора се нуждаят от нови мисли, нови разбирания, нови желания и нови постъпки. Всяка нова мисъл е нов костюм, с който човек трябва да се облече, за да свърши известна работа. Постоянно слушате да се говори за живота на пророците и апостолите. Как са живели те? Всеки може да живее като пророците и апостолите, ако е готов да изпълнява волята Божия. Само онзи може да изпълнява волята Божия, който обича, който има

знания и който е свободен. Когато любовта, знанието и свободата се проявяват в човека едновременно, той може да изпълни волята Божия. Липсва ли само един от тия принципи, той не е готов да изпълни волята Божия. И да има готовност, условия няма. Значи, когато Любовта, Мъдростта и Истината доброволно дойдат в помощ на човека, той може да изпълни волята Божия.

(9; 3)

Мозъкът е орган на мисълта. Затова ще се научите първо да владеете отделните центрове, като изразители на различните умствени способности. Това знаят посветените. За непосветените, обаче, мозъкът представя една мека маса, която се състои от сиво и бяло вещество, в което кръвта приижда периодически във вид на приливи и отливи. Това е физиологическата функция на мозъка, но той има и друга функция. Ясновидецът вижда, че от мозъка излизат хиляди нишки в различни направления, по които минават различни течения. От мозъка тия течения отиват по цялото тяло. Те обхващат и мозъка, и сърцето. Оттук се явява различието между мислите и чувствата у човека. Не само това, но теченията на научната мисъл се различават от обикновената. Колкото по-силни са теченията в един мозъчен център, толкова по-голяма е неговата дейност. Който не разбира направлението на тези течения и не може да ги трансформира, излага се на опасност. Например, теченията, които минават в задната част на мозъка, събуждат низшите чувства у човека и ако не може да ги владее, той изпада в големи изкушения. Ако ученикът не разбира, че причината е в самия него, той ще я търси вън от себе си. Той не трябва да се заблуждава, но да знае, че седалището на нисшите чувства е в задната част на мозъка. Там живеят цели племена от нисши същества, които влияят на човешката мисъл. И тъй, за да владее човек

силите на мозъка си, има различни методи, които трябва да се прилагат правилно. Това не значи още, че в няколко дена или месеци може да се постигнат големи резултати. Ако след няколкогодишна усилена работа имате микроскопически резултати, това е голямо постижение. Радвайте се и на най-малките резултати. Няма по-голямо благо за човека от това, да владее силите на своя мозък, да регулира своите състояния и да пренася енергиите на мозъка от един център в друг. Това значи да има човек самообладание. Отученика се изисква освен да има самообладание още и да разполага със своите мозъчни центрове, да знае кои от тях да слага в действие и как да ги заставя да работят. При това не се позволява да пресилва нещата – за микроскопическа работа да предизвиква усилена мозъчна дейност. Микроскопическата работа изисква малки усилия. Ако имате една малка придобивка, ще я прецените правилно, без преувеличаване или намаляване. За себе си ще имате точно определено мнение: нито честе много талантлив, нито неспособен. Ако имате някаква дарба, ще работите върху нея, да я развиете; щом не работите, а мислите, че сте даровит, един ден ще се разочаровате в себе си. За да не изпада в противоречия и разочарования, ученикът трябва да знае какво задължение има всеки ден и как трябва да го свърши. В Божествената школа всяко нещо е точно определено. Ако ученикът от обикновените училища знае програмата си за всеки ден, колко повече това трябва да знае ученикът на Великата школа. Дето ходи, той вижда нещата ясно. Той не може да каже: „Каквото Бог даде, това ще стане.“ Ние трябва да изпълним всичко, което Бог ни е възложил още при създаването на света. Той е поставил силите на човешкия мозък в хармония.

(79; 8)

Човек може да чете не само по линиите на лицето,

но и по цветовете, които окръжават човека. Това е достойние на ясновидеца, но не и на обикновения човек. Например, ако някой човек поддържа в себе си едно възвишено, благородно чувство от духовен характер, той ще бъде потопен в нежнорозов цвят. Колкото повече чувството приема нисш характер, цветът постепенно потъмнява. Не само чувствата имат специфични цветове, но и мислите. Опитният ясновидец чете по цветовете като по книга. Обаче има различни ясновидци. Някои от тях виждат нещата, а други ги възприемат по интуиция. Всеки човек може да развие своята интуиция и да предчувства какво ще му се случи. Почти всички хора имат до известна степен предчувствие, с което познават, че ще им се случи нещо. Няма човек в света, който да не е предупреден за онова, което предстои да му се случи. Някои съзнателно отблъскват това предупреждение, други не го приемат, а малцина се вслушват в него. Понякога външно човек е разположен, а вътре изпитва някаква горчивина. Това показва, че работата, която предприема, ще започне добре, а ще свърши зле. – Не може ли да се избегне лошият край на това предприятие? – Ако в човека има благоприятни вътрешни условия, може да се избегне; ако няма такива условия, не може да се избегне. Когато известно нещастие не може да се избегне, това показва, че човек се намира под закона на кармата – закон на промени и последствия. В миналото, някога човек е създал нещо, което днес носи лошите последствия. Някои от състоянията, които човек преживява, имат връзка с миналия му живот. Някои състояния, обаче, днес ги създава. Ето защо човек трябва да бъде внимателен в мислите, чувствата и постъпките си. Предприема ли някаква работа, първо той трябва да се изпита може ли да я свърши успешно. Ако не може, по-добре да не я започва, за да не влиза в стълкновение със себе си и с окръжаващите.

(67; 29)

Когато на съвременните хора се говорят неща, повисоки от техните разбирания, те се запитват реално ли е всичко това. Питам: реално ли е всичко, което ясновидецът разказва? Той казва, че вижда красиво, обширно поле, напъстрено с различни цветя, но докато говори още, картината изчезва пред него. Той вижда красиви, величествени планини пред очите си, каквито никога в живота си не е виждал, но скоро и те изчезват. И той сам се чуди реално ли е това, което вижда, или не е реално. Ако ясновидецът вижда само картини, без да може да стъпи на тия места, той се намира пред символи, които трябва да тълкува. Обаче ако едновременно вижда красиви полета и планини и може да ходи по тях, той се намира в реалността на живота. Ако ясновидецът види през деня звезда, която внася в ума му една светла идея, тя е реална. Той се свързва със светлината на тази звезда и започва правилно да мисли. Като ученици вие трябва да изучавате себе си, да проявявате нещата, за да се домогнете до реалността на живота. Например, някой ученик се явява на изпит, очаква да получи шесторка, а всъщност свършва изпита си едва удовлетворително. Друг път се колебае в себе си, а свършва добре. Той трябва да се вслушва в себе си, да не изпада в противоречия. Реалността изключва всякакви противоречия. Като развива своята интуиция, човек постепенно навлиза в реалния живот. Изучавайте природата, за да разбирате езика им. Като наблюдавате изгрева и залеза на Слънцето, вие ще знаете какъв ще бъде утрешният ден: дали ще вали, ще има ли вятър и т.н. Природата учи човека чрез символи. Те са нейният език. Като работи съзнателно върху себе си, човек трябва да развива и своя вътрешен барометър, според който да определя както външните, така и своите вътрешни промени. Всяко вътрешно неразположение в човека говори за известна дисхармония в неговите

мисли и чувства. Щом ги изправи, и хармонията му се възстановява. При това положение той става господар на своите мисли и чувства. Светът, който е в самия човек, действа върху парахода му, т.е. неговото тяло, с което той пътува. Не е ли добре построен, параходът му ще се разбие от вълните на неговия вътрешен свят.

(75; 2)

От Божествено гледище човек не трябва да се страхува нито от залеза на слънцето, нито от смъртта. Страшно е, когато нещата стават преждевременно. Човек може да се роди преждевременно, може и да умре преждевременно; той може да забогатее преждевременно, може и да осиромашее преждевременно. – Нали човек може да направи всичко, каквото пожелае? Той може да направи всичко, което е в неговите условия и възможности, но трябва да се пази, да не излиза вън от условията на земния живот. Следователно, докато преждевременно е на земята, човек не трябва да напуска условията на земния живот. Това не трябва да ви плаши, но да бъдете будни. Трябва ли ясновидецът да се страхува от живота? Той вижда нещата ясно, той вижда слънцето и през деня, и през нощта и знае, че то е проява на Божественото съзнание, което е вечна светлина.

(79; 14)

Вярата е едно чувство, което ни показва какво има в другия свят. Ако човек би разбирал вярата, той би видял по закона на вярата другия свят. Този, невидимият свят ще се открие пред него. Не само да вярваш в нещо, което се вижда, но чрез вярата ти може да станеш ясновидец, да виждаш нещата. Вярата е закон за виждане. Онзи, който не знае, вярата в него е като едно чувство. Но онзи, който е разбрал вярата, той вижда, може да си направи

своите заключения.

Има една английска книга, в която се описва, че в 45-та година на миналия век в Англия минава една епидемия, нещо като чума. Сто хиляди хора са измрели. Една вечер един английски астроном гледа на небето, на километри, един грамаден човек. Вечерно време се явява на небето от изток към запад. Той си трие очите, мисли, че е илюзия някаква, но всяка вечер го вижда, явява се този грамаден човек. Вика той десет души свои колеги, между които една жена астроном. Дошло времето, когато човекът се явява, и той ги поканил да наблюдават небето. Гледа първият астроном и като го видял, започнал да си трие очите. Какво видя? – Не зная, някаква илюзия виждам. Вторият гледа и той казва, че някаква илюзия трябва да им в стъклата. Изредили се и деветимата, най-после дошъл ред на жената. Тя като погледнала, казала: „Един голям човек има на небето.“ Този, който пише книгата, казва, че щом изчезнала епидемията, и грамадният човек изчезнал. Значи, това същество отгоре дошло със своите влияния да направлява тази болест. То я направлява като генерал, който ръководи тази епидемия, кои хора трябва да умрат.“

(34; 2)

Бях в Сливен и ми разправиха своите опитности. Един религиозен ми казва: „Видях Христа.“ – Как го видя? – „Облечен в бяла аба като шопите.“ От всичките религиозни хора, които съм слушал, само едно ми допадна. То беше пак в Сливен. Една сестра казва: „Аз видях Христа.“ Казвам: „Как го видя?“ – „Видях го много добре, но ми посочи с пръст един гроб и ми каза: „Виждаш ли този гроб? Като влезеш в гроба и като минеш през него, аз ще те приема при Себе Си. Тогава ще ядеш само смокини и плодове, не както сега.“ Казвам: „Ти си Го видяла.“

(76; 7)

Като се говори за наука, разбираме Божествената наука. Следователно, ако влезете в Божествения свят, ще се натъкнете само на една наука. Там не съществуват две науки, както на Земята. Тук се говори за светска и за духовна наука. На Земята се говори и за религия. Обаче в Божествения свят никаква религия не съществува. Там няма храмове, свещеници, одежди, служби. Там има неща, за които не сте мислили. Ако ви кажа какво има там, трябва да си послужи с езика на Павел, който казва: „Нито око е видяло, нито ухо е чуло това, което Бог е приготвил за ония, които Го любят.“ – Кога се яви религията? – След падането на първия човек. Тогава започнаха да строят църкви, в които да служат свещеници и владици. Казваш: „Ще вървя по пътя на свещениците.“ – Чудно нещо! Защо не вървиш след Бога, а ще вървиш след свещениците? Вие сами ги създадохте и казвате, че Бог говори чрез тях. – Лъжете се. Бог не говори чрез платени хора, каквито са свещениците, владиците. Бог не управлява и чрез платени съдии, министри и управници. В Божествения свят не се плаща за никакви служби. Там всички работят даром, от любов. Като не знаят какво представя Божественият свят, някои ме питат как ще бъдат облечени там, в какви къщи ще живеят и т.н. Други ме питат вярно ли го описват ясновидците. Според мене духовният свят не е такъв, какъвто го описват; според ясновидците той е такъв, какъвто те го виждат. Всъщност всеки сам трябва да се свърже с духовния свят и да го разбере според своя ум. И тогава, като ви дадат една формула, вие сами ще я разгълкувате правилно.

(47; 13)

В Божието царство всички неща са предвидени. В Божията държава всички закони, всичко онова,

което е необходимо за нашия ум, за нашето сърце, за нашето тяло, всичко е предвидено в Божия бюджет, до най-малките подробности. Сега някои казват: „Това търпи доказателства.“ Да, търпи доказателства. Това е една математическа вероятност, която може да се докаже по дългия път на опита, а може да се докаже и изведнъж. Например, по закона на разсъдението може да познаете дали един човек е добър, или лош след много години, а по закона на интуицията може скоро да познаете дали един човек е добър, или не. Дали ще може да вършите работа с него, или не. Някой ще каже: „Как е възможно това?“ Представете си, че аз трябва да посетя Слънцето. Как? Допуснете тази вероятност, че жителите на Слънцето ме канят да им направя едно посещение. Има два начина за отиване дотам. Аз тръгвам за Слънцето с бързината на светлината и в осем минути съм там. Друг един господин, мой приятел, също е поканен да отиде на Слънцето, но той тръгва с най-бързия трен, който пътува с бързина 150-200 км в час. Как мислите, след колко години този господин ще стигне на Слънцето с този бърз трен? – Ще му вземе най-малко 200 години. Аз ще стигна само след осем минути, ще поразисквам малко с жителите на Слънцето и скоро ще се върна на Земята. Туй пътуване с бързия експрес е нашият разсъдък. Някой казва: „Ние разсъждаваме.“ Да, ще стигнеш до Слънцето след 200 години. Затова хората казват, че опитността учела хората. Да, опитността на дългия път. Това е до начина на движението. У някои хора съзнанието се движи полека, а у други – бързо. Ако вие четете Сведенборг – един съвършен човек, у когото религиозните чувства са силно развити, ще видите, че той разправя за работи, за които вие бихте казали: „Дали всичко това е вярно, или не?“, „Дали този човек е с ума си, или не?“ Не, това се истински неща. Той разправя какви са ангелите, как живеят, какво мислят. След туй описва всички хора на

Земята, в Англия, във Франция, в Африка и другаде, описва ги най-подробно, разправя, че ходи при тях, че се разговаря. Какво ще кажете вие за всичко това? Сведенборг казва: „Ако вашите чувства са развити тъй, както моите, вие ще можете да проверите тия неща.“ За да ги провери човек, се изисква един организъм, малко по-другояче устроен от сегашния. Един човек, който обича материалния свят, не може да влезе в небето, защото неговата материя, неговото съзнание не може да се трансформира тъй лесно.

(44; 8)

Словото подразбира Божествените мисли. Милиони години са били нужни, докато се създаде сегашното слово! Някои ясновидци, както и много от заминалите, които са проникнали във висшите полета на духовния свят, казват, че този свят е безмълвен. Те смятат, че той е свят на абсолютно мълчание; той е абсолютно идеен свят. Който е ходил на оня свят и се върнал на Земята, казва: „Втори път не отивам там.“ – Защо? – „Защото там владее абсолютно мълчание. Там всеки живее за себе си.“ Казвам: това е най-голямото заблуждение. Божественият свят не е на мълчание, но свят на пълна хармония, на красив музикален говор. Най-красивата реч е тая на Божествения свят. За да разбере това, човек трябва да притежава такива органи, чрез които да възприема висшите вибрации на Божественото Слово. В окултната литература се говори за различните полета на висшите светове, които се именуват различно: физическо поле, астрално, висше ментално, ментално или умствено, каузално или причинно и други. Не е важно, че съществуват различни полета; важно е защо на едното поле е дадено името физическо, на другото поле – астрално, ментално и други. Важно е също какво е отношението между мислите и чувствата, между чувствата и действията, между мислите и действията или между мислите и причините на нещата. Това е дълбока философия, която нито християните, нито вие можете

да разрешите. Всеки свят се определя от степента на развитието на разумните същества, които живеят там. Всяка форма на физичния свят е резултат от дейността на разумна сила, която я е създала в миналото.

(47; 5)

Иде вече нова епоха в живота – епохата на онова семе, което паднало на добрата почва. Човечеството се нуждае от нов строй, от нови реформи. При старите разбирания никакво развитие, никакъв напредък не може да се очаква. Човечеството е дошло вече до края на своето разбиране. Нов подтик е нужен. Както и да се завърти колелото на стария свят, нищо не може да го помръдне. Както и да кърпят старото, повече дупки ще се отворят. Сегашният свят е фалирал търговец, който постоянно кърпи къщата си, но тя все си тече: от едно място я закърпиш, от друго започне да тече. Ден след ден, година след година я кърпиш, докато най-последната къща рухне. Аз искам да бъдете свободни, да не поставяте преграда на своите мисли, чувства и действия. Мислете, чувствайте по свобода. Знайте, че всяко действие среща и противодействие. Ето защо, ако действията ви не са в хармония с Природата, ще срещнете противодействия. – Защо идват противоречията? – Те са допуснати като условия за развитие. Без противоречия, без добро и зло човешкият ум не може да се развива. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите доброто и злото като противодействащи сили в цялата Природа; щяхте да видите как живеят съществата в ада и рая. Само така ще разбере човек и двата свята – ада и рая. Само така ще разбере той защо съществуват злото и доброто. Докато не разбере тия неща, той всякога ще се натъква на противоречия. Докато не разбереш законите на целокупния живот, всякога ще се натъкваш на противоречия.

(72; 3)

Не е лесно нещо човек да бъде пророк. Пророците са изложени на известни изпитания. Не е лесно човек да бъде учен, да бъде ясновидец. Ако всички хора бяха ясновидци, при сегашното положение, то щеше да ви побелее главата преждевременно. До ясновидеца идат непоносимите страдания, които съществуват в света, онзи вик, онзи зов за помощ, който съществува навсякъде.

(61; 2)

Ето що казва Христос: „Когато някой от вас страда и е много отегчен, нека дойде при Мене, Аз ще откупя неговите страдания, като му дам нещо друго: ще направим обмяна на чисто братски начала.“ И тъй, Христос слиза на земята – в слава, за да отнеме този товар на хората, и затова казва: „Възложете си товара на Господа.“ Ще направите една обмяна: Господ ще вземе вашите страдания, а в замяна ще ви даде радости. Като е слязъл на земята, Той е искал да ви направи щастливи. Но за да бъдете щастливи, трябва да бъдете умни, мъдри. Произнасянето на думата „мъдрост“ да става, само когато не можете да разясните някой труден въпрос. Произнесете думата „мъдрост“ и постойте 10 минути, след това ще настъпи известно прояснение. Ще приличате на някой слепец, когато проглежда и вижда красотите на света; той тогава казва: „Виждам всичко в света хубаво и разбирам колко е велик Господ!“ И ние трябва да благодарим Богу, че е създал този свят, че е създал дом, братя, сестри, майки, бащи, жени, деца, па и нещастия покрай това – за всичко трябва да Му благодарим. Онези, които са тръгнали в Христовия път, трябва да благодарят на Бога за всичко. Като благодарим на Бога, тогава всички ще се разберем. И като произнесем думата „Любов“, тъжни ли сме, веднага ще почувстваме радост, топлина, която ще се разлее по тялото ни и нашите вкоченявали членове

ще започнат да се размърдват, и ще видим наистина ангели да слизат отгоре. Това значи да станеш ясновидец. Някои чакат, като умрат, тогава да видят всичко ясно – да станат ясновидци. Не чакайте да умрете, а докато живеете, да възкръснете в Господа. Не казвайте: „Като умра“, а: „Като си промня дрехите, като се обърна от червей в пашкул и от пашкул в пеперуда.“ Вие казвате: „Ще умра, ще ме заровят в черния гроб и като ме нападнат червеите, какво ще стане с мене?“ Червеите – това са вашите по-малки братя. Ще дойдат те и ще кажат: „Я да ви вкусим малко; Христос беше за вас жив хляб, а вие ще бъдете за нас жива храна.“ Но човеците не са в гробовете, това да не ви плаши, аз не ги виждам в гробищата. Пак ще ви повторя: има два вида хора – едни живи-мъртви, каквито срещаме всеки ден из София, а другите мъртви-живи. Христос казва: „Блажени мъртвите-живи, които умряха за Господа!“, а никъде не е казано: „Блажени живите-мъртви.“ Последните са гъсеници. Мъртвите-живи са пеперуди и са безопасни, не ядат листата на дърветата, понеже листата са необходими. Когато във вашия живот влезе някоя мисъл, която ви разрушава, тя е една гъсеница, изпъдете я навън. А когато влезе мисъл, която ви подига, тя е една красива пеперуда, задръжте я. Следователно, всеки ден изхвърляйте навън мислите, които изяждат листата на вашия живот. Това е учението на Христа.

(73; 15)

Часть IV

УПРАЖНЕНИЯ

*Туй, което ученикът знае, трябва да
го приложи въ живота си!*

*Знаеш само това, което си приложил
и опитал.*

*И само това знание ще върви винаги
след тебе.*

Казвам: във всинца ви трябва да има добра воля от всичко онова, което Бог е дал, да се учим и да видим духа, който ни ръководи. Бог иска да ни даде едно знание и трябва да минем през опитности, докато дойде да разберем вътрешния смисъл, какво Господ иска да ни научи.

(76; 7)

Всякога слушай гласа на душата си, и ще знаеш как да постъпваш.

(69; 104)

Ученикът не трябва да губи своята чувствителност. В неговите чувства не трябва да настъпи притъпяване. Възвишената мисъл префинява нервната система и я прави по-чувствителна.

(69; 185)

Ако искате да влезете във връзка със съществата от невидимия свят, трябва да събудите духовните си сетива.

Засега човек има развити пет сетива; за в бъдеще ще развива постепенно още седем, в течение на своята еволюция. Сетивата са общо 49, но те ще се развиват в по-далечно бъдеще. А в още по-далечно бъдеще сетивата ще са безбройни.

(70; 1160)

Всеки човек има допирни точки с космическото, Божественото съзнание. Щом човек дойде в съприкосновение с разумни същества, веднага в него се заражда един вътрешен подтик, един велик импулс да се обърне към Бога, да се самоотрече от всички материални блага, да служи на хората от любов към Бога, да носи навсякъде радост и веселие.“

(71; 2427)

Като станете сутрин от сън, правете следното упражнение: седнете спокойно на стола, повдигнете

ума си към Бога и кажете: „Господи, помогни ми да направя връзка между обикновеното и Божественото си съзнание.“ Размишлявайте върху тая връзка пет минути и започнете работата си. Вечер преди лягане благодарете за помощта, която ви е дадена през деня, и пак помислете за силата, която се крие в тази връзка. Не очаквайте големи резултати изведнъж. Само с обикновеното съзнание нищо не можеш да направиш и само с Божественото съзнание нищо не можеш да направиш. Обаче двете съзнания заедно представят велика сила. Обикновеното съзнание е утробата, в която се реализират всички възможности. Божественото съзнание крие в себе си възможности за тяхното реализиране.“

(32; 234)

При сегашните условия човек не може да постигне всичко изведнъж. Сочите, които днес има, той не може да вижда всичко. За да вижда всичко, човек трябва да разполага с особен орган. Тогава той ще вижда не само това, което става пред него, но и това, което се върши зад него. Той ще вижда и през прегради. Обаче така могат да виждат само истински културните и благородни хора, защото те няма да злоупотребяват с това, което виждат. Ако ясновидството се развие в обикновените хора, те ще направят ред погрешки и престъпления.

В това отношение природата знае на кого какви способности да даде. Докато човек не е развил своите висши чувства, Природата не може да му даде необикновени дарби и способности. Тя му е дала много работа, много занимания, за да не скучае, да не се отегчава. Веднъж дошъл на Земята, човек трябва да учи, да мисли. Всяка вечер или сутрин той трябва да употребява 10-15 минути за размишление, да си отговори на въпросите защо е дошъл на Земята, какъв е смисълът на живота. Чрез мисълта си човек черпи

енергии от Природата. Така той си пробива път и през най-непроходимите места и се свързва с великото, мощното в Природата. Ако не можете изведнъж да си отговорите на някой въпрос, не се обезсърчавайте. Постоянствайте ден, два, три и повече, докато се свържете с мисълта на по-напреднали от вас същества, които веднага ще ви помогнат.

(13; 14)

Първото нещо е сутрин като станете, да имате една определена мисъл. Ако нямате определена мисъл, тогава във вашия ум нахлуват мисли, които не ви ползват. Вие започвате да приемате както по радиото. Постоянно възприемате чужди мисли от една станция, после от втора, трета, четвърта. Затворите радиото, чули сте нещо.

(42; 33)

Аз бих ви препоръчал един метод за само-наблюдение. Щом станете сутрин, поставете се в едно състояние на вашата интуиция да схванете кои въпроси и кои мисли най-много ви интересуват. Схванете ли някоя мисъл и тя е най-важната, обмисляйте я през целия ден и се постарайте да я реализирате. Не се занимавайте с блуждаещи мисли по форма, съдържание и смисъл. А всяка конкретна мисъл, у която формата, съдържанието и смисълът изпъкват ясно, постарайте се да я реализирате. Дали тази мисъл е практическа, дали е мисъл за художество или за физически труд, или каква и да е друга мисъл в живота, безразлично е, стига да има приложение – постарайте се да я реализирате.

(4; 18)

Ще имате предвид следното правило: когато сте развълнувани, сутрин или вечер, концентрирате ума си или към края на носа, или към центъра на веждите. Защо? Във веждите вътре, между космите

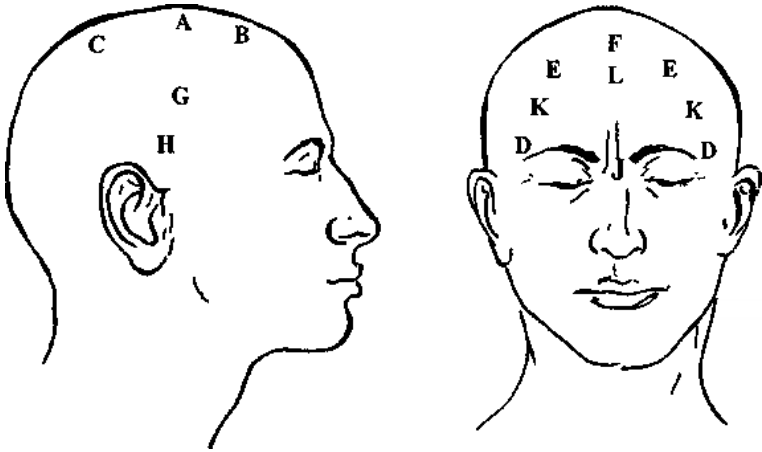
има празнина, наречена „Празнина на безмълвното наблюдение, на Божествения ум“. Щесеконцентрираш, ще държиш ума си буден, докато ти дойде една светла мисъл, едно просветление. Да кажем, че решаващ един важен въпрос. Спри ума си върху него и след малко ще проблесне една малка светлина, ще ти дойде една светла мисъл, която ще те напъти към този път, в който трябва да тръгнеш. По някой път, когато на хората им дойдат големи страдания, свиват веждите си. Когато човек свие веждите си, той несъзнателно концентрира ума си към центъра на веждите. Щом концентрирате ума си нагоре, вие го проектирате от центъра на главата си към Слънцето, т.е. към Централното Слънце на духовния свят. Ние определяме, че Бог е над главата ни. Не мислете къде е Бог. Щом проектирате ума си към веждите, нагоре, непременно своята мисъл ще донесе някакво благо в живота ти.“

(1; 8)

Главата съставлява капиталовложението, лицето представлява капитала в обръщение, а ръката показва печалбата. Умът е физическата страна на Божествения свят, мозъкът е физическа страна на ума, а човешката глава е резултат на човешкия Дух. Душата работи чрез сърцето, а Духът – чрез ума. Белите дробове са резултатът на човешката душа, а стомахът е физическият човек. Във формите на тялото, където е издуто, налягането е отвътре, а където е вдлъбнато, налягането е отвън.

Във френологията американците и англичаните дойдоха до една граница, където спряха; оттам нататък им трябва нови хоризонти и интуиция. Съвременните физиономисти нямат максими кога лицето е нормално, не знаят кои са мерките. Има правила при каква дължина носът трябва да има еди-каква ширина.

Когато носът е по-широк, чувствата преобладават, а когато е по-дълъг и по-тесен, умът преобладава.

Когато една част на мозъка е била активна и е действала, там костта на черепа е станала тънка и обратно. Да разгледаме човешката глава. Светските способности са поставени по-долу, духовните – по-високо, а умствените и Божествените – най-горе на главата. Някой човек ти е приятен, понеже у него е развит центърът на справедливостта (С), или центъра на милосърдието, който е горе на главата, малко отпред (В), или пък центъра на Любовта към Бога, който е горе на главата (А). Центърът на музиката е над външния край на веждите и по челото нагоре (D). Центърът на разсъдливостта (Е), центърът на интуицията (F) и центърът на въображението (G) е на горната част на челото. Центърът на алчността е над ушите и малко напред (H). Центърът на индивидуалността е между веждите (J). От двете страни на челото е центъра на причинността (K), а между двата центъра на причинността е центърът на сравнението, малко над центъра на челото (L).

Генералите имат широка глава, не им мигва окото при опасност; ако някой човек има тясна глава, не става генерал от него. Когато главата горе е вдлъбната, това показва слабо развито религиозно чувство. Да кажем, че си наследил от баща си широка глава и затова кипваш; тогава ще пратиш енергия и кръв към челото и към горната част на главата.

Като обичате Господа, горната част на главата ви, дето е центърът „любов към Бога“, ще се повдигне. Индусите наричат този център „хилядолистник“. Той още не е цъфнал. Докато не се разцъфти, не можете да разберете живота. Отправяйте мисълта си нагоре, към възвишения свят, за да храните тоя център. Когато хората са много фамилиарни помежду си, това показва, че този център още не е развит. Когато се събуди той, човек става внимателен, нежен към хората. Той цени човека и като жив, и след смъртта му.

(2; с.277)

Един брат каза: „Вие в една от последните лекции казахте, че трябва да развием хилядолистника, който се намира на най-горната част на главата, понеже той е телефонната слушалка, чрез която се свързваме с Бога. Казахте, че чрез този център се проявява Бог“.

Човек трябва да държи хилядолистника в изправност. Той трябва да функционира правилно. Човек като отпрати ума си към Божествения свят, към Божественото, като мисли за Бога, хилядолистникът вечеработи и се развива. Например, както някой, който се упражнява да пее, събужда и развива музикалния център на главата си, също така и хилядолистникът се събужда, като мисли човек за Бога. Обаче, човек освен с мислене за Бога, може като спомагателно средство да си служи и с движение на ръцете, при

което да допира с ръце горната част на главата, дете е хилядолистникът; например, при изговаряне на някои формули може да прави обливане с ръце.

Даже хората, без да съзнават, постоянно си бутат главата. Това е, за да развият центровете там. Има и други секретни методи за развитие на хилядолистника, но засега човек трябва да се задоволи с малко. За мъчните задачи се изисква дълго време да се приготвяваш. За всяко нещо Бог е приготвил специфично време и същества; също и съчетание с хора.

Един мой познат, директор на държавната печатница, каза, че вечерно време, като влезе в стаята, когато лампата не е запалена, вижда ореол около главата на жена си. Един ден ще виждаме ултравиолетовите лъчи. Ние мислим, че всичко ни е вече известно.

Когато влезеш в Духовния свят, ще имаш Вяра, няма да уповаваш на никого, освен на Бога. Инак не можеш да издържиш и да се върнеш. Ще направиш първи опит, втори, трети, десет опита. Ако човек иска да влезе в езотеричния живот, в живота на една по-висша реалност, трябва да развие възприемчивостта си, защото човек не може да влезе в Невидимия свят, ако съзнанието му не се разшири. Това не е механически процес, а е един вътрешен процес. Казано е в Писанието: „Ще ви изпратя Духа Святога“. Трябва да работиш за разширение на съзнанието; мислете върху това, не пресилвайте нещата.

Възвишеното в човека е главно от дясната му страна, а по-низшето, тъмното в него – от лявата му страна. Като видя един човек, мен ме интересува възвишеното, доброто в него и аз гледам от дясната му страна.

Когато ти се отвори Духовния свят, теб ти става приятно, има с какво да се занимаваш.

Ще ви дам едно упражнение: когато погледнеш Слънцето при изгрев и после си обърнеш гърба към

него, да видиш какво става на Слънцето. Но за да може да се успее в това упражнение, най-първо трябва да се пречисти ума, да не се допуска нечиста мисъл, желание и постъпка. За целта трябва предварително да се подготви човек, като се моли вечер, след полунощ – между полунощ и изгрева. А упражнението трябва да се направи при изгрев Слънце.

(2; с.237)

Поставям дъгата си в облака; и тя ще бъде белег на завета между Мене и Земята.“ Дъгата съдържа седем ценни неща, седем цвята, дадени на човека като символи, всеки от които съдържа известна истина.“;

(81; 6)

Сега, ще ви дам още едно естествено упражнение – медитация върху дъгата. Ще медитирате върху дъгата дотогава, докато създадете в ума си красива картина за нея. Това упражнение може да отнеме на някои една, на други две, на трети три години, докато в ума им се създаде тази красива картина, но те трябва да работят в това направление. Някои пък могат да успеят в кратко време – това зависи от способността на ученика да се концентрира. Значи, всеки ден ще медитирате върху дъгата, докато в ума ви се създаде жива, ясна картина. Ще си я представите такава, каквато сте я виждали в Природата, с всичките ѝ цветове. Това упражнение ще послужи като стимул за развиване на въображението у вас. За окултния ученик въображението е необходимо, понеже то е майка на идеите.

Когато медитирате върху дъгата, ето какви картини можете да си представите: на запад Слънцето, на изток черен, тъмен облак, а дъгата от север към юг, след ситен, пролетен дъжд. Или: на изток е ясно, а дъгата се явява на запад. Изобщо, каквито положения да заема в ума ви, един ден

дъгата трябва да изгрее в душата ви така, както изгрява в природата. Като медитирате по 5-10 минути на ден върху дъгата, ще видите как незабелязано, естествено в ума ви ще се яви образът на дъгата. Като медитирате, ще затваряте очите си, да виждате образа на дъгата ясно, картинно. В първо време, като си я представите умствено, тя няма да бъде ясна, но след време ще изпъкне добре, и то такава, каквата е в природата – жива, реална.

Най-доброто време за медитация е сутрин или при всяко добро разположение на духа. За резултата на упражнението не мислете. Какъвто и да бъде резултатът, все ще спечелите нещо, но няма да загубите. Освен сутрин можете да медитирате предиобед, няколко часа след ядене и вечер, преди лягане. Всеки е свободен да избере онова време, което е най- добро за него. Добре е да нарисувате дъгата, винаги да я имате пред себе си. Още по-добре е да наблюдавате дъгата след всеки дъжд, да запомните обстановката, условията, при които се е явила. Дъгата ще внесе в ума ви нов елемент.

(21; 12)

Ако прочетете една книга, без да приложите нещо от нея, по-добре да не сте я чели. Същото се отнася и до Библията. Малко четете от нея, но прилагайте. Казвате: „Как можем да познаем коя книга трябва да четем?“ Ще ви дам едно правило: вземете книгата, която искате да четете, турете я пред челото си, отправете мисълта си към разумния свят и запитайте Божественото в себе си да я прочетете или не. След това останете спокойни за една-две минути и ще чуете един тих глас отвътре да ви отговаря да четете книгата или не. Слушайте този глас! Той никога не лъже. Човек трябва да знае какво да чете. Това четиво, което е полезно за едного, не е полезно за

другиго. Има смисъл да се чете една книга само тогава, когато тя дава храна за ума, сърцето, волята, душата и духа на човека. Когато човек чете по този начин и се съветва със своя вътрешен глас, той ще развие в себе си интуицията, чрез която ще познава соковете, които текат в живота, и оттам ще задържи за себе си полезните, а ще се предпазва от отровните. Вие трябва да се предпазвате от отровните сокове на книгите. Четете някоя философска книга или някой роман и цяла нощ не можете да спите. Казвате: „Тази книга съвсем размъти ума ми!“ Значи, човек всякога трябва да бъде буден. Чете нещо или говори с някого, той всичко трябва да поставя на критика, на вътрешен анализ.“

(58; 7)

Проверявайте какъв процент от проявите на вашата интуиция са верни. Изпитвайте се, да видите колко от вашите мисли и чувства се сбъдват. Направете следния опит. Да кажем, че някой ваш приятел ви е обещал да дойде у вас в сряда, в пет часа след обяд. Преди да е дошъл още, задайте си въпроса дали ще дойде, или не. Ако си отговорите, че ще дойде, чакайте с търпение определения от него час, за да проверите. Запишете точно в колко часа сте си отговорили, че ще дойде. Ако не дойде, тогава или вие сте се излъгали, или той се е размислил да не дохожда. После проверете от него в колко часа се е отказал от намерението си да дохожда и защо именно. Вие искате да бъдете ясновидци, нали? Тогава направите друг опит. Извадете часовника си и не го отваряйте. Застанете в себе си тихо и спокойно, без бързане, и определете след това колко е часът. Отворете часовника си и вижте дали сте успели в опита си, или има разлика и каква е тя. Има закон, въз основа на който можете точно да определяте часа. Ако не успеете от първия, от втория, от третия опит,

не се обезсърчавайте, продължавайте по-нататък, все ще успеете да развиете това чувство. Някои наши приятели не носят часовници, но са развили в себе си такава интуиция, че могат точно да определят часа, някой път с разлика половин час, а много често с разлика само от пет минути. Има случаи, когато часовникът на някого е спрял, но той не забелязал това. Питат го: „Колко е часът?“ – „Осем.“ Другият, който няма часовник, казва: „Трябва да има някаква грешка; според мене часът е около десет.“ – „Тъй ли? Не може да бъде!“ Проверяват друг часовник и се оказва, че часът е наистина десет. Значи, часовникът на първия е спрял. Де е погрешката? – В часовника, който спрял, и в човека, който няма развита интуиция, а вярва само в часовника си.

Та казвам: окултният ученик трябва да има развита интуиция, затова ще работи за развиването ѝ. Интуицията е важно помагало в живота на ученика. Който има развита интуиция, може да избегне много нещастия и неприятности в живота си. Запитайте се вътрешно дали вашият приятел е у дома си, или не. Ако почувствате, че не е у дома си, не излизайте. Като се срещнете, проверете да видите дали интуицията ви е вярна, или не.

(63; 9)

Сега ще ви дам един малък опит за една седмица. Всяка сутрин и вечер четете 3-та глава от Евангелието на Йоан, от 1-ви до 13-ти стих включително, като размишлявате върху разговора, който се е водил между Христос и Никодим. Като размишлявате, постарайте се да възстановите разговора не само както е написан, но и с ония подробности, които не са изнесени, а се четат между редовете. Като размишлявате върху тези стихове, в ума ви ще изпъкнат нови образи, нови мисли и идеи. Никодим е седял при Христа с

часове, през което време се е водил дълъг разговор. Ако бихте могли да възпроизведете поне една стотна част от тази беседа, щяхте да придобиете много нещо. Ако съзнанието ви е будно, ще можете да се свържете с миналото и лесно ще възпроизведете разговора на Христа с Никодим. Ако не успеете да възпроизведете този разговор, все пак ще придобиете нещо. Колкото и да е несполучлив опитът, не се обезсърчавайте. Който е живял във времето на Христа, той ще може да се върне в миналото и ще възстанови целия разговор. Ако не е живял по това време, съзнанието му ще бъде затворено и нищо няма да си спомни. Като размишлявате сутрин и вечер по 10 минути върху тези стихове, в душата ви ще настане мир, вътрешно спокойствие. Учениците се оплакват от мъчнотии, от трудности. Докато между вас не се създаде магнетична атмосфера, вие всякога ще имате мъчнотии. Такава атмосфера, такава аура между вас още не съществува. Щом се създаде, вие ще я почувствате. Как? Ще се въодушевите, умовете ви ще просветнат и ще се родят нови мисли, нови идеи. Вечер ще си лягате доволни, разположени, а сутрин ще ставате бодри, с нови стремежи, с нови желания към великото, към възвишеното.“

(59; 6)

Вие можете да правите малки опити за възприемане на мисли по телепатически начин. Трябва да имате поне една малка опитност в това отношение. Някои от вас, които си хармонират по темперамент, по сърце и по ум, може да си изпращат мисли и да си отбелязват резултатите. Да кажем, че искате да изпратите една мисъл на някой ваш приятел в 9 ч. вечерта. Вие трябва да му кажете, че между 8 и 10 ч. вечерта ще му изпратите една мисъл, за да се концентрира и той малко, но няма да му кажете точно часа. Така ще видите дали той е схванал точно времето и дали е

възприел мисълта. Нали сте имали такива опитности? Седите някой път у дома си и веднага ви дойде на ум някаква мисъл. Например, дали сте обещание някому да го посетите в 5 часа следобед, но ви дойдат гости и вие пропуснете времето. Веднага ви дойде мисълта, че в 5 часа трябваше да бъдете при един ваш познат. Изваждате часовника си и виждате, че сте закъснели. Това подсещане за вашето обещание е неговата мисъл, проектирана към вас. Взимате шапката си и излизате навън. Вие сте имали такива случаи, нали?

Същото нещо се случва и в друго отношение. Някой път вие водите добър, религиозен живот, но после започвате да се съмнявате в него и казвате: „Този път не е хубав, трябва да се живее по-нашироко.“ И тръгвате по широкия път. После пак проблясва в ума ви мисълта за първия живот и казвате: „Не, не може да се живее така!“ Питам ви: отде е дошла тази мисъл у вас? – От някой ваш приятел, който живее заедно с вас, но седи по-високо от вас и вижда вашето положение. Той ви казва: „Пътят ти не е прав!“ Може да е някой ваш приятел от извънземния ви живот, който именно проектира тази мисъл към вас, внушава ви я. Законът е същият.

Сега, при тия наблюдения може да забележите и следните явления: като мислите, често ще забележите светли, ярки точки, които се явяват наляво и после отиват към дясно и се изгубват. Когато точките вървят отляво към дясно, мисълта, която се проектира към вас, е от възходяща степен. Тази мисъл е полезна. А когато тази светла точка върви отдясно към ляво, тя е в низходяща степен. Тази мисъл е опасна и безполезна за вас, затова трябва да мислите. Човешката мисъл е свързана с жизненото електричество в живота. Когато мислите са положителни, те привличат жизнените сили към себе си, а когато мислите са отрицателни, тия жизнени сили се разпръсват, отдалечават от

човека, вследствие на което се появява заболяване. Запример, ако имате някой противник, който ви мрази, неговата мисъл спрямо вас е много силна. Той може да ви направи негативен и вие ще заболеете. Законът е следният: ако вие заболеете, туй заболяване ще се върне върху него и ще има обратно движение. Вие можете, обаче, да изпращате вашите положителни мисли, вашите топли чувства и пожелания към някой болен, с абсолютна вяра, без никакво колебание и съмнение, и той ще оздравее. Значи, за да бъде здрав някой човек, трябва да изпратите от себе си един жизнен ток към него. Той ще възприеме вашата мисъл и пожелание и ще се почувства по-добре. В туй отношение добрите приятели са добра ограда за здравето, а лошите приятели всякога носят болести и страдания.“

(65; 27)

Ще имаме някои молекулярни опити, досега бяха микроскопически, а сега ще има по-големички с някои от по-напредналите ученици – да видим дали ще можем да реализираме туй, което сме казали. Ще отидем на Мусала в ясно и в бурно време, в дъждовно и в снежно време. Ще направим една екскурзия до Мусала през януари, в най-големите снегове. После ще идем на Мусала вечерно време, при ясна нощ, без месечина и с месечина. Ще отидем в бурно и в дъждовно време. Сега, ако може. Това са възможности, те влизат в програмата през тази година. Дали ще може да реализираме програмата, зависи, тя не е лека, тя е доста трудничка. През януари горе, на Мусала, в някоя бурна и дъждовна вечер. Посред нощ да се мине на Мусала не е лесно. То е една доста трудна задача, в която ще се развият вашите ясновидски способности, ще се отворят очите ви, ще виждате с астрална светлина. Ако може да прокараме тези опити, аз съм уверен, че температурата ви ще се повдигне на 100

градуса и тогава ще кажа: с тия ученици всичко може да се направи. Ако може да изпълним тази програма, аз съм уверен, че няма да има други мъчнотии.“

(54; 1)

Група братя и сестри посетиха Учителя в Неговата приемна стая. Един брат повдигна въпрос за пробуждане на ясновидството или на шестото сетиво у човека. Учителя каза:

Има установен ред за пробуждане на ясновидството. Ако прилагаш неестествен начин, то пак кога и да е ще се върнеш до един естествен начин. Например, грозде може да се отглежда в оранжерия, при изкуствено отопление на Северния полюс, но може лозата да се обърка и да престане да дава грозде.

Концентрирането се употребява за ясновидство. Всички го употребявайте. После, човек трябва да чете, да се моли и да желае това, докато Невидимият свят се отзове. Като влезеш във връзка с Първата Причина трябва и да развиваш Добродетелите.

Известни методи за събуждане на чакрите са били подходящи за индусите, но за западните народи не са така подходящи, понеже мозъкът им е другояче организиран.

Човек да влезе в Божествената мисъл, която Бог е вложил в цветята, е един друг еволюционен метод за развитие на шестото сетиво. Така ще влезеш във връзка с Божествения дух в цветята, който работи в тях, и ще разбереш Божествените закони. Нали като отидеш при един войник и му кажеш паролата, той ще ти отвърне с останалата част. И цветето, като влезем във връзка с него, ще каже това, което е вложено в него от Бога.

Най-главното е да се направи връзка с цветята и тогава Божественото от тях ще премине в теб и ще ти се изяви. Светлината, Божественото, което преминава през цветята, да премине в теб. Това е важното.

Всичките цветя са свързани с Разумните същества. И ти ще се домогнеш до тях и те ще те упътят по-нагоре.

Всеки може да вижда онзи свят, ако се съсредоточи върху една Божествена идея и се абстрахира напълно от всичко материално; да изхвърли от ума си всички предмети от този свят и тогава веднага ще види Онзи свят. Но е възможно да изпитва страх.

Една сестра запита: „Защо ще се страхува?“

Защото ще мисли, че няма да може да се върне, като е скъсал всички връзки с физическия свят. Ако искаш да имаш връзка с онзи свят, с този трябва да скъсаш и в някакъв смисъл да считаш, че нямаш нищо. На сън човек вижда някои работи, защото се изолира от външните форми. Сънят е ясновидство.

Ясновидецът в известни минути не трябва да долавя външния живот, за да долавя вътрешния. Обикновеният човек, понеже не е ясновидец, понеже не се е подготвил да се абстрахира от външния свят, за да може да види невидимото, той по време на сън има необходимите условия; тогава външният свят не му влияе и той има видения.

Без съзерцание, без изолиране от външния свят нищо не може да се постигне. Ако хората дойдат в Любовта, ще се разшири зрението им. Един човек, който приближава да добие ясновидство, сънищата му почват да стават по-свързани.

Един брат попита: „Върху коя мисъл е най-добре да се концентрира съзнанието при тези упражнения?“

Концентрирайте съзнанието си върху този стих: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя“. После може да вземете за концентрация от Ев. от Йоана 14 гл., 21 стих; 14 гл., 23 стих; 15 гл., 7 стих.

Апостол Павел е имал опитността на излъчване и казва: „Видях нещо, но дали бях в тялото или вън от тялото не зная“. Той е бил извън тялото.

Един брат запитва: „Може ли човек при тези упражнения да се концентрира върху Христа?“

Да, може, но не върху разпнатия Христос. Да се концентрираш върху образи, а не върху отвлечено нещо. За събуждане на вътрешните сили концентрирай съзнанието си върху същества, които възлъщават Доброта, Милосърдие, Любов, Чистота, като образа на Христа и др. Това са методи за концентрация на еволюцията, а във време на инволюция бяха други.

За да има човек постижения в тази дейност, трябва продължителна работа. Това не може да стане изведнъж, понеже чрез такава работа, материята на тялото трябва да се префини, да не е с груби, а с висши трептения.

Една сестра каза на Учителя: „Желая да развия ясновидството. Но пише в книгите, че без Учител не може“.

Така е, без Учител не може. Там всичко е в движение, всичко бърза, бърза. Трябва първо да станете господари и да можете да спрете това, което бързо се мени. Трябва да почнете с най-малкото: с Любовта, с общение с Природата и с дълбокото дишане.

Сестрата каза: „Аз и без това обичам да общувам с Природата“.

Ще ходите сред Природата, ще се свържете с нея.

Сестрата каза: „Бях млада, свърших гимназия и станах учителка. Такава радост бликаше в мен, изпитвах любов към децата, към всичко - към тревичките, цветенцата, мушичките и пр. Защо не обичам сега така?“

Тогава Вие сте имала Любовта като чувство, а сега имате Любовта като мисъл. След това ще дойдете до по-

висшите форми на Любовта. Приложете сега горните три неща, а другите упражнения – по-нататък.

Качете енергиите горе в главата, за да се развие преди всичко радиото ви. При яснослушане или седмото сетиво има три гласа. В единия случай гласът идва до ухото отстрани, на разстояние 75 см; такъв е гласът, който е викал на Самуила: „Самуиле, Самуиле“. В друг случай гласът е отгоре, от Божествения свят. А когато гласът иде от Духовния свят, иде изпод лъжичката. Това, което ти говори гласът, после го проверяваш.

Методите на Всемирното Бяло Братство дават възможност да се получи ясновидство в една по-висша област на Невидимия свят, в по-висшите светове. Ясновидството не е лесна работа. Човек, като има ясновидство, ще има и мъчнотии, ще има и съблазни. Понеже като види някой човек, ще види неговото минало и ще узнае, че в миналото е бил престъпник; и той трябва да има голяма духовна сила, за да се отнася към него пак така добре, със священо чувство – не само външно, но и вътрешно. Това не бива да измени отношението му към него.

Човек може да развие своята чувствителност. Пространството около нас е пълно с вълни, с музикалност. Ясновидецът наблюдава, че върху горната част на главата на религиозния човек слиза една струя от Светлина.

(2; 234)

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Една от сестрите каза: Вие казахте днес на беседата, че човек като прави 10 години молитва, размисление, и съсредоточаване, като се абстрахира от всичко преходно, може да се свърже с Невидимия свят, с реалния свят.

Учителя каза: Като казах, че човек трябва да се абстрахира от всичко преходно, разбирам, че човек трябва да има мир, да не се тревожи за материални работи, да се освободи от всички безпокойства, тревоги и страхове, и като се моли в такова състояние, може да добие вътрешно проглеждане и прозрение.

Когато в една градина идва вода, важно е дали цветята я приемат. Тогава те стават свежи и цъфтят. Същото се отнася и до съзерцанието. Важно е дали от съзерцанието вътрешните цветя цъфтят и стават свежи.

Направете следното упражнение три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер – като си отправите ума нагоре, вижте каква мисъл ще ви дойде. Вижте каква категория мисли ви са дава, защото те ще бъдат разнообразни мисли.

Един брат попита: Хубаво ли е да се развият вътрешните сили и да се влезе в езотеричния живот чрез размишление върху чакрите?

Учителя каза: Такава работа с чакрите е насилие, защото тогава могат да станат обратни реакции. Тогава човек се уморява, не може да се моли, влиза отново да живее в света. Това е едно неестествено положение. Вие продължавайте със съзерцанието. Подготовлявайте се. Защото новораждането, идването на Духа Свети, е един вътрешен закон. Право на Божествения Дух е да ви въведе в езотеричния свят. Това не е право на човека. Човек трябва да се моли за тази цел и да чака. Нали апостолите трябваше да чакат 40 дена? Но 40 дена е една форма. Може да се чака и 40 години. Когато дойде в човека вътрешното просветление, той ще бъде пратен да извърши една работа в света. Не само да се свърже с Божествения свят, но и да работи с това, което е изучил. Ще му се даде работа за Бога.

Ще ви дам друго упражнение: Всеки ден размишлявайте върху „Свещени думи на Учителя“, за да се види кои качества са необходими за ученика.

После друга работа. Прочетете 150-те псалми Давидови и намерете кой псалм към коя категория спада. Вижте кои са отнасят до Божествения, до духовния и до човешкия свят.

После проучвайте „Светът на великите души“. Всеки ден размишлявайте върху едно изречение.

После проучвайте и размишлявайте върху Рилските беседи „Двигатели на живота“. После размишлявайте върху стиховете на 15 глава от Евангелието на Йоана. Там има материал за концентрация. Размишлявайте и изучавайте седма серия на неделните беседи по следния начин: от първа беседа четете и размишлявайте върху 10 стр., от втора беседа – 18 стр., от трета беседа – 13 стр., от четвърта беседа – 14 стр., от пета беседа – 9 стр., от шеста беседа – 7 стр., от седма беседа – 8 стр., от осма беседа – 5 стр., от девета беседа – 3 стр. и от десета беседа – 11 стр.

Ученикът трябва да види до къде едно желание е Божествено. Трябва да излезем от светана колебанията, от света на страданията и да дойдем там, дето всичко е радост и веселие, дето има хармония.

Човек трябва да влезе в света на Любовта и да се успокои. Това е един от най-трудните въпроси. За ученика това е трудно. Може ли едно дете да ходи първоначално?

Ние ще потърсим Бога и ще Го търсим в Любовта Му и Милосърдието Му. Вън от Любовта не може да търсим Бога. Човек има да учи Бога цяла вечност. То е нещо велико и грандиозно. Тези, които са минали по този път, знаят това. Каквото научим, трябва да го приложим. И после си готов да разбереш и друго.

Колко време ще се молим, зависи от интензивността на молитвата. Например, някой път ако вървиш един час бавно, можеш да извървиш по-малко, отколкото ако вървиш 15 минути с по-голяма бързина.

Като станеш сутрин известно време ще се съсредоточиш, ще мислиш за Бога и ще мислиш,

че си между Ангелите. След молитва да се прави такъв опит: да се види в мълчание какви вълни ще дойдат. Някой път може да дойде само един глас, който не е толкова определен, а някой път гласът става определен.

Мислете за Бога, за Божествения порядък, който е съвършен. Човек да не е в статическо положение, но промени да стават в него, та да не бъде като застояла вода, но като вода, която постоянно тече.

Един брат попита: Кой е методът за излъчване?

Учителя каза: Методът е концентриране. Тогава човек естествено ще влиза и излиза от тялото си. Концентрирането да става по естествен начин. Когато излиза от физическото тяло, това да му бъде като почивка.

Ще ви дам следното упражнение за 10 дена: изпращайте светли мисли и чувства до някои свои братя и сестри. Изпращайте сутрин, на обяд и вечер за 10 дни най-хубави мисли до един свой приятел, да има в него желание да служи на Бога, да работи за Бога. Като пращаш тази добра мисъл към този своя брат, тя от своя страна населява пространството с добри мисли.

Един брат попита: Само на един и същ ли да изпращаме или към разни приятели?

Учителя каза: На разни приятели. Изпращайте хубави мисли към такива приятели, с които сте хармонизирани. Ако те не приемат тези мисли, мислите ще се върнат към вас с придаък, с лихва, малко по-късно. Така че тези мисли и да намерят почва, пак се връщат.

Вземете за размишление стиха: „Това е живот вечен да позная Тебе Единаго, Истинаго Бога и Христа, Когото си изпратил.“ Ще размишлявате върху този стих по три пъти на ден: сутрин, на обед и вечер.

Във връзка с този стих вземете и „Първо послание Петрово“ тези 10 дена и след като го прочетете, ще

размишляват върху него и ще отбележите най-важните стихове, които са ви обърнали особено внимание.

След тези 10 дена вземете едно упражнение за 2 месеца: прочитайте Исая по една глава на ден. Те са 66 глави. Извадете най-забележителните стихове. Може по 1, 2 или 3 стиха от глава. Най-напред ги наредете както са наредени в главата. След това ги наредете както можете за да изкарате нещо като една глава.

Царството Божие се взема на сила. Съзнанието расте и ние само трябва да си помагаме на растежа. След тези 2 месеца концентрирайте се като си изберете нещо из живота на Христа. Например как Христос проповядва на планината, как Христос върви с учениците през нивите, Христос на Тайната вечеря и прочие.

Когато човек се отдалечи от Бога, низшето, животинското се проявява в човек. Това се вижда от следния важен закон, който се изтъква от апостол Павел в неговото „Послание към Римляните“, глава първа, от 22 стих до края. Този закон гласи, че когато човек се откаже да познае Бога, Бог се отдръпва и човек попада под влияние на тъмните, нисши сили. Тогава иде голямо падение. Нисшите сили вземат надмощие.

Изучавайте растенията. Те са като книги. От тях ще научите нещо. Те са библиотека. Изучавайте кои растения за какво са лековити. Много пъти хората не знаят как да прилагат растенията като лечебно средство.

Ще отидете при едни растения, към които имате разположение, защото тогава можете да научите нещо. Без разположение не може. Така човек ще научи езика на растенията.

Ще отидете при тях със свещено чувство и ще мислите за Бога най-първо. След това ще мислите

за тези същества, които са изработили тези форми и ще пожелаете те да ви говорят и да ви кажат нещо за това цвете, за скритите сили в него, за лечебните му свойства. Така ще влезете във връзка с вътрешния живот на цветята и на другите растения.

*Разговор с Учителя, записан от брат Боян Боев
(публикуван във вестник Братски живот бр.16/2006 г.)*

КНИГОПИС

1. „Абсолютна справедливост“ ООК (година IV, 1924–1925) Русе, 1925.
2. „Акордиране на човешката душа“ архив на Боян Боев I том, София, 1999.
3. „Беседи от Учителя“ под редакцията на Влад Пашов, т. 1, Бургас, 1995.
4. „Беседи, обяснение и упътвания“ СБ (19–25.08.1921, Търново) София, 1921.
5. „Беседи, обяснение и упътвания“ СБ (19–26.08.1919, Търново) София, 1919.
6. „Беседи, обяснение и упътвания“ СБ (19–26.08.1922, Търново) София, 1922.
7. „Божествените условия“ МОК (година VIII/1, 1928–1929) София, 1942.
8. „Божественият и човешкият свят“ СБ (година 1940) София, 1940.
9. „Божият глас“ ООК (година X/1, 1930–31) София, 1940.
10. „Важни и належащи неща“ УС (година XII/1, 1942–1943) София, 1997.
11. „Великата майка», беседи пред сестрите“ (1917–1932) София, 2006.
12. „Високият идеал“ ООК (година III, 1923–1924) Русе, 1924.

Цитираните в текста заглавия са отбелязани с две цифри: първата цифра е поредният номер в книгописа, а втората посочва поредния номер на беседа или лекция в съответното издание. За цитати от книги с номерирани фрагменти („Свещени думи на Учителя“, „Имам дом неръкотворен“) втората цифра посочва поредния номер, а за цитати от книгите „Учителят говори“, „Учителя“ и „Акордиране на човешката душа“ – съответната страницата.

13. „Влияние на светлината и тъмнината“ МОК (година V/2, 1925–26) София, 1937.
14. „Всеки ден по една добра мисъл“ ООК (година XX/1, 1940–1941) София, 1997.
15. „Възможни постижения“ ООК (година VI/3, 1926–1927) София, 1934.
16. „Възможности в живота“ МОК (година XVII, 1937–1938) София, 1998.
17. „Възможности за щастие“ СБ (година 1941) София, 1941.
18. „Възпитанието“ НБ (година 1940–1941, том II) София, 1999.
19. „Да ви даде“ НБ (серия XIII/2, 1929–1930) София, 1938.
20. „Да възлюбиш Господа“ НБ (година 1916–20) София, 1946.
21. „Двата пътя“ МОК /година I/1, 1922/ София, 1934.
22. „Двигатели в живота“ СБ (година 1938) София, 1938.
23. „Добри навици“ МОК (година II/2, 1922–1923) София, 1936.
24. „Добрият език“ УС (година VIII/1, 1938–1939) София, 1998.
25. „Доброто оръжие“ ООК/година IX/3, 1929–1930/ София, 1939.
26. „Дреха на живота“ УС (година II/3, 1932–1933) София, 1950.
27. „Езикът на Любовта“ СБ (година 1939) София, 1939.
28. „Жива реч“ МОК (година V/3, 1925–1926) София, 1937.
29. „Живот, светлина и свобода“ НБ (година XV/3, 1932) Бургас, 1994.
30. „Запалена свещ“ ООК (година XVI, 1936–1937) София, 1999.
31. „Изново“ НБ (година XV/1, 1931–1932) Бургас, 1992.
32. „Имам дом неръкотворен“, т. 1; съставител Влад Пашов, изд. „Бяло Братство“ София, 2000.
33. „Имам дом неръкотворен“, т. 2; съставител Влад Пашов, изд. „Бяло Братство“ София, 2000.
34. „Като роди дете“ НБ (година 1940–1941, том I) Стара Загора, 1998.
35. „Който дойде при Мене“ НБ /1924–1925/ София, 1950.
36. „Лекции на МОК“ (година V/1, 1925–1926) София, 1929.
37. „Лекции на МОК“ (година V/3, 1925–1926) София, 1929.
38. „Ликвидация на века“ УС (година VII/1, 1937–1938) София, 1948.
39. „Лъчи на живота“ СБ (година 1937) София, 1937.
40. „Любовта дава живот“ НБ (година 1938–1939) София, 1999.
41. „Мнозина казваха“ НБ (серия X/1, 1927) София, 1933.

42. „Минало, настояще, бъдеще“ МОК (година XXII, 1942–1943) София, 1998.
43. „Най-голям в Царството Небесно“ НБ (година 1936–1937) София, 1999.
44. „Настанало е Царството Божие“ НБ (серия VII, 1924–1925) Русе, 1925.
45. „Начало на Мъдростта“ ООК (година XI/3, 1931–1932) София, 1946.
46. „Неразрешеното“ ООК (година VI/2, 1926–1927) София, 1933.
47. „Новият човек“ НБ (1921) София, 1947.
48. „Ново разбиране“ УС (година II/1, 1932–1933) София, 1949г.
49. „Обичайте и радвайте се“ УС (година IX/2, 1939–1940) София, 1997.
50. „Отворени форми“ МОК (година VIII/2, 1928–1929) София, 1943.
51. „Перпендикулярноотношение“ МОК (1933–1934) София, 2004
52. „Плодовете на Любовта“ УС (година XII/2, 1942–1943) София, 1997.
53. „Познаване на Истината“ НБ (серия XVI/3, 1932–1933) Бургас, 2000.
54. „Положителни и отрицателни сили в Природата“ ООК (година II, 1922–1923) София, 1923.
55. „Посока на растене“ МОК (година VI/1, 1926–1927) София, 1939.
56. „Поучаваше ги“ НБ (1923) София, 1949.
57. „Прав път“ ООК (година XX/2, 1940–1941) София, 1998.
58. „Простите истини“ ООК (година VI/1, 1926–1927) София, 1933.
59. „Противоречия в живота“ МОК (година I/2, 1922) София, 1934.
60. „Проявление“ НБ (1942–1943, том I) София, 1998.
61. „Първият момент на Любовта“ УС (година IX/1, 1939–1940) София, 1997.
62. „Път на зазоряване“ НБ (година 1939–1940) София, 1999.
63. „Пътят на ученика“ СБ (година 1927) София, 1927.
64. „Разумните същества“ МОК (година XVI/1, 1936–1937) София, 2003.
65. „Разумният живот“ МОК (година III, 1923–1924) София, 1927.
66. „Светлина на мисълта“ ООК /година V/2, 1925–1926/ София, 1930.
67. „Светото място“ МОК (година VI/2, 1926–1927) София, 1939.

68. „Свещен трепет“ ИБ (1930–1932) София, 1998.
69. „Свещени думи на Учителя“ том I, изд. ИК „Всемир“ София, 1994.
70. „Свещени думи на Учителя“ том II, изд. ИК „Всемир“ София, 1994.
71. „Свещени думи на Учителя“ том III, изд. ИК „Всемир“ София, 1994.
72. „Сеятелят“ УС (година II/2, 1932–191933) София, 1950.
73. „Сила и живот“ НБ (серия II, 1915-1917) Русе, 1927.
74. „Сила и живот“ НБ (серия III, 1917-1919) Русе, „Д. Петров“ 1929.
75. „Степени на съзнанието“ ООК (година IX/2, 1929–1930) София, 1939.
76. „Съгласуване на мислите“ УС (година X, 1940–1941) София, 1998.
77. „Този е живият хляб“ НБ (серия XVIII, 1934–1935) Кърджали, 1998.
78. „Той създава“ УС (година VI/1, 1936–1937) София, 1947.
79. „Трите живота“ ООК (година I, 1922–1923) София, 1942.
80. „Трите посоки“ ООК (година XII/3, 1932–1933) София, 1948.
81. „Учение и работа“ УС /година IV/1, 1934–1935/ София, 1939.
82. „Учителят говори“, София, 2005
83. „Учителя“, София, 2005
84. „Царският път на душата“ СБ (година 1935) София, 1935.
85. „Ценната дума“ УС (година V/2, 1934–1935) София, 1941.

НБ – неделни беседи

ООК – лекции на Общия окултен клас

МОК – лекции на Младежкия окултен клас

СБ – съборни беседи

УС – утринни слова

ИБ – извънредни беседи

Учителя Петър Дънов

ИНТУИЦИЯТА – ГЛАСЪТ НА ДУШАТА

Първо издание

Художник на корицата
ДАНИЕЛА ТОДОРОВА

Коректор
ВЕСКА ЗАХОВА

Предпечат
ИВАН ДЖЕДЖЕВ

Издателство
„БЯЛО БРАТСТВО“
София, ул. Ген. Щерю Атанасов 6
Тел. (02) 668 955; 9 634 313

izdatelstvo@BeinsaDouno.org
www.BeinsaDouno.org
www.bialobratstvo.info